

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Torsdag den 24. april 2008 kl. 17.30

Dagsorden:

- 193/08 Klimaindsats: Principindstilling om kommunens indsats i forbindelse med Klimatopmødet 2009
- 200/08 Klimatopmødet 2009, bæredygtig byudvikling, udmøntning af budgetaftale 2008
- 202/08 Klimaindsats: Frivillige CO2-reduktionsaftaler med københavnske virksomheder
- 203/08 Klimaindsats: Internationalt borgmestertopmøde under FN's klimakonference
- 201/08 Klimaindsats: Klimakampagne for københavnere
- 204/08 Børneklimatopmøde
- 209/08 Miljøtjenestens aktiviteter og klimaundervisning
- 191/08 Christiania - lokalplanforslag med tilhørende forslag til kommuneplantillæg samt forhåndsgodkendelse af almen boligorganisation
- 212/08 Jordrensning på Kløverparken - forslag til kommuneplantillæg med VVM
- 210/08 Cykel-, gang- og løbesti rundt om Inderhavnen
- 207/08 Pendlerparkering i Københavns Kommune
- 206/08 Fælledparken - kunstgræsbane på eksisterende grusbane
- 197/08 Spildevandsplan 2008
- 198/08 Anmodning fra I/S Vestforbrænding om godkendelse af lånoptagelse på op til 300 mio. kr.
- 196/08 Salg af boliger og ommærkning til ungdomsboliger i Gyldenrisparken
- 189/08 Studietur til Glasgow og Edinburgh 2008 i maj 2008
- 208/08 Midlertidig mobil skøjtehal ved Ryparken
- 211/08 Københavns Billedkunstudvalg årsberetning 2007
- 190/08 Plan for etablering af sprinklere til brandsikring af konverterede beskyttede boliger
- 214/08 Anlægsbevilling til etablering af midlertidig Ørestadsskole på Skolen på Islands Brygge
- 205/08 Køb af daginstitution
- 194/08 Forældrebetaling i specialbørnehaver
- 199/08 Ligestillingsvurdering
- 213/08 Vedtægtsændringer i Metroselskabet I/S og Arealudviklingselskabet I/S vedrørende finansforvaltning og navneændring
- 195/08 Oprettelse af nyt bevillingsområde til hjemmeplejeområdet
- 217/08 Forespørgsel til Socialborgmesteren om ventetider i Socialforvaltningen
- 173/08 Medlemsforslag om forbud mod Hizb ut-Tahrir
- 170/08 Medlemsforslag om demokratierklæring
- 172/08 Medlemsforslag om et grønt København (forslummelsesstop)
- 181/08 Medlemsforslag om modersmålsundervisning
- 225/08 Medlemsforslag om Ungdomspolitik til tiden
- 221/08 Medlemsforslag om anerkendelse af unges ret til nærdemokratisk indflydelse
- 223/08 Medlemsforslag om navngivning af veje i København
- 226/08 Medlemsforslag om at bevare projekt "KILDEN"
- 216/08 Medlemsforslag om Skolen Sputnik
- 218/08 Medlemsforslag om uvildig undersøgelse af Socialforvaltningens rolle i drabet på Amager
- 220/08 Medlemsforslag om oprettelse af en idrætspolitisk pulje
- 228/08 Medlemsforslag om bedre cykelparkering på Rådhuset
- 219/08 Forespørgsel til overborgmesteren
- 215/08 Udpegning af medlemmer til Nørrebro Lokaludvalg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

- 222/08 Borgerrepræsentationens studieture
 - 227/08 Fritagelse for hvervet som borgerrepræsentant
 - 229/08 Røkering i udvalg
 - 230/08 Røkering i udvalg
 - 192/08 Valg af revisor
 - 224/08 Principper for udbud
-

1. næstformand (**Mona Heiberg**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Anette Holst Christensen, Morten Westergaard og Karin Storgaard, der alle er på ferie.

Pia Allerslev, Margrethe Wivel, Taner Yilmaz og Louise Frevert er syge. Cecilia Lonning er på barsel. Tina Bostrup, Winnie Larsen-Jensen og Heidi Wang har meldt afbud på grund af arbejde. Endelig har Jan Andreasen og Bo Asmus Kjeldgaard meldt afbud, da de er på tjenesterejse med Kommunernes Landsforening. Overborgmesteren er til møde i KL og kommer derfor senere.

Venstre har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for Pia Allerslev. Socialdemokraterne har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for Taner Yilmaz, og Det Radikale Venstre har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for Margrethe Wivel, og Dansk Folkeparti har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for Louise Frevert.

Jeg skal konstatere, at indkaldelserne er lovlige, og at Lise Helweg indkaldes for Venstre, Stig Ekmann for Socialdemokraterne, Kasper Tingkær for Det Radikale Venstre og Henrik Svendsen for Dansk Folkeparti som rette stedfortrædere. Jeg skal derfor byde velkommen til Lise Helweg, Stig Ekmann, Kasper Tingkær og Henrik Svendsen. Hjertelig velkommen til mødet.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 44 sager, hvoraf 2 sager skal behandles for lukkede døre. Herudover har jeg modtaget 2 sager til behandling uden for dagsordenen, og disse sager omhandler røkering i udvalg. Sagerne kan efter forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen.

Jeg foreslår, at vi behandler dagsordenspunkter om røkeringer i udvalg under ét som den sidste sag på den åbne dagsorden. Jeg skal også foreslå, at vi behandler sagerne nr. 1-7 under ét, da de alle vedrører Københavns Kommunes indsats i forbindelse med klimatopmødet i næste år.

Karin Storgaard har anmodet om, at sag nr. 11 vedrørende pendlerparkering i Københavns Kommune udsættes til Borgerrepræsentationens møde den 15. maj 2008. Der er tale om en initiativretssag indbragt for Borgerrepræsentationen af Karin Storgaard, som har meldt afbud til mødet i aften.

Endelig kan jeg oplyse, at overborgmesteren har anmodet om, at forespørgslen om billige boliger behandles efter medlemsforslagene i det tilfælde, at mødet i KL trækker ud. Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

Inden vi begynder på aftenens dagsorden, så kan jeg oplyse forsamlingen om, at vi på næste møde, den 15. maj, skal foretage en samlet prioritering af kommunens anlægsudgifter for 2008 som resultat af finanslovsaftalen for 2008. Det drejer sig om 40 sager, der behandles i Økonomiudvalget på et ekstraordinært møde den 9. maj 2008. Dagsordenen til BR-mødet udsendes som sædvanlig torsdag den 8. maj, og Økonomiudvalgets beslutninger vil blive eftersendt på papir og mail den 9. maj. Da dette er op til nogle helligdage, så kan det være, der er nogle af medlemmerne, der får problemer med modtagelsen, men nu er alle orienteret om dette.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

1) BR 193/08. Klimaindsats: Principindstilling om kommunens indsats i forbindelse med Klimatopmødet 2009

Indstilling om,

1. at de i indstillingen nævnte målsætninger for Københavns Kommunes klimaindsats i.f.m. Klimakonferencen i 2009 godkendes,
2. at kommunens klimaindsats gennemføres i partnerskab med en række nationale og internationale aktører, herunder storbyer og virksomheder, der involveres i gennemførelse af events, informationstiltag og etablering af byen som et udstillingsvindue for nye teknologier,
3. at der oprettes en fælles kommunikationsplatform til sikring af kommunens overordnede profil og budskaber, herunder etablering af bl.a. web-platform og udarbejdelse af bog med en generel præsentation af byens særlige kvaliteter og særkender, som kan uddeles til klimatopmødets deltagere,
4. at der anvendes 2,25 mio. kr. i 2008 og 2,25 mio. kr. i 2009 (2008 p/1) til gennemførelse af partnerskaber med nationale og internationale aktører,
5. at der anvendes 1,5 mio. kr. i 2008 og 2 mio. kr. i 2009 (2008 p/1) til udvikling og implementering af kommunikationsplatform, samt
6. at aktiviteterne under at-punkterne 4 og 5 finansieres ved at der anvendes 3,75 mio. kr. i 2008 og 4,25 mio. i 2009 (2008 p/1) til gennemførelse af partnerskaberne og kommunikationsplatformen. Der gives en tillægsbevilling på 3,75 mio.kr. i 2008 til Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning, drift (funktion 6.45.51.1 Sekretariat og forvaltning). Til finansiering heraf overføres 3,75 mio. kr. i 2008 fra Økonomiudvalgets bevilling, Fælles rammepuljer (funktion 6.45.51.1 Driftspulje vedrørende Klimatopmødet). I 2009 indarbejdes 4,25 mio. kr. (2008 p/1) i Økonomiudvalgets budgetramme, Økonomisk forvaltning, drift, som modsvares af en reduktion i Økonomiudvalgets budgetramme, Fælles rammepuljer.
(Teknik- og Miljøudvalget, Økonomiudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget)

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkterne 1-7 (BR 193/08), (BR 200/08), (BR 201/08), (BR 202/08), (BR 203/08), (BR 204/08) og (BR 209/08).

2) BR 200/08. Klimatopmødet 2009, bæredygtig byudvikling, udmøntning af budgetaftale 2008

Indstilling om,

1. at der anvendes 350.000 kr. i 2008 og 0,5 mio. kr. i 2009 (2008 p/1) til gennemførelse af flagskibsprojekterne bæredygtig byudvikling af Nordhavn, udvikling af et bæredygtigt og CO₂-neutralt Amager Fælled Bykvarter og til bæredygtige og CO₂-reducerende tiltag i Haraldsgade eller Sundholmsvej kvarteret. Der gives en tillægsbevilling på 350.000 kr. i 2008 til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær drift (funktion 0.52.89.1 Øvrig planlægning, undersøgelser, tilsyn). Til finansiering heraf overføres 350.000 kr. i 2008 fra Økonomiudvalgets bevilling, Fælles rammepuljer (funktion 6.45.51.1 Driftspulje vedrørende Klimatopmødet). I 2009 indarbejdes 0,5 mio.kr. i Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme, Ordinær drift, som modsvares af en reduktion i Økonomiudvalgets budgetramme, Fælles rammepuljer,
2. at der anvendes 2,65 mio. kr. i 2008 og 1 mio. kr. i 2009 (2008 p/1) til gennemførelse af flagskibsprojekterne bæredygtig byudvikling af Nordhavn, udvikling af et bæredygtigt og CO₂-neutralt Amager Fælled Bykvarter og til bæredygtige og CO₂-reducerende tiltag i Haraldsgade eller Sundholmsvej kvarteret. Der gives en tillægsbevilling på 2,65 mio.kr. i 2008 til Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning, drift (funktion 6.45.51.1 Sekretariat og forvaltning). Til finansiering heraf overføres 2,65 mio. kr. i 2008 fra Økonomiudvalgets bevilling, Fælles rammepuljer (funktion 6.45.51.1 Driftspulje

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

vedrørende Klimatopmødet). I 2009 indarbejdes 1 mio.kr. i Økonomiudvalgets budgetramme, Økonomisk forvaltning, drift, som modsvares af en reduktion i Økonomiudvalgets budgetramme, Fælles rammepuljer, samt

3. at der anvendes 0,5 mio. kr. i 2008 til gennemførelse af formidling af Nordhavn som en bæredygtig by. Der gives en tillægsbevilling på 0,5 mio. kr. i 2008 til Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning, drift (funktion 6.45.51.1 Sekretariat og forvaltning). Til finansiering heraf overføres 0,5 mio. kr. i 2008 fra Økonomiudvalgets bevilling, Fælles rammepuljer (funktion 6.45.51.1 Driftspulje vedrørende Klimatopmødet).

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkterne 1-7 (BR 193/08), (BR 200/08), (BR 201/08), (BR 202/08), (BR 203/08), (BR 204/08) og (BR 209/08).

3) BR 202/08. Klimaindsats: Frivillige CO₂-reduktionsaftaler med københavnske virksomheder

Indstilling om,

1. at Teknik- og Miljøforvaltningen i samarbejde med relevante parter udarbejder et koncept, som gør det attraktivt for københavnske virksomheder at indgå i frivillige CO₂-reduktionsaftaler, samt

2. at der afsættes 0,75 mio. kr. i 2008 og 0,75 mio. kr. 2009 (2008 p/1) til udarbejdelse af konceptet. Der gives en tillægsbevilling på 0,75 mio. kr. i 2008 på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær drift, funktion 0.52.89.1 Øvrig planlægning, undersøgelser, tilsyn mv. Til finansiering heraf overføres 0,75 mio. kr. i 2008 fra Økonomiudvalgets bevilling, Fælles Rammepuljer, funktion 6.45.51.1., driftspulje vedr. klimatopmødet, til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær drift, funktion 0.52.89.1 Øvrig planlægning. I 2009 indarbejdes 0,75 mio. kr. i Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme, Ordinær drift, som modsvares af en reduktion i Økonomiudvalgets budgetramme, fælles rammepuljer.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkterne 1-7 (BR 193/08), (BR 200/08), (BR 201/08), (BR 202/08), (BR 203/08), (BR 204/08) og (BR 209/08).

4) BR 203/08. Klimaindsats: Internationalt borgmestertopmøde under FN's klimakonference

Indstilling om

1. at Teknik- og Miljøforvaltningen i samarbejde med Økonomiforvaltningen planlægger og gennemfører et borgmestertopmøde i København i forbindelse med FN's klimakonference 2009,

2. at der udmøntes 0,5 mio. kr. i 2008 på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær drift, funktion 0.52.89.1 Øvrig planlægning, undersøgelser, tilsyn m.v. til planlægning og gennemførelse af borgmestertopmødet, samt

3. at der til finansiering af bevillingen overføres 0,5 mio. kr. i 2008 fra Økonomiudvalgets bevilling, Fælles Rammepuljer, funktion 6.45.51.1., driftspulje vedr. Klimatopmødet, til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær drift, funktion 0.52.89.1 Øvrig planlægning.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkterne 1-7 (BR 193/08), (BR 200/08), (BR 201/08), (BR 202/08), (BR 203/08), (BR 204/08) og (BR 209/08).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

5) BR 201/08. Klimaindsats: Klimakampagne for københavnere

Indstilling om,

1. at der gennemføres en klimakampagne, som skal få københavnere til at mindske deres CO₂-udslip,
2. at der afsættes 1,5 mio. kr. i 2008 og 1,0 mio. kr. i 2009 (2008 p/l) på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær drift, funktion 0.52.89.1 Øvrig planlægning, undersøgelser, tilsyn m.v. til gennemførelse af kampagne, samt
3. at der til finansiering af bevillingen overføres 1,5 mio. kr. i 2008 og 1,0 mio. kr. i 2009 (2008 p/l) fra Økonomiudvalgets bevilling, Fælles Rammepuljer, funktion 6.45.51.1., driftspulje vedr. Klimatopmødet, til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær drift, funktion 0.52.89.1 Øvrig planlægning.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkterne 1-7 (BR 193/08), (BR 200/08), (BR 201/08), (BR 202/08), (BR 203/08), (BR 204/08) og (BR 209/08).

6) BR 204/08. Børneklimatopmøde

Indstilling om,

1. at der afsættes økonomiske midler til at arrangere et Børneklimatopmøde i København med deltagere fra hele verden, der skal afholdes umiddelbart før Klimakonferencen 2009 COP15, samt
2. at der afsættes 0,5 mio. kr. i 2008 og 1,5 mio. kr. i 2009 (2008 p/l) til aktiviteterne. Der gives en tillægsbevilling på 0,5 mio. kr. i 2008 på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Undervisning, funktion 03.22.01.1 Folkeskoler. Til finansiering heraf overføres 0,5 mio. kr. fra Økonomiudvalgets bevilling, Fælles Rammepuljer, funktion 6.45.51.1., driftspulje vedr. klimatopmødet, til Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Undervisning, funktion 03.22.01.1 Folkeskoler.

I 2009 indarbejdes 1,5 mio. kr. i Børne- og Ungdomsudvalgets budgetramme, Folkeskoler, som modsvares af en reduktion i Økonomiudvalgets budgetramme, fælles rammepuljer.

(Børne- og Ungdomsudvalget og Økonomiudvalget)

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkterne 1-7 (BR 193/08), (BR 200/08), (BR 201/08), (BR 202/08), (BR 203/08), (BR 204/08) og (BR 209/08).

7) BR 209/08. Miljøtjenestens aktiviteter og klimaundervisning

Indstilling om,

1. at Miljøtjenestens kapacitet forøges i 2008 og 2009,
2. at der udvikles undervisningsmateriale til folkeskolen og pædagogiske materialer til børnehaverne om klimaproblemstillinger,
3. at der udvikles et interaktivt, webbaseret undervisningsforløb om klima til folkeskolen, samt
4. at der afsættes 1 mio. kr. i 2008 og 1,5 mio. kr. i 2009 (2008 p/l) til aktiviteterne. Der gives en tillægsbevilling på 1 mio. kr. i 2008 på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Undervisning, funktion 03.22.01.1 Folkeskoler. Til finansiering heraf overføres 1 mio. kr. fra Økonomiudvalgets bevilling, Fælles Rammepuljer, funktion 6.45.51.1., driftspulje vedr. klimatopmødet, til Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Undervisning, funktion 03.22.01.1 Folkeskoler. I 2009 indarbejdes 1,5 mio. kr. i Børne- og Ungdomsudvalgets budgetramme, Folkeskoler, som modsvares af en reduktion i Økonomiudvalgets budgetramme, fælles rammepuljer.

(Økonomiudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkterne 1-7 (BR 193/08), (BR 200/08), (BR 201/08), (BR 202/08), (BR 203/08), (BR 204/08) og (BR 209/08).

Anne Vang (A): Blot for at sige, at vi hos Socialdemokraterne er overmåde tilfredse med de indstillinger, som foreligger, og som vi vedtager i dag. Det er sådan, at København skal være vært ved klimatopmødet i 2009. Jeg synes, det er vigtigt, at vi kan vise København som et udstillingsvindue for verden, som et sted, er ikke bare taler om miljø, ikke bare flyver til Grønland og bruger CO₂ på flyveren, hilser på en isbjørn, flyver tilbage igen og så i øvrigt ikke gør noget andet. Men vise København som et sted, hvor miljøen faktisk betyder konkret handling.

Med disse indstillinger vælger vi at handle konkret. Indstillingerne er en opfølgning på det budgetflertal, som har afsat en masse penge til netop klima. Jeg glæder mig utrolig meget til 2009, hvor vi kan vise københavnerne og verden, at i København laver vi miljø, så det rent faktisk batter.

Leslie Arentoft (V): Jeg er ikke i tvivl om, at vi mange gange i den her forsamling kommer til at tage stilling til det, der hedder CO₂-udledning, og jeg vil én gang for alle redegøre for min indstilling til det, der hedder drivhuseffekten. Jeg bliver nok noget af en enlig svale i forsamlingen her, fordi jeg tror ikke på teorien om drivhusgasserne.

Da jeg første gang stiftede bekendtskab med teorien om drivhuseffekten, så var det i faget geografi i gymnasiet for 28 år siden. Det var dengang en relativt nyudviklet teori, der etablerede en sammenhæng mellem gasarter i atmosfæren, primært CO₂, og metangasser først og fremmest, og så det globale klima.

Budskabet var dengang, at en øget emission af disse drivhusgasser gennem en række mellemfaser ville føre til et koldere klima, en ny istid. Det er det, som jeg er blevet undervist i på den her drivhuseffekt.

I dag, mere end 30 år siden, teorien opstod, og den fik sin udbredelse, så er det stadig væk blot en teori, og det er en teori i krise. Jeg tænker ikke på, at man i den mellemliggende tid har ændret fortegnet fra istid til, at nu bliver der en global opvarmning, men det har man. Jeg tænker mere på at referere til drivhuseffektens egne præmisser og problemerne med at verificere disse.

En af teoriens helt basale forudsætninger og forudsigelser er, at i den ydre atmosfære vil man kunne registrere en radikal og hurtig forøgelse af temperaturen. Det har man gennem de sidste 30 år ikke kunnet konstatere, og det er en basal præmis for den her teori.

Et andet fatalt problem for teorien er de empiriske data, man har omkring temperaturen og CO₂-indholdet i atmosfæren. Ganske vist har man isboringer og geodætiske fund, der har påvist, at der eksisterer en korrelation mellem mængden af CO₂ i atmosfæren og så temperaturen. Men – og her kommer det interessante – i denne korrelation fremgår det, at temperaturstigningen går forud for CO₂-indholdet, det vil sige, man har det omvendte årsagsforhold end det, som teorien tilskriver, nemlig at hvis der kommer mere CO₂, jamen så stiger temperaturen. Det er omvendt.

Nu ved jeg godt, at jeg måske, eller folk tænker, hvorfor står jeg her og spiller klog og smart, jamen jeg har kigget ind i sagen, jeg tror faktisk ikke, der er særlig mange i forsamlingen her, som overhovedet har interesseret sig for, hvad præmissen på den her teori er. Jeg tror bare, man har kørt med på den folkestemning, og jeg taler om folkestemning, som for tiden huserer os alle, ingen gør sige Roma midt imod, fordi teorien den skal bare passe.

Det kan man så søge nogle sociologiske årsager til, og jeg må sige, historien viser, at vi mennesker altid har gennem historien har haft lyst til at sætte os selv i centrum. Vi har altid som mennesker troet, at det var os, der var styrende for det, der skete i verden, vi troede, at jorden det var centrum i universet, det var det så ikke, der kom en Galilei og en Kepler senere, der beviste, at vi faktisk var ret perifere i vores univers. Vi troede engang, Jorden den var flad. Det var sådan, at i middelalderen troe-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

de man på, at alt, hvad der skete på denne jord, skyldtes vores synd. Man købte afladsbreve på samme måde, som vi i dag handler CO₂-kvoter. Der er en direkte parallel mellem det, der skete i gamle dage, og det, der sker med os i dag. Vi tager det her for gode varer.

Jamen temperaturen har altid ændret sig, nogle gange har det været koldt, andre gange har det været varmeperioder, i de varme perioder er det gået rigtig godt, der har jorden været frodig, alle vores ørkener var grønne, der var et kæmpestort CO₂-indhold i atmosfæren. Vi benefitter faktisk. 80 pct. af Jordens befolkning vil benefitte af et varmere klima. Så skulle der endelig være noget om snakken her, så vil jeg sige: For guds skyld lad os da få noget CO₂ ud i atmosfæren, så vi kan få en bedre tilværelse.

Men nej, vi skal bruge milliarder og atter milliarder kroner på noget, som er totalt fup. Om 10 år vil I alle sammen have fornægtet, at vi på noget tidspunkt har støttet den her teori, fordi det gør man. Efter 10 år vil folk sige, jamen det var ikke mig, der brugte alle de her milliarder, det var de andre.

Jeg siger det, som det er, det er ikke, fordi jeg ikke vil gøre noget ved miljøet, og jeg siger netop miljøet, jeg kan bare ikke gøre noget ved klimaet, det kan I heller ikke. Om hele Danmark så brugte hele sit bruttonationalprodukt, vi alle sammen lagde os døde, det ville ikke kunne måles på decimalen på temperaturen her på jorden. Vi kan intet gøre.

Så derfor er jeg ked af, at mange af de her udgifter, som tidligere var møntet på at forbedre miljøet, altså den lokale indsats, nu pludselig bliver brugt på noget, der er teoretisk og i bedste fald spild af penge.

Det forklarer, hvorfor jeg forholder mig til de indstillinger, der har overskriften klima, og det er punkterne 1-7 – hvis jeg må få tillagt taletid. Jeg kan ganske enkelt ikke køre med på noget, der er en dille, en tendens, når man nu kan tænke selvstændigt. Jeg har sat mig ind i sagen, vil jeg påstå, ganske grundigt. Jeg tvivler på, at de fleste i denne forsamling har sat sig ind i den og taget en selvstændig stillingtagen til det, der foregår lige for øjeblikket.

Blot for at motivere, hvorfor jeg stemmer, som jeg gør. Jeg vil så lige sige, jeg er ikke dækkende for Venstres Gruppe. Jeg har fået en undtagelse på det her punkt.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Jeg er ikke enig med den foregående taler. I 2009 vil man forhåbentlig ikke kunne sige klimatopmøde uden i samme sætning at sige København eller rettere Copenhagen. Hvis vi er rigtig heldige, så er det jo ikke bare klimatopmøde cup 15 i rækken, men forhåbentlig bliver mødet i København det topmøde, hvor man indgår aftaler, som sætter rammer for den globale klimainsats efter 2012, Københavnerprotokollen.

Vores værtskab kræver naturligvis, at vi er ambitiøse, og at vi også ønsker at vise byen frem i overensstemmelse med den vision, som vi vedtog i Borgerrepræsentationen i december om København som miljømetropol i 2015. Der er rigtig mange gode initiativer i de indstillinger, vi skal tage stilling til nu, jeg har lyst til lige at fremhæve et par enkelte.

I København står vi over for store byudviklingsområder, som skal planlægges og udføres i løbet af de kommende årtier. Der lægges med en af indstillingerne, dem om byudvikling, op til demonstrationsprojekter i både nye bydele som Nordhavn og Amager Fælled bykvarter og også i de eksisterende bykvarterer.

Et andet og helt centralt må for at nå de helt centrale indsatsområder for at nå de mål, vi har sat os, det er at involvere københavnernes i indsatsen. Klimatopmødet, der foregår i København, skal naturligvis ikke kun være forhandlinger bag lukkede døre, men skal sætte klimaforandringerne og ikke mindst vores handlemuligheder som borgere på alles læber.

Personligt har jeg svært ved at se nogen hindringer for, at vi i København kan blive verdens mest klimabevidste by med de mest klimabevidste borgere og virksomheder. Der er lagt frem i dag 2 indstillinger, som lægger rammerne for 2 kampagner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Der lægges op til en kampagne om klima, der skal skabe en generel bevidsthed om klimaproblematikken, den skal synliggøre Københavns initiativer og vise os københavnere, hvilke muligheder, vi selv har for at mindske vores CO₂-udledning. Københavnerne skal med andre ord tage deres del af ansvaret for en reduktion af CO₂-udledningen.

Men det er ikke kun i hjemmet, der kan gøres noget, københavnske virksomheder og institutioner de står for 70 pct. af kommunens samlede elforbrug og for 35 pct. af varmemeforbruget. Virksomhederne bidrager således betydeligt til CO₂-udledningen.

Der er mange virksomheder, som er usikre på, hvordan de kan gøre deres forretning klimavenlig, og derfor lægges der også op til i en af indstillingerne, at der i samarbejde med Verdensnaturfonden udarbejdes et koncept for københavnske virksomheder og et koncept til, hvordan de kan reducere CO₂-udledningen.

Sidst, men sandelig ikke mindst, så lægges der med de fremlagte indstillinger også op til, at vi i København skal vise og påtage os et internationalt lederskab og invitere borgmestre fra særligt innovative storbyer til København for at sætte fokus på byernes indsats for at reducere CO₂-udledningen. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at byerne på verdensplan står for 75 pct. af energiforbruget, og byerne har et naturligt ansvar for at sætte handling bag vores ord og realisere de mål, som forhåbentlig bliver resultatet af de globale klimaforhandlinger.

Jeg har en ambition om, at byerne skal spille en større rolle både i forhold til at påvirke resultatet af forhandlingerne og også i forhold til at reducere de globale udledninger.

Der ligger en meget stor opgave foran os, som vil have verdens bevågenhed, og som vil være helt i tråd med de mål, vi har sat os for miljømetropolen København.

Jeg mødtes i december sidste år med Kyotos viceborgmester, og han gjorde klart og tydeligt opmærksom på, at det er en enestående rolle, man som by har, når man er værter ved de her møder, og den rolle skal vi selvfølgelig påtage os.

Jeg skal begære afstemning om indstillingerne, således at vi tydeligt får markeret, at det er en enig Borgerrepræsentation, der bakker op om det her.

Morten Kabell (Ø): Der er mange initiativer, der er mange aktiviteter, som bliver fremlagt under de 7 indstillings fælles hat. De er da også meget fine, og vi skal da ikke i Enhedslisten sige andet end, at vi da stemmer for. Når vi gennemgår de forskellige initiativer, så har vi i Enhedslisten jo bemærket og vil heller ikke her undlade at bemærke den ganske særlige indsats, forvaltningerne har gjort for at kunne komme til at promovere borgmestrene fra Socialdemokratiet, SF og De Radikale.

Vi skal sige, vi dog savner beskæftigelses- og integrationsborgmesteren. Er der slet ingenting, han kan beskæftige sig med, er der slet ikke nogen snore, han kan klippe over, som har med klima at gøre? Det forstår vi ikke, der må da sandelig være tale om en fejl.

Når det så er sagt, ja, så synes vi også, der er nogle ting, som mangler, nogle ting man kan videreudvikle. Vi synes, det er vigtigt at sikre lokale kræfters deltagelse, lokale kræfters mulighed for i højere grad at være med inde over. Vi synes, at man i højere grad skal søge en forankring af et større engagement blandt københavnere og blandt forskellige grupperinger og bevægelser i København.

En af måderne kunne være, det kommer vi tilbage til senere på året, at få forøget Agenda 21-pulje gerne fremover, men i hvert fald i 2009, således at muligheden for, at lokale kræfter kan komme med ind, bliver bedre.

På samme måde så bør der laves en særlig indsats i forhold til forskellige organisationer, foreninger osv., som ikke normalt har miljø og klima som centrale spørgsmål, dels fordi det vil kunne være med til at kvalificere debatten om klimaet og den kommende konference, dels faktisk også for at styrke de miljø- og klimatiltag, som man kan forankre i foreninger og organisationer efter 2009. For det er vigtigt for os at se, at det ikke bare bliver en enkeltstående event, men at vi faktisk i højere grad får

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

gjort københavnernes permanente klima- og miljøbevidste, og det burde være noget, som man i højere grad tager med ind.

Når det er, at et sådant internationalt topmøde afholdes, ja, så oplever man jo ganske ofte, at der deltager ved siden af det officielle topmøde en lang række øvrige bevægelser, organisationer, som internationalt ønsker at deltage og bidrage til at kvalificere debatten.

I Enhedslisten ønsker vi, at man afsætter støtte til et forum, som søger at samle såvel de her indenlandske som udenlandske repræsentanter for forskellige civilsamfundsorganisationer under konferencen. Vi ved allerede, at en række sociale, etnisk kulturelle organisationer og forskellige enkeltpersoner med baggrund i miljø- og klimaarbejde forventes at besøge København i perioden.

Det er vigtigt for København, synes vi, at de mange tilrejsende, både dem der deltager i FN's konference og dem, som ikke ligefrem er akkrediteret til forhandlingerne, har et mødested, et debatforum og en mulighed for netværksdannelse. Vi så det under det sociale topmøde, hvor ngo-delen var meget succesfuld, selv om rigtig mange udenlandske besøgende godt nok syntes, at København var en meget dyr by.

Men en god base er netop derfor vigtig for, at rammerne om FN's forhandlinger opfattes som optimale både for dem, som ikke sidder ved bordet som sagt, men generelt for alle, der interesserer sig for klima og miljø, og som er i København i den periode.

Enhedslisten vil til et kommende møde stille et konkret forslag om støtte til et sådant alternativt topmøde, og det håber vi på Borgerrepræsentationens velvillige behandling af til den tid til næste møde.

Lars Dueholm (V): I denne sag viser det sig jo, at Venstre er et bredt parti, hvor der er plads til mange forskellige holdninger, og at vi har en åben debatkultur. Leslie Arentoft er ikke ordfører på området, og Leslie Arentoft sidder ikke i udvalget, så Leslie Arentoft tegner ikke Venstres politik på området, men sin egen. Det er han naturligvis i sin gode ret til, og sådan er det.

Vi fra Venstre støtter op omkring indstillingerne og har tænkt os at stemme for dem på samme måde, som vi gjorde i udvalget, og vi ser naturligvis med stor alvor på de miljøproblemer, der er rundt omkring i verden og herunder i Danmark.

Så vi noterer os med glæde, at der i forbindelse med konferencen bliver lagt op til en effektiv indsats og en målrettet indsats fra kommunens side.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Anne Vang (A): Først kan jeg naturligvis ikke lade være med at bemærke, at jeg lidt havde en fornemmelse af, at det var Bjørn Lomborg der for omtrent 10 år siden, der var vakt til live og optrådte fra denne talerstol i skikkelse af Leslie Arentoft. Det kunne såmænd også godt have været Anders Fogh for 5 år siden, dengang Anders Fogh stadig mente, at miljøindsatsen skulle indskrænkes så meget som muligt, og at CO₂ var noget, der var nogen, der havde fundet på, som ikke havde andet godt at snakke om.

Jeg er glad for, at Venstre i dag har en anden holdning. Det kunne være rart, hvis den anden holdning også blev udmøntet i konkret handling, det er det, vi forsøger at gøre i dag, vi forsøger faktisk at sætte handling bag de flotte ord omkring miljø.

Så det jeg egentlig kom herop for, det er i virkeligheden for at adressere Morten Kabell, der har 2 bekymringer omkring klimaindstillingen. Det første er promoveringen af borgmestre. Jeg er utroligt glad for, at vi har et flertal bestående af Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre, som kan vedtage konkret politik uden at tænke på fnidder på samme måde, som Morten Kabell tilsyneladende gør, når han bekymrer sig om promovering af borgmestre. Det er relativt naturligt, når det handler om klima, at det er teknik- og miljøborgmesteren, vi bemærker ordet "miljø", som indstillingen ligger un-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

der, plus selvfølgelig overborgmesteren, som har den overordnede koordinering af byen, og som selvfølgelig skal stå for at promovere København frem mod topmødet i 2009. Vi bemærker, at overborgmesteren jo også har hele den internationale promovering og branding af København under sin ressort.

Så har Morten Kabell også en bekymring angående lokal inddragelse. Jeg synes, det er vigtigt at hæfte sig ved, at en af grundene til, at det har været vigtigt for Socialdemokraterne, De Radikale og SF at afsætte de her mange penge til klima, det har netop været for at forankre et topmøde blandt københavnere, at topmødet ikke skulle være noget, der foregik i ganske lange limousiner, der angiveligt ikke er særligt miljøvenlige, hvor statsmænd fra den hele ganske verden kom drønende ind til København og i øvrigt forlod byen igen.

Vi synes også, at københavnere skulle inddrages i den her kæmpestore event, og det er præcis derfor, der her lægges op til, at samtlige af byens pladser reserveres til at udstille konkrete miljøprojekter. Det er præcis derfor, der lægges op til at lave et børnetopmøde, det er præcis derfor, der lægges op til at lave et københavner-topmøde. Det her er meningen, at det skal være en københavnerbegivenhed, og hvis noget kan kaldes lokal inddragelse, jamen så er det da det.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg kan forstå på borgmester Klaus Bondam, at borgmesteren ønsker afstemning om hver enkelt sag? (*Afbrydelse*). Ikke nødvendigvis. Det vil sige, at vi kan stemme om punkterne 1-7 under ét.

Man gik til afstemning vedr. punkterne 1-7 (BR 193/08), (BR 200/08), (BR 201/08), (BR 202/08), (BR 203/08), (BR 204/08) og (BR 209/08).

Indstillingerne blev godkendt med 43 stemmer imod 1.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), 4 medlemmer af V (Lise Helweg, Martin Hirsch, Jesper Schou Hansen og Lars Dueholm), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: 1 medlem af V (Leslie Arentoft).

=====

8) BR 191/08. Christiania - lokalplanforslag med tilhørende forslag til kommuneplantillæg samt forhåndsgodkendelse af almen boligorganisation

Indstilling om,

Plangrundlag

1. at lokalplanforslag "Christiania" med tilhørende miljørapport vedtages med henblik på offentliggørelse,
2. at forslag til tillæg til kommuneplan 2005 for "Christiania" vedtages med henblik på offentliggørelse sammen med lokalplanforslaget,
3. at planforslagene offentliggøres i 2 måneder,
4. at planforslagene annonceres i områdets lokalpresse, Christianias Ugespejl samt dagspressen, og
5. at der etableres en hjemmeside for planerne, en udstilling i lokalområdet, samt et borgermøde tilrettelagt som et orienteringsmøde med debat.

Almen Boligorganisation

6. at der bliver oprettet en selvejende almen boligorganisation på Christiania, som beskrevet i bilag 5,
7. at bemyndige Teknik- og Miljøforvaltningen til at meddele godkendelsen, når forvaltningen har modtaget en ansøgning om stiftelse under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til ansøgningen om forhåndsgodkendelsen,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

-
8. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til med udgangspunkt i vedlagte aftaleudkast at indgå aftale om fleksibel udlejning med den almene boligorganisation og Staten uopsigeligt i 15 år, herunder til i samarbejde med parterne at fastlægge aftalens succeskriterier endeligt og inden for rammerne af Christianiaaftalen foretage eventuelle mindre justeringer af aftalens øvrige indhold, jf. bilag 6,
9. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til med inddragelse af Socialforvaltningen at optage forhandling er med den almene boligorganisation og Staten om indgåelse af en anden aftale om fleksibel udlejning inden for rammerne af Statens og Christianias aftale, som beskrevet i bilag 5, uden boligsocial anvisning og ligeledes uopsigelig i den resterende del af 15-års perioden,
10. at Teknik- og Miljøudvalget og Socialudvalget bemyndiges til at godkende en aftale, som anført under punkt 9,
11. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at godkende, at den almene boligorganisation erhverver statslige kasernebygninger på ca. 32.000 brutto etagemeter dels på udstykket grund og dels på lejet grund inden for de rammer, der fremgår af bilag 5,
12. at Teknik- og Miljøforvaltningen meddeler Velfærdsministeriet, at kommunen kan acceptere den ansøgte række af § 144-forsøg i henhold til lov om almene boliger m.v., jf. bilag 5,
13. at kommunen som led i et af § 144 forsøgene deltager i genopretningen af de bygninger, som boligorganisationen erhverver, med nybyggeristøtte inden for en samlet maksimal genopretningsudgift på i alt 251 mio. kr. inkl. moms ved indeks 107,5 i byggeomkostningsindekset for boliger, 1. kvartal 2006,
14. at bemyndige Teknik- og Miljøudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af indskud i Landsbyggefonden på 14 pct. af genopretningsudgiften på maksimalt 35,14 mio. kr. i 2006 pris, svarende til 43,25 mio. kr. pr. 1. juli 2009, og at garantere for den del af realkreditbelåningen, der på lånetidspunktet har sikkerhed mellem 65 og 84 pct. af ejendommens værdi,
15. at der anvises finansiering til dækning af det kommunale indskud i Landsbyggefonden på 43,25 mio. kr. (2009 p/l) på Teknik- og Miljøforvaltningens bevilling, Finansposter, funktion 8.32.24.5 (Indskud i Landsbyggefonden). I den forbindelse reserveres i kassen de uforbrugte midler til indskud i landsbyggefonden på 19 mio. kr. i 2007. De resterende 24,25 mio. kr. finansieres af de i budgettet for 2009 og frem afsatte midler på Teknik- og Miljøforvaltningens bevilling, Finansposter, funktion 8.32.24.5 (Indskud i Landsbyggefonden). Det forudsættes, at budgettet til indskud i Landsbyggefonden, som i 2008 er 21 mio. kr., vil blive indarbejdet i 2009 med det samme beløb, dvs. 21 mio. kr. I den otteårige genopretningsperiode vil evt. uforbrugte midler i det enkelte år blive søgt overført til de følgende år i overensstemmelse med de af Borgerrepræsentationen gældende regler herfor,
16. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at dispensere fra krav, herunder krav om bygas, i kommunens retningslinier "Miljø i Byggeri og Anlæg" i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre genopretningen af den almene boligorganisationens bygninger inden for Christianiaaftalens rammer,
17. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at træffe en beslutning efter lov om byfornyelse og udvikling af byer § 98, stk. 2, omfattende de genopretningsarbejder på den almene boligorganisationens bygninger, der er forudsat i Christianiaaftalen, på betingelse af, at afdelingen godtgør kommunen bidraget til byggeskadefonden, og
18. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at give tilsagn om støtte efter byfornyelsesloven på 1.000 kr. per etape eller bygning og afholde udgifterne hertil uden statsrefusion, og at beløbet på i alt anslået 30.000 kr. afholdes af Center for Bydesigns afsnit af investeringsoversigten for byfornyelsesaktiviteter for 2008 og følgende år, konto 0.25.15.3.
(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Morten Kabell (Ø): Enhedslisten støtter ikke den fremlagte lokalplan, fordi den i sit samlede hele og indhold ikke er udtryk for noget som helst andet end et diktat fra Slots- og Ejendomsstyrelsens side, et diktat fra statens side.

Det er fint nok, at man til en vis grad mener, at christianitterne har været inddraget, men sandheden er jo, at Christiania får alt for mange tusinde kvadratmeter ny bebyggelse tvunget ned over hovederne. I lokalplanen lægges op til 28.000 kvadratmeter.

Et bredt flertal herinde burde nok kigge på de partiers repræsentanter i Folketinget, der er vi nemlig ganske enige om, at et maksimum for nybyggeri burde ligge på 10.000-12.000 kvadratmeter. Det er noget mærkværdigt, at de samme partier, som i Folketinget har kæmpet så indædt for, at 10.000-12.000 kvadratmeter burde være et absolut maksimum, ikke herinde vil føre det ud i livet og ikke herinde vil sige: Det er alt, hvad vi vil være med til.

Jeg kan undre mig over, at der er så stor afstand fra den store bygning på Slotsholmen og til den store bygning her på pladsen, så stor afstand, at man åbenbart end ikke snakker sammen, ikke er i stand til at koordinere sine holdninger. Det er vi heldigvis i Enhedslisten, og onde tunger vil nok sige, det er, fordi vi er relativt færre. Men alligevel vil jeg sige, at det burde nok også være muligt for ordførerne at snakke sammen.

Sandheden er, at 28.000 kvadratmeter på Christiania i høj grad vil ødelægge de dele af Christiania, hvor byggeriet skal foregå. Når vi snakker 8, 10, 12 etager eller hvad det er, man har forestillet sig på f.eks. Røde Sols Plads, så er der tale om en aldeles overdrevet nybebyggelse og en måde at ødelægge Christiania på. Det er naturligvis også en del af regeringens hensigt, men jeg synes ikke, at denne kommune, dette rådhus burde spille med på den.

Enhedslisten er samtidig bekymret for voldanlæggene, for den nedrivning af boliger, der skal finde sted, og som vi ærlig talt faktisk synes er unødvendig, og som christianitterne også er imod.

Lokalplanen er som sagt alene et diktat fra staten. Jeg synes, det er dårligt, at kommunen spiller med, og Enhedslisten vil derfor ikke stemme for og vil naturligvis også komme med et høringsbidrag til den kommende borgerdebat.

Frank Hedegaard (F): Jamen SF kan kun være meget enig i Enhedslistens betragtninger om, hvordan papiret ender, som det er endt.

Modsat vil vi også sige, at hvor vi hele tiden har sagt, at SF støtter planerne omkring Christiania, i den udstrækning Christiania selv accepterer det, med den her plan må man sige, at det har Christiania accepteret gik videre, og derfor kan SF selvfølgelig også støtte, at den her plan kommer i høring.

Dermed siger vi jo ikke, at SF er tilfreds med den plan, eller at vi, hvis vi kunne vælge frit fra alle hylder, så havde valgt dette. Alle ved godt, at SF som udgangspunkt hellere havde set et samlet Christiania med en fondsløsning. Det har der ikke været et flertal for, så det her er det realistisk mulige p.t.

Så derfor vil vi gerne have lov til at føre vores protokolbemærkning videre fra Økonomiudvalget, som siger, at SF vil afvente Christianias forhold til planen, og så vil vi tage stilling, når det svar foreligger.

Lars Dueholm (V): I mange af livets forhold kan jeg som liberal Venstremand tage det, som Morten Kabell siger, og sætte "ikke" ind på strategisk rigtige steder, og så har jeg det, jeg sådan set selv mener, og det, jeg selv ønsker at give udtryk for.

Det er også tilfældet i sagen her. Vi fra Venstres side er bekymrede for voldanlægget, men det er ikke ud fra en betragtning om at der rives for mange huse ned, men snarere, at der rives for få huse ned. Vi er ikke bekymrede for nybygningerne på Christiania, men det er ikke ud fra betragtningen om, at der måske bygges for meget; det er snarere ud fra, at der bygges for lidt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Der skal ikke være nogen tvivl om, som også jf. sidste punkt, at Venstre er et bredt parti, og på dette område er der også nogle, der måske hellere ønsker Christiania hen, hvor peberet gror end det forslag, som der ligger her.

Imidlertid er der fuldt fodslag mellem Venstre på Københavns Rådhus og Venstre på Christiansborg, så vi støtter naturligvis fuldt op omkring det forslag, som der ligger.

Winnie Berndtson (U): Jeg kan heller ikke støtte det forslag, der ligger her. Jeg synes, man skal tilkendegive, hvad det rent faktisk er, man politisk vil og ikke vil støtte, i stedet for SF's mærkelige forklaring på, at man kan jo ikke få andet og bla-bla. Jo, det kan man, man kan bare sige, hvad man gerne vil have, så kan vi tage den diskussion.

På den allerførste side i lokalplanen står der, hvad udgangspunktet for lokalplanen har været, og det har været at sikre en udvikling af Christiania som et grønt og bilfrit kvarter i København, der fungerer som et åbent og rekreativt område for christianitter, københavnere og den øvrige befolkning. Herudover er det hensigten, at der skal opføres boligbyggeri og erhverv under hensyntagen til områdets særlige arkitektoniske og kulturhistoriske værdier.

Det er til gengæld også det eneste sted i lokalplanen, hvor man har respekteret den forudsætning og det formål, som loven omkring Christiania har haft, for i resten af lokalplanen bryder man med det. Og så kan man bare stemme imod, og det agter jeg at gøre.

Jeg har i Teknik- og Miljøudvalget fremsat et ændringsforslag, fordi vi her i kommunen har opfundet en lokalplanmæssig nyskabelse, som man selv skulle ind og finde langt inde i paragrafferne i lokalplanen. Den handler om, at vi, når vi laver lokalplaner, jo normalt fastsætter et parkeringskrav, vi fastsætter, hvor mange parkeringspladser der skal laves i forhold til det byggeri, der skal opføres. Det afhænger selvfølgelig af, hvad typen af byggeriet er, om det er erhverv, bolig osv. osv.

I den her lokalplan er der valgt 1 parkeringsplads pr. 200 etagekvadratmeter, og det er sådan set meget fornuftigt, fordi Christiania er et stationsnært område, det er et godt kollektivt trafikbetjent område, og det er i øvrigt en lokalplan, som udspringer af, at man ønsker et grønt rekreativt bilfrit område. Så der skal vel ikke være så meget parkering.

Men i den paragraf, der omhandler parkering, har der indsneget sig den nyskabelse, at man i lokalplanen skriver, at såfremt den første fase af nybyggeriet viser, at bilejerskabet her ikke svarer til parkeringsnormen, så kan kommunen regulere parkeringskravet. Det, der står der, det er, at så vil kommunen stille krav om, at der etableres flere parkeringspladser.

Nu er det sådan, at det parkeringskrav, der er i den her lokalplan, er et parkeringskrav, vi har i andre nybyggerier. Der ligger et lidt længere ude på Amager, et godt nok lidt større nybygget område, som hedder Ørestaden, det har lige præcis det her parkeringskrav 1:200. Så hvorfor der skal være flere parkeringspladser eller åbnes mulighed for flere parkeringspladser på Christiania, forstår jeg ganske enkelt ikke. Så jeg synes bare, man skal fastholde, at det hedder 1 pr. 200, og slette den her passus om, at man nok kommer til at se på, at der skal være flere.

Winnie Berndtson genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

"Det foreslås,

1. at følgende sætning i 2. afsnit på side 16 og i kommentaren på side 38 til § 8, stk. 9, udgår:

"Såfremt det efter den første fase af nybyggeriet viser sig, at bilejerskabet her ikke svarer til parkeringsnormen, kan kommunen regulere parkeringskravet for det efterfølgende nybyggeri på baggrund af et tillæg til kommuneplanen og lokalplanen"."

Det af Winnie Berndtson genfremsatte ændringsforslag blev forkastet med 34 stemmer imod 8. 1 undlod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

For stemte: Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.
 Imod stemte: A, B, F, O, Wallait Khan (løsgænger) og V.
 Følgende undlod at stemme: C.

Indstillingen blev herefter godkendt med 34 stemmer imod 7.
 For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V og Finn Rudaizky (løsgænger).
 Imod stemte: Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Socialistisk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”Socialistisk Folkeparti afventer Christianias hørings svar. Såfremt Christiania ønsker ændringer, vil SF forholde sig positivt til dette.”

Der blev givet frist til mandag den 28. april 2008 kl. 12.00 til afgivelse af mindretalsudtalelser.

=====

9) BR 212/08. Jordrensning på Kløverparken - forslag til kommuneplantillæg med VVM

Indstilling om,

1. at forslag til VVM-redegørelse med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2005 for jordrensning på Kløverparken vedtages med henblik på en offentlig høringsperiode i 2 måneder.
 (Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10) BR 210/08. Cykel-, gang- og løbesti rundt om Inderhavnen

Indstilling om,

1. at vedlagte gennemgang af mulighederne for at gå, cykle og løbe rundt om Inderhavnen tages til efterretning, samt
 2. at Teknik- og Miljøforvaltningen udarbejder et forslag med skøn over anlægsomkostninger for en broforbindelse over Christianshavns Kanal på Christiansbro til behandling i Teknik- og Miljøudvalget inden sommerferien.
 (Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

11) BR 207/08. Pendlerparkering i Københavns Kommune

Indstilling om,

1. at der ikke etableres pendlerparkeringspladser i Københavns Kommune,
 2. at kommunen aktivt søger at fremme etablering og brug af pendlerparkeringspladser langs S- og regionaltogetslinier i hovedstadsområdet; i første omgang gennem det etablerede samarbejde om trængselsafgifter, Kommuneforum, idet det forudsættes, at pendlerparkeringspladser langs S- og regionaltogetslinierne indgår i forhandlingerne med omegnskommunerne på lige fod med øvrige investeringer i kollektiv trafik og på baggrund af samfundsøkonomiske beregninger, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

3. at lokale parkeringsproblemer på boligveje ved stationer i kommunen søges løst gennem etablering af tidsbegrænset parkering eller efter behov ved indførelse af p-zoner og betalingsparkering (Teknik- og Miljøudvalget) (Initiativret)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

12) BR 206/08. Fælledparken - kunstgræsbane på eksisterende grusbane

Indstilling om,

1. at beslutningen om at erstatte den eksisterende grusbane i Fælledparken med en kunstgræsbane fastholdes,
 2. at Teknik- og Miljøforvaltningen - i en periode på 3 år - efter ansøgning tillader opvarmningsøvelser for kastere andre steder i Fælledparken i forbindelse med stævner på Østerbro Stadion, såfremt området hver enkelt gang afspærres forsvarligt, skader på græsset reparerer og der ikke er konflikter med andre arrangementer i parken,
 3. at muligheden for efter ansøgning at foretage opvarmningsøvelser i forbindelse med stævner for kastere andre steder i Fælledparken forlænges ud over den 3-årige periode, såfremt der ikke til den tid er fundet et egnet permanent træningssted for kasterne,
 4. at Teknik- og Miljøudvalget afholder udgifterne til genopretning af Fælledparken i forbindelse med stævner, samt
 5. at Teknik- og Miljøforvaltningen, sideløbende med at arbejdet i Fælledparken sættes i gang, pålægges at anvise alternative egnede arealer til træning.
- (Teknik- og Miljøudvalget)

Bjarne Fey (F): Jeg vil starte med at løfte den her og sige tak til teknik- og miljøforvaltningen for det meget informative og oplysende notat, der er vedlagt til mødet i dag.

Jeg vil gerne fra SF's side, måske også fra fleres sider af, understrege, at vi er sådan set ikke imod, at man udvikler Fælledparken til at blive en moderne nutidig park med parkhensyn.

Vi vil sige, det er ikke en kamp, om man vil have grusbane eller ikke grusbane i Fælledparken, det er et spørgsmål om at turde sige, at der kan være en samhørighed omkring de mange aktiviteter. Der er i Fælledparken både spontanidræt og organiseret idræt som fodbold, som atletik og andre, der simpelt hen er omdrejningspunktet for SF.

For SF er det rigtig vigtigt at sige, at man har en idrætsaktivitet som atletik, som har været der i rigtig, rigtig mange år, faktisk fra man vel etablerede, næsten, Fælledparken, og at vi gerne vil fastholde den aktivitet. En atletikforening uden at kunne kaste er ikke en hel atletikforening. Sparta og KIF vil ikke være en hel idrætsforening, hvis de ikke har mulighed for at træne og udøve deres kastediscipliner. Man laver ikke treenhalvkamp, man laver syvkamp eller tikamp, hvor kastedisciplin er en del af det.

Det er sådan set den ret til at udøve sin aktivitet, vi gerne vil fastholde omkring Fælledparken. Det er den ene ting.

Den anden ting, vi også gerne vil fastholde og kæmpe for, det er diversiteten i idrætsmuligheder i byens rum. Et af de få steder, man kan dyrke atletik, er Fælledparken den dag i dag. Det andet sted, man kan gøre det, er i Sundby Idrætspark på 3 løbebaner. Det er også en halv idrætsgren, kan man sige, men det er sådan set de eneste. Så vi kæmper også for retten til diversiteten, mangfoldigheden i idrætsudtryk her i byen. Så det er ikke mod Fælledparken eller mod kunstgræsbaner, nej, det er for retten til mangfoldighed og udtryksformer i byens rum og i Fælledparken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Derfor har vi sammen med Socialdemokraterne udarbejdet et ændringsforslag, der kan tilgodese de her ting, og vi foreslår, at indstillingens "at"-punkter erstattes af følgende 2 "at"-punkter:

"1) at der etableres et permanent anlæg til kasteaktivitet – både træning og opvarmning – på Klosterfælleden, og at der andet sted på Klosterfælleden placeres en ny kunstgræsbane under forudsætning af Fredningsnævnets godkendelse, samt

2) at etableringen af kasteaktiviteten og kunstgræsbanen finansieres af det rammebeløb, der allerede er afsat til udvikling af Fælledparken på denne investeringsramme."

Så skal vi lige komme med en lille kommentar til. Der er jo ikke nogen, der siger, at et kasteareal skal være grus, det kan være græs. Igen, det er ikke en diskussion, om det skal være grus eller græs, det er spørgsmålet, om der skal være plads til alle, også til atletiks fortsatte tilstedeværelse i Fælledparken.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ja tak. Og borgmester Klaus Bondam.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg kan lige starte med at slå fast, at der ikke er nogen intentioner eller tanker om at afvikle Fælledparken, snarere tværtimod.

Så vil jeg også sige, at Bjarne Feys indlæg måske meget rammende gav essensen af, hvad det her handler om. Det handler nemlig om, hvorvidt Fælledparken er et sted, hvor man dyrker idræt, altså et idrætsanlæg, eller om det er en park, og Fælledparken er en park omfattet af parkfredningen, hvor der er plads til en lang række folkelige aktiviteter.

Nå. Der er blevet sagt meget på Rådhusets gange i denne her sag, og jeg vil gerne starte mit indlæg med at slå fast, at det her ikke må udvikle sig til en stillingskrig mellem 2 udvalg eller 2 forvaltninger. Jeg mener, at vi i aften bør samle os om byens store, dejlige folkelige Fælledpark, som i den grad er elsket og brugt af københavnernes, faktisk 11 mio. om året. Det er en hel del flere, end der kommer i Tivoli.

Ligeegyldigt hvad der sker i aften, ligeegyldigt hvad for et resultat, vi får af afstemningerne, så synes jeg, det er vigtigt, at vi går herfra med en følelse af, at vi vel nok har en dejlig Fælledpark, som vi gerne vil gøre endnu bedre, og som vi selvfølgelig skal finde ud af at få noget godt ud af, uanset hvor denne i gåseøjne lille sag ender.

Vi skal altså finde en løsning på denne strid, og efter min mening vinder vi ikke noget som helst ved at udsætte sagen eller sende den tilbage til udvalgene, som der jo også har været snak om, sagen har kørt i ring længe nok. Vi skal træffe en politisk beslutning, det er det, der er vores job, og den beslutning skal vi altså træffe i aften.

Når det så er sagt, så vil jeg gerne lige forklare, hvorfor jeg har den holdning, jeg har, jeg har lagt vægt på 3 vigtige ting.

For det første så mener jeg grundlæggende ikke, at det er forsvarligt at have kastere, som kaster rundt med tunge genstande i en offentlig park. Jeg skal hilse og sige fra lokalpolitiet derude, at de kan altså berette om flere tilfælde, hvor det har været tæt på at gå helt galt, og det mener jeg ikke er forsvarligt.

For det andet vil tusindvis af almindelige københavnere, hvis indstillingen bliver tiltrådt – nu er der stillet et ændringsforslag, og så må vi se, hvor det bærer hen – få mange flere kvadratmeter grønt græs at boltre sig på, at spille bold på og ikke mindst at sole sig på. Jeg ved, at det er rigtig svært at bedømme situationen set udefra, men oplevelsen i teknik- og miljøforvaltningen er altså helt klart, at grusbanen bliver utrolig lidt brugt af kasterne. Jeg har personlig svært ved at skulle være med til at reservere et areal på størrelse med en foldboldbane til så lidt.

For det tredje så er den løsning, som indstillingen taler for, resultatet af en lang, positiv borgerdialog, hvor man grundigt har drøftet alle problemstillingerne inklusive denne om grusbanen, hvor bor-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

gerne har været med til at træffe også vanskelige valg og prioriteringer, som jo også er vores opgave. Ser vi på indstillingen, så må en meget vigtig del af denne proces gå om.

Så vil jeg også gerne lige rydde et par misforståelser af vejen. Der bliver sagt meget på Rådhusets gange, og en af de ting, der bliver sagt, ja, det skulle være, at jeg personligt skulle have forhindret en drøftelse af denne sag mellem Teknik- og Miljøudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget. Det er ganske simpelt ikke sandt. Jeg forelagde det brev, der kom fra kultur- og fritidsborgmester Pia Allerslev på vegne af Kultur- og Fritidsudvalget, i Teknik- og Miljøudvalget, hvor det blev drøftet. Og der må jeg altså sige, at den overvejende stemning var, at denne her sag kunne vi ikke hverken skrive eller snakke os ud af. Holdningen i Teknik- og Miljøudvalget var, at sagen var fuldt oplyst, og tilbage stod kun at tage den politiske beslutning, som vi skal træffe i aften.

Vi vil til gengæld gerne mødes med Kultur- og Fritidsudvalget om en række andre sager, som vi har fælles interesser i, og det skal vi, så vidt jeg husker, den 11. juni.

Jeg har også hørt den misforståelse, at kasternes behov for at varme op i forbindelse med stævner på Østerbro Stadion ikke var blevet taget alvorligt eller løst. Det er heller ikke sandt. Problemet er løst, og teknik- og miljøforvaltningen er fuldt ud indstillet på at etablere de nødvendige faciliteter i form af kastering og hegn, alt er indarbejdet i renoveringsplanen for Fælledparken og måske lidt ekstraordinært bekostet af teknik- og miljøforvaltningen, 60.000 kr. om året. Vi vil sørge for afspærring og vagter, der kan holde publikum ude af farezonen, betale for den efterfølgende reparation af græsset osv. osv.

Endelig så vil jeg gerne skyde en stor pil igennem – jeg vil gerne have lov til at fortsætte med 2. rundes taletid – den opfattelse, at teknik- og miljøforvaltningen har forsøgt at luske nedlæggelsen af grusbanen igennem, så ingen opdagede noget. Ærlig og oprigtig talt, intet kunne være mere forkert. Teknik- og miljøforvaltningen har fra første færd lagt alle problemstillinger åbent op på bordet både over for de involverede borgere og over for kultur- og fritidsforvaltningen.

Da udviklingsplanen blev præsenteret for 2 år siden, blev særligt problematikken omkring grusbanen præsenteret åbent og ærligt. At det handler om en vanskelig politisk prioritering, ja, det er der så sandelig aldrig blevet lagt skjul på.

Jeg har omdelt et notat, som teknik- og miljøforvaltningen har lavet, argumenter for en kunstgræsbane på grusbanen i Fælledparken. Jeg mener, det er overbevisende læsning, jeg kan kun opfordre forsamlingens medlemmer til at læse det enten i aften eller tage det med hjem, hvad end sagen ender med.

Så egentlig mener jeg, at det politiske valg er ligetil, jeg synes, vi skal prioritere den brede idræt, boldspillet, solbadningen og de daglige parkglæder, samtidig med at vi sikrer kasterne mulighed for at varme op i forbindelse med stævner på Østerbro Stadion.

Skal vi nu ikke glæde os over, at vi meget snart skal i gang med at forny Fælledparken frem mod hundredårsjubilæet i 2009 også på mange andre områder end dette hjørne af parken. Det gælder både en ny danseplads, en ny skaterbane, nye legepladser, sansehaven, små multibaner og ny cykeltrafiklegeplads. Ikke mindst så vil vi gerne sørge for, at den dejlige fælles Fælledpark med sine store, fuld-kronede bøge- og egetræer er hele byens folkepark, også engang i 2109, når vores efterfølgere skal festligholde Fælledparkens 200 års fødselsdag.

Jeg fornemmer, i hvilken retning afstemningen går i aften, derfor vil jeg godt have lov til at stille et yderligere "at" til de 2 "at'er", der er blevet stillet, et forslag, der hedder:

"At det omtalte anlæg ikke må anvendes til parkering eller andre parkfremmede aktiviteter."

Hvad mener vi så med "parkfremmede aktiviteter"? Ja, jeg henviser til det notat, det papir, jeg har omdelt, og der skriver Kultur- og Fritidsudvalget nemlig, at grusbanen har en central betydning for støttepunkt ved større internationale arrangementer i Parken. Her anvendes arealet til bl.a. af- og på-læsning samt opbygning af scener.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Fælledparken er altså en fredet park, parkens arealer må ikke benyttes til aktiviteter, som ikke vedrører anvendelsen eller drift af Fælledparken.

Derfor har teknik- og miljøforvaltningen jo også adskillige gange gjort kultur- og fritidsforvaltningen opmærksom på, at udlejning til de nævnte aktiviteter strider mod parkfredningen. Jeg bliver nødt til at sige, at det har man fra kultur- og fritidsforvaltningens side valgt at sidde overhørig, og det er ikke rimeligt.

Jeg ved endnu ikke, om vi stemmer for de ændringsforslag, der er stillet, det må forhandlingerne afgøre, men jeg vil i hvert fald sige, at det 3. "at" er for at sikre, hvad det anlæg i givet fald vil kunne anvendes som.

Anne Vang (A): Socialdemokraterne har i denne sag stillet et ændringsforslag sammen med SF. Nu er det sådan, at vores by har et ganske fint slogan, det lyder, "you can have both", og det er i virkeligheden også det, vi gerne vil gøre med dette ændringsforslag, vi vil gerne tilgodese kasterne, som er en vigtig forudsætning for internationale sportsbegivenheder, men vi vil søreme da også gerne tilgodese kunstgræsbanerne, fordi der er rigtig, rigtig mange fodboldspillere, der har stor glæde af en kunstgræsbane i Fælledparken.

Så det er baggrunden for vores ændringsforslag, og så vil vi også meget gerne støtte det ændringsforslag, som borgmester Klaus Bondam nylig har fremsat.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg tror, der var nogle, der havde opfattelsen af, at der var et kultur- og fritidsparti og et teknik- og miljøparti på Rådhuset. Jeg tror nu nok nærmere, at den overvejende del af sagen kom til at bero på en misforståelse, og at Teknik- og Miljøudvalget så kom til at trykke lidt forkert på knappen i overført betydning.

Der er, sådan som jeg har opfattet den diskussion, der oprindeligt var i Teknik- og Miljøudvalget, altså ikke rigtig nogen, der ønskede at være på tværs i det her, og vi var ret sikre på, at der sagtens kunne findes en samklang i forhold til kastere og i forhold til anvendelsen af Fælledparken i øvrigt.

Derfor vil Venstre også gerne støtte det ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokraterne og SF for så vidt angår 2 nye "at"-punkter.

Jeg kan ikke lige umiddelbart gennemskue ud fra Klaus Bondams forklaring her, om en af- og på-læsning i forbindelse med aktiviteter ligefrem skulle gøre det nødvendigt at indføre et 3. "at", der laver et forbud mod, at denne aflæsning skulle finde sted. Så det tror jeg, jeg vil afholde mig fra at stemme for.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal have lov til på Enhedslistens vegne at rette en skarp, men mild kritik af især, ja, der er flere involverede i kritikken nemlig, af borgmester Bondam, Socialdemokraterne og SF.

Jo, denne her sag er overhovedet ikke ny, den har både verseret på dagsordener, på gangene og i mødelokalerne og i frokoststuerne og alle steder, hvor man kan forestille sig det, i ganske lang tid.

Derfor er det fuldkommen urimeligt, når borgmester Klaus Bondam her fra talerstolen begynder at kritisere nogle forvaltninger, som ikke har nogen mulighed for at gå herop og svare for sig. Jeg skal nok holde mig fra at kritisere nogen som helst af forvaltningerne, jeg plejer at kritisere økonomiforvaltningen, men det er ikke rigtigt dem, det angår i dag, så det vil jeg selvfølgelig også undlade.

Men det er politikernes skyld det her. Politikerne har haft alle muligheder igennem et meget, meget langt stykke tid for at finde en fornuftig løsning. Det har været på dagsordenen gang på gang, henvendelser mellem politikerne i to forskellige udvalg. Hvorfor har det ikke kunnet lade sig gøre overhovedet på noget tidspunkt at mødes, disse politikere fra henholdsvis Kultur & Fritid og fra Teknik & Miljø? Hvem har afvist, at man kunne mødes? Jamen det er politikere, det har ikke noget med forvaltninger at gøre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Jeg synes, man må lære noget af det her, for det er jo noget komisk, må man sige, at efter så lang en sagsbehandlingstid, og efter at bølgerne har været oppe og vende ved Rådhusårnet her den sidste uges tid, så kan man her, altså et sekund før mødet starter i dag, komme med et lille stykke papir, hvor der står et par linjer, og wroom, så er alle problemer løst.

Der er jo overhovedet ikke nogen nyheder i denne sag, det her kunne man være blevet enige om, vi kunne være blevet enige om det for så vidt for et år siden. Men hvem er det, der har modarbejdet, det er bare denne blide kritik af, det er politikerne, der har udført en meget dårlig sagsbehandling i det her konkrete tilfælde.

Så vil jeg nu sige, at med dette fantastisk præcise forslag, der ligger, så går vi nu i Enhedslisten ud fra følgende, at hermed er nu fodboldproblemet løst, hermed er softballproblemet løst, hermed er petanqueproblemet løst, og hermed er kasteproblemet løst i Fælledparken. For det er det, man giver udseende af nu, og det synes vi er ganske fremragende, hvis det var så enkelt at nå frem til noget genialt.

Så det er altså vores forudsætning, når vi nu støtter det her hovedforslag fremsat af Socialdemokraterne og SF.

Til Klaus Bondam vil vi sige, at vi vil også meget gerne støtte borgmesterens forslag; det falder helt i tråd med, hvad vi forestiller os.

Jeg skal nok lige gøre opmærksom på, at selve forslaget jo lider af nogle svagheder, for der står, "under forudsætning af Fredningsnævnets godkendelse." Med lidt sådan historisk erfaring så kan man med bæven og frygt forestille sig, at denne sag kommer tilbage igen, for der ligger jo nogle forudsætninger, andre parter skal sige ja til. Men lad os dog håbe, at de retter sig efter det her bragende flertal i Borgerrepræsentationen.

Winnie Berndtson (U): Jeg er rigtig meget enig med Jens Kjær Christensen. Der har sådan set været rigtig god tid til at tage stilling til den her sag, der har været god tid til at finde løsninger, men det er der nogen, der ikke har villet i rigtig lang tid.

Til Jens Kjær Christensens oplysning skal jeg bare sige, at jeg var et af de udvalgsmedlemmer på Teknik- og Miljøudvalgets møde, der gerne ville have haft et møde med Kultur- og Fritidsudvalget, men det var der ikke noget flertal, der havde lyst til, så derfor blev det ikke til noget. Bare sådan så Kultur- og Fritidsudvalgets medlemmer ikke tror, at vi alle sammen sagde nej tak til invitationen, for det gjorde vi rent faktisk ikke.

Til selve forslaget, som man kan undre sig over kommer i dag, og sådan lidt upræcist, vil jeg bare spørge, om der er nogen, der så kan være så venlige at oplyse mig om, hvad det rent faktisk er, der står i det 2. "at". Jeg kan godt læse bogstaverne. Det, der bekymrer mig, det er, når der er en finansieringsdel, der ikke indeholder tal.

Jeg vil gerne vide, hvad det koster, for jeg vil gerne vide, hvor meget af den samlede investeringsramme til Fælledparken det her gør indhug i, og hvad det i givet fald så er, vi har tilbage at gøre godt med, og hvad det så i givet fald er, vi senere ikke får råd til. For problemet med at fremsætte den her løsning på den her måde er, at man putter et nyt projekt ind i en samlet ramme, og det giver mig ikke nogen muligheder for overhovedet at finde ud af, hvad jeg helst vil have, endsige forholde mig til, om det er en god løsning overhovedet at søge Fredningsnævnets godkendelse.

Jeg ved det ikke, jeg har kun set 2 små "at"er på nogle korte linjer. Jeg er præsenteret for det kl. 17 på et gruppeformandsmøde. Der har været masser af møder i Teknik- og Miljøudvalget siden den 9. januar, hvor vi drøftede det sidst, hvor Socialdemokraterne og SF kunne have sagt, prøv at høre, vi prøver faktisk at finde en løsning på det her med Fælledparken og kasterne. Der har været tonsvis af muligheder for at gøre det, men man har valgt at lade være.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Kl. 17 stiller man et forslag, og kun fordi der er nogle af os, der insisterer på på gruppeformandsmødet, at man ikke kan stille forslag uden finansiering, får vi der her 2. "at", som så desværre ikke indeholder beløb.

Så jeg vil gerne have, at de, der nu synes, det her er sådan et fortræffeligt forslag, fortæller, hvor meget er det, den her løsning koster i forhold til den samlede ramme, der er afsat til Fælledparken, og i givet fald hvad er det så, man forestiller sig ikke skal finansieres af den ramme.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det. Ja, det er jo lidt svært for mig som borgmester at svare på spørgsmålet, i og med at jeg jo ikke er forslagsstiller på det, men jeg har lige sådan ganske kort orienteret mig hos forvaltningen.

Altså det, der er sat af på teknik- og miljøforvaltningens investeringsramme til Fælledparken, er 20 mio. kr. Der indgår jo også et ønske om at søge ekstern yderligere finansiering i beslutningsgrundlaget. Det, jeg kan forstå, er, at den løsning, som ændringsforslaget lægger op til, ligger i omegnen – og med krydsede fingre bag ryggen – af nogle hundredetusinde kroner.

Winnie Berndtson (U): Ja, det bliver jo lidt sagsbehandling på talerstolen, og det må Borgerrepræsentationen meget undskylde, men det er ikke mig, der har ønsket, at det skulle være sådan. Jeg har faktisk ønsket, at denne her sag kunne gå tilbage til udvalget, men det kan jeg forstå, den ikke kan, eller det vil flertallet ikke have, at den gør.

Så jeg vil prøve med et ændringsforslag til det 2. "at", som så i givet fald hedder, "at etableringen af kasteaktiviteten inden for en ramme af 200.000 kr." Det kan jeg forstå er det, borgmesteren har fundet frem til, finansieres – ja, vi kan også godt sige inden for en ramme af 300.000 kr., hvis det kan hjælpe, men det er mere sådan, så vi ikke ender i, at der bliver brugt rigtig mange af de 20 mio. på det her. Så mit ændringsforslag skal lyde:

"At etableringen af kasteaktiviteten inden for en ramme af 300.000 kr. finansieres af det rammebeløb" osv.

Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti fremsatte følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at indstillingens at-punkter erstattes af følgende to at-punkter:

1. at der etableres et permanent anlæg til kasteaktivitet - både træning og opvarmning - på Klosterfælleden, og at der et andet sted på Klosterfælleden placeres en ny kunstgræsbane, under forudsætning af fredningsnævnets godkendelse, samt
2. at etableringen af kasteaktiviteten og kunstgræsbanen finansieres af det rammebeløb, der allerede er afsat til udvikling af Fælledparken på TMF's investeringsramme."

Klaus Bondam, Det Radikale Venstre, fremsatte følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at følgende tilføjes som et nyt 3. at-punkt:

- at det omtalte anlæg ikke må anvendes til parkering eller andre parkfremmede aktiviteter."

Winnie Berndtson, løsgænger, fremsatte følgende ændringsforslag:

"at etableringen af kasteaktiviteten inden for en ramme af 300.000 kr."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Det af Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti stillede ændringsforslag blev vedtaget med 35 stemmer imod 0. 7 undlod.

For stemte: A, C, F, C2, O, Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.
Følgende undlod at stemme: B og Winnie Berndtson (løsgænger).

Det af Winnie Berndtson, løsgænger, stillede ændringsforslag blev forkastet med 39 stemmer imod 6.

For stemte: O, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og 2 medlemmer af Ø (Allan Mylius Thomsen og Jette Gottlieb).

Imod stemte: A, B, C, F, C2, Wallait Khan (løsgænger), V og 4 medlemmer af Ø (Mikkel Warming, Morten Kabell, Jens Kjær Christensen og Rikke Lauritzen).

Det af Klaus Bondam, Det Radikale Venstre, stillede ændringsforslag blev vedtaget med 34 stemmer imod 11.

For stemte: A, B, F, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.
Imod stemte: C, C2, O, Wallait Khan (løsgænger) og V.

Borgerrepræsentationen havde dermed godkendt

”

1. at der etableres et permanent anlæg til kasteaktivitet - både træning og opvarmning - på Klosterfælleden, og at der et andet sted på Klosterfælleden placeres en ny kunstgræsbane, under forudsætning af fredningsnævnets godkendelse,
2. at etableringen af kasteaktiviteten og kunstgræsbanen finansieres af det rammebeløb, der allerede er afsat til udvikling af Fælledparken på TMF's investeringsramme, samt
3. at det omtalte anlæg ikke må anvendes til parkering eller andre parkfremmede aktiviteter.”

Indstillingen var dermed bortfaldet.

=====

13) BR 197/08. Spildevandsplan 2008

Indstilling om,

1. at "Forslag til Spildevandsplan 2008" med enkelte ændringer jf. bilag 2 godkendes som den endelige Spildevandsplan 2008.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

14) BR 198/08. Anmodning fra I/S Vestforbrænding om godkendelse af lånoptagelse på op til 300 mio. kr.

Indstilling om,

1. at der gives I/S Vestforbrændings bestyrelse samtykke til, at I/S Vestforbrænding får en låneramme på 300 mio. kr. til finansiering af anlægsudgifter i forbindelse med Varmeplan 2010.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**15) BR 196/08. Salg af boliger og ommærkning til ungdomsboliger i Gyldenrisparken**

Indstilling om,

1. at det godkendes, at levering af de ommærkede ungdomsboliger, som Lejerbo tidligere har forpligtet sig til at levere i forbindelse med udbud af kommunal grundkapital, gennemføres på nedenfor skitserede måde.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**16) BR 189/08. Studietur til Glasgow og Edinburgh 2008 i maj 2008**

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen anmoder Kultur- og Fritidsudvalgets medlemmer om at tage på studietur til Glasgow og Edinburgh i perioden 18.-22. maj 2008.

(Borgmesteren for Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**17) BR 208/08. Midlertidig mobil skøjtehal ved Ryparken**

Indstilling om,

1. at der i 2008 gives en anlægsbevilling på 13 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idræts-anlæg og svømmehaller) til indkøb og etablering af en midlertidig mobil skøjtehal ved Ryparkens Idrætsanlæg. I de 13 mio. kr. indgår et administrationsbidrag på 2,2 %, som er fordelt i overensstemmelse med indstillingens økonomiafsnit.

2. at der anvises kassemessig dækning for 6,5 mio. kr., fordelt med 3,55 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns ejendomme 0.32.35.3 (Andre Fritidsfaciliteter) og med 2,95 mio. kr. fra Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadion, idrætsanlæg og svømmehaller) i 2008,

3. at der overføres 6,5 mio. kr. fra Økonomiudvalgets budget 2007, bevilling Økonomiforvaltningen, Anlæg, funktion 6.45.61.3 til Økonomiudvalgets budget 2008, bevilling, Økonomiforvaltningen, Anlæg, funktion 6.45.61.3, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

4. at der anvises kassemæssig dækning for 6,5 mio. kr. på Økonomiudvalgets bevilning, Økonomiforvaltningen, Anlæg, funktion 6.45.61.3 i 2008.

Det bemærkes, at det på grund af finanslovsaftalen for 2008 er nødvendigt at foretage en prioritering af Københavns Kommunes anlægsudgifter for 2008.

Nærværende sag prioriteres og indgår i anlægsrammen for 2008.

(Kultur- og Fritidsudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18) BR 211/08. Københavns Billedkunstudvalg årsberetning 2007

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender Københavns Billedkunstudvalgs beretning for 2007.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19) BR 190/08. Plan for etablering af sprinklere til brandsikring af konverterede beskyttede boliger

Indstilling om,

1. at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen tildeles en kapitalbevilling på 5,94 mio. kr. i 2008 og at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen anvises yderligere 20,46 mio. kr. i 2009 til dækning af udgifterne i forbindelse med etablering af sprinkling af de konverterede beskyttede boliger. Udgifterne afholdes på bevilling pleje, service og boliger for ældre, anlæg funktion 5.32.32.3 samt

2. at Sundheds- og Omsorgsudvalget bevilges et internt lån på 5,94 mio. kr. i 2008 til dækning af udgifterne. Lånet tilbagebetales i årene 2009-2013 med lige store rater.

Det bemærkes, at regeringen har i forbindelse med finanslovsforslaget for 2008 tilkendegivet, at Regeringen vil foretage en individuel modregning i kommunernes bloktilskud, hvis kommunerne samlet overskrider henholdsvis de budgetterede serviceudgifter og bruttoanlægsudgifter i vedtaget budget 2008. Alle udvalg skal derfor overholde deres bruttoanlægsloft i forhold til Økonomiudvalgets beslutning den 11. marts 2008 (ØU 107/08).

Det forudsættes derfor, at Sundheds- og Omsorgsudvalget anviser dækning for de øgede anlægsudgifter som følge af denne indstilling ved at overføre anlægsprojekter på 5,94 mio. kr. inden for udvalgets anlægsbudget til 2009 eller senere.

Det bemærkes endvidere, at den resterende del af finansiering på 20,46 mio. kr. indgår i de videre drøftelser om Københavns Kommunes budget for 2009.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

20) BR 214/08. Anlægsbevilling til etablering af midlertidig Ørestadsskole på Skolen på Islands Brygge

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 4.575.000 kr. til oprettelse af midlertidigt skoletilbud og KKFO på Skolen på Islands Brygge. Der kan anvises dækning for bevillingen på Børne- og Ungdomsudvalgets anlægsbudget i 2008 på funktion 3.22.01.3 Folkeskoler. Af bevillingen overføres 3.550.000 kr. til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, samt

2. at der med sagen overføres 3.550.000 kr. fra Børne- og Ungdomsudvalget i 2008 på bevillingen, Anlæg, Rammestyret, funktion 3.22.01.3 Folkeskoler til Kultur- og Fritidsudvalget på bevillingen, Rammebelagte områder, anlæg, funktion 3.22.01.3 Folkeskoler.

Det bemærkes, at det på grund af finanslovsaftalen for 2008 er nødvendigt at foretage en prioritering af Københavns Kommunes anlægsudgifter for 2008.

Nærværende sag prioriteres og indgår i anlægsrammen for 2008.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

21) BR 205/08. Køb af daginstitution

Indstilling om,

1. at der indgås aftale med Allerød kommune om køb af ejendommen (matr. nr.2kp Lillerød By) beliggende Ville Heise Park 49, Allerød på de i den betingede købsaftale aftalte vilkår, samt

2. at der gives en anlægsbevilling i 2008 til Børne- og Ungdomsudvalget til købet på kontant 8.300.000 kr. inklusive følgeudgifter ved handlens berigtigelse. Der anvises dækning på Børne- og Ungdomsudvalget bevilling Rammestyret anlæg, funktion 5.25.14.3 integrerede institutioner.

Det bemærkes, at det på grund af finanslovsaftalen for 2008 er nødvendigt at foretage en prioritering af Københavns Kommunes anlægsudgifter for 2008.

Nærværende sag prioriteres og indgår i anlægsrammen for 2008.

(Børne- og Ungdomsudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 194/08. Forældrebetaling i specialbørnehaver

Indstilling om,

1. at der ydes 100 % tilskud til forældrebetalingen i specialbørnehaver, samt

2. at forslaget finansieres på Børne- og Ungdomsudvalgets funktion 5.25.17 bevillingsområde Dagtilbud Special under forudsætning af, at Børne- og Ungdomsudvalgets uforbrugte midler i 2007 overføres til 2008. Såfremt de uforbrugte midler ikke overføres, skal Børne- og Ungdomsudvalget finde en alternativ finansiering.

Det forudsættes, at merudgiften uanset finansieringsform afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets budgetramme.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Venstre ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen, som Dansk Folkeparti valgte at tilslutte sig:

”Vi mener ikke, at det skal være det pågældende område, der skal betale, uagtet at beløbet ikke er mere end 0,8 mio. kr. Vi mener, at området i forvejen er nødstedt.”

=====

23) BR 199/08. Ligestillingsvurdering

Indstilling om,

1. at vedlagte model til ligestillingsvurdering og kvalitetsudvikling af kommunale serviceydelser vedtages,
 2. at det pålægges Teknik- og Miljøforvaltningen at anvende ligestillingsvurderingsmodellen på en række nye politiske indstillinger i løbet af det næste halve år, samt
 3. at det pålægges Teknik- og Miljøforvaltningen i november 2008 at give Borgerrepræsentationen en tilbagemelding på, hvilken betydning modellen har haft for de politiske indstillinger og for kvaliteten af ydelserne overfor borgerne.
- (Økonomiudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Denne indstilling handler jo om at benytte den nye ligestillingsvurdering på politiske indstillinger.

Den oprindelige indstilling i Økonomiudvalget handlede om, at man prøvede det på nogle indstillinger, som teknik- og miljøforvaltningen allerede havde lavet, og som allerede var udvalgsbehandlet. Det, der kunne være pointen i det, var, at derved kunne man se, hvad ville forskellen have været, hvis man benyttede ligestillingsvurderingen, hvilke forskelle ville det give i forhold til de originale indstillinger.

I Økonomiudvalget var der så en diskussion på baggrund af et ændringsforslag fra SF om at bruge tingene fremadrettet. Det tilsluttede alle økonomiudvalgsmedlemmerne sig.

I Enhedslistens gruppe diskuterede vi denne sag, fordi vi faktisk mener, at det også er vigtigt at se, hvad ville forskellen have været på tidligere indstillinger. Derfor det ændringsforslag, som handler om at tilføje et nyt "at", "at det pålægges teknik- og miljøforvaltningen ligeledes at anvende ligestillingsvurderingen på politiske indstillinger, der allerede er udvalgsbehandlet, således at man både får det fremadrettet", som selvfølgelig er det mest interessante, men også for at se noget, som vi synes er meget relevant, nemlig at se, hvad ville forskellen have været på de politiske indstillinger, på udvalgsindstillingerne, hvis man havde benyttet ligestillingsvurderingen tidligere.

Ikram Sarwar (A): Jeg skal gøre det kort. Jeg mener også, at Enhedslisten har en pointe med, at oprindeligt så var det også de sager, man havde behandlet, og derfor vil vi støtte ændringsforslaget.

Ninna Thomsen (F): Nu er det ikke, fordi jeg sådan principielt har noget imod Enhedslistens forslag. I SF synes vi bare, det er lidt spild af tid at skulle pløje sådan en masse gamle brugte indstillinger igennem. Hvad er det, man helt præcis får ud af det? Det forstår vi ikke.

Vi har i forbindelse med den her indstilling om ligestillingsvurdering rådført os med bl.a. Kvinderådet og sendt indstillingen ud til en række andre kvindeorganisationer. Der var deres klare anbefaling, lad være med at gøre det på de gamle, brug de nye. Vi har masser af erfaring fra andre lande omkring ligestillingsvurdering, bl.a. Sverige og Norge, og dem kan teknik- og miljøforvaltningen jo fint anvende i forhold til at se, hvad kan man egentlig bruge sådan nogle ligestillingsvurderinger til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Leslie Arentoft (V): Nej, jeg har ligesom den foregående taler meget vanskeligt ved at se relevansen af, at gamle beslutninger bliver taget op til vurdering igen.

I det hele taget synes jeg, det er lidt af en joke at tale om ligestillingsvurdering inden for så teknisk en disciplin som Teknik & Miljø. Tager man konsekvensen, hvad er den ligestillingsmæssige vurdering på opstillingen af et parkometer, jamen altså hvor er vi henne, det skal forvaltningen nu forholde sig til.

Hvis man følger Enhedslisten, så skal de forholde sig til både at vurdere, inden man tager beslutningen, og efter man har taget beslutningen om at opstille det her parkometer. Det er nogle teoretiske ting, man kommer ud for som forvaltning, og det er det, man med et godt ord kalder bureaukrati, altså udbygning af unødvendig bureaukrati.

Nu vil vi ikke stille os hindrende i vejen i Venstre, fordi det lyder jo meget godt, vi er for ligestillingen, og det er vi alle sammen, så lad den bare få hele møllen med at ligestillingsvurdere både asfalt og parkometre og hvad de ellers har af tekniske discipliner.

Vi synes, det er lidt pjat, og i hvert fald så vil vi gerne begrænse skaden til at være de fremadrettede beslutninger.

Rikke Lauritzen (Ø): Bare ganske kort til SF og Leslie Arentoft. Vi synes sådan set bare, at det kunne være rigtig, rigtig interessant at se, hvad det var for en by, man kunne have fået, hvis det var, man havde medtænkt, at man har begge køn i denne her by. Andet er det såmænd ikke, det er kun af ren interesse.

Enhedslisten fremsatte følgende ændringsforslag:

”Det foreslås, at det pålægges Teknik- og Miljøforvaltningen ligeledes at anvende ligestillingsvurderingen på politiske indstillinger, der allerede er udvalgsbehandlet.”

Det af Enhedslisten fremsatte ændringsforslag blev vedtaget med 28 stemmer imod 16.

For stemte: A, B, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, F, C2, O og V.

Det således ændrede medlemsforslag blev herefter vedtaget uden afstemning.

24) BR 213/08. Vedtægtsændringer i Metroselskabet I/S og Arealudviklingssselskabet I/S vedrørende finansforvaltning og navneændring

Indstilling om,

1. at de i bilag 1 foreslået vedtægtsændringer for Metroselskabet I/S godkendes,
2. at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at gennemføre en lignende ændring i vedtægterne for Arealudviklingssselskabet I/S, samt
3. at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at tiltræde navneændring af Arealudviklingssselskabet I/S, jf. det vedlagte bilag 2.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

25) BR 195/08. Oprettelse af nyt bevillingsområde til hjemmeplejeområdet

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender omflytningen af hjemmeplejens budget til det nye bevillingsområde for hjemmepleje, jf. økonomiafsnittet.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

26) BR 217/08. Forespørgsel til Socialborgmesteren om ventetider i Socialforvaltningen

Socialborgmesteren bedes redegøre for de lange ventetider til botilbud mv. for psykiatiske patienter, der efter endt hospitalsbehandling har ligget på hospitalerne i op til 4-5 år.

(Det Konservative Folkeparti, Venstre, Finn Rudaizky (løsgænger) og Dansk Folkeparti)

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg vil godt takke forespørgerne for lejligheden til at redegøre blot en lille smule for de alt for lange ventelister til mennesker med psykiske lidelser, vi har her i København. For det er ikke acceptabelt, at der gennemsnitligt er 6 måneders ventetid til et socialpsykiatrisk botilbud, for det er der her i København.

Det er desværre en gammel sandhed, en bredt kendt sandhed, at der ikke er plads til alle, der har behov for at bo på et af de københavnske bosteder for psykisk syge. Der er ventelister, uanset om man er færdigbehandlet, eller – i anførselstegn – blot står i kø, fordi man har behov for at bo på et socialpsykiatrisk botilbud. Det er slet ikke en acceptabel situation at være færdigbehandlet og fortsat være indlagt. Derfor er målsætningen selvfølgelig, at ingen borgere skal vente på et botilbud efter endt behandling.

Der er også kommet øget fokus, gud ske tak og lov, en positiv ting er der kommet ud af kommunalreformen, og det er sjældent, man hører mig sige det, at der er kommet øget fokus på de færdigbehandlede, der venter på botilbud, og derfor bliver de også prioriteret i visitationen.

Jeg vil sige, i de senere par år har der generelt været meget stærkt fokus på at få nedbragt ventetiden til botilbuddene. Derfor er de skiftende udvalg også blevet orienteret om de lange ventelister i takt med, at der har været forslag om udbygning.

For denne valgperiode kan jeg nævne, at Socialudvalget har været orienteret om de alt for lange, alt, alt for lange ventetider den 13. juni 2006, den 20. juni, 30. august 2007, den 9. maj, 29. august og 14. november 2007.

Igennem årene er der blevet lavet flere udbygningsplaner for at nedbringe ventetiden, det man kalder tryghedsplanerne 1 og 2. Derfor er der i de seneste 2-3 år blevet taget en række boliger i brug, som har hjulpet til at nedbringe ventetiden, ikke mindst for den gruppe af færdigbehandlede patienter, som er den store, den tunge, den der fylder, dem der har været absolut længst på venteliste, de færdigbehandlede psykiatiske patienter på Sankt Hans.

Den gruppe af mennesker, det antal, der har ventet alt for længe, er faktisk blevet halveret i løbet af 2007 sådan cirka fra 50-60 mennesker til ca. 30, fordi at i takt med, at man har udbygget området, bygget flere boliger, taget flere boliger i brug, så har man også fået reduceret antallet af ventende.

Det man ikke kan sige præcis endnu, det er, hvordan får vi så has på resten, hvordan får vi så de resterende ca. 60, der mangler og står på venteliste, det er det vurderede behov, hvornår kan de få et sted at bo. Det afhænger af mulighederne for at lave den udbygning, der er, og det afhænger af, om der kan komme yderligere midler til udbygningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Tryghedsplanerne, det politisk formulerede mål, vi har her i byen, det er at nedbringe ventetiden til botilbud til 4 uger. Det reelle antal boliger, der mangler for at kunne opnå 4 ugers ventetid, det er som sagt ca. 60, plus der jo også kommer nye til hvert eneste år.

På den baggrund så noget af det, vi diskuterer, når vi diskuterer budgetforslag for 2009, det er et ønskeforslag fra forvaltningen, som vi endnu ikke er færdige med at snakke om, er at afsætte midler til udbygning til tryghedsplan 3, som man siger, som sigter mod at oprette de 60 boliger i 2010 og 2011 og efterfølgende 10 boliger årligt fra 2012 til 2014.

Det er der, det er der, det hænger, om hvorvidt vi for alvor kan få ventelisten helt væk, det mål, som forespørgerne har, og som jeg til fulde deler.

Derfor kan Peter Schlüter og de andre forespørgere hjælpe aktivt til at få has på ventelisten ved bl.a. sammen med Enhedslisten og undertegnede og formentlig mange andre, at arbejde for, at der kommer midler til at få bygget de boliger, der mangler, til at få bygget de 60 boliger, der mangler, så vi kan få ventelisten ned, kan få ventelisten fjernet og kan få givet de sidste færdigbehandlede psykiatriske patienter, der ligger på Sankt Hans, det botilbud, de har ventet på alt for længe.

Fordi som sagt det er gået fremad i de seneste år, som sagt antallet af færdigbehandlede, der ligger på Sankt Hans, er nærmest blevet halveret bare i 2007, så mangler der stadig et stykke vej, for det er ikke acceptabelt, at man skal vente så længe.

Peter Schlüter (C): Det har været interessant og spændende at høre borgmester Mikkel Warmings forklaring på de her vanvittigt uacceptabelt høje ventetider, som vi byder københavnerne. Det er faktisk så slemt, at den gennemsnitlige liggetid for de færdigbehandlede patienter på vores psykiatriske afdelinger er 109 dage. 3 måneder går der, fra folk er færdigbehandlede, til de rent faktisk bliver visiteret og får anvist et bosted eller en institution eller en anden boform. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt.

Opdelt på aldersgrupper så er det for de under 65-årige et gennemsnit på 140 dage, og der er enkelte patienter, som venter op til 400-500 dage på, at kommunen reagerer, undskyld, at jeg siger det, får fingeren ud og ser at få anvist en boform. Vi kan simpelt hen ikke være det bekendt. Så er der endda tilfælde med patienter, der har ligget i 4-5 år, mens kommunen tænker over, hvad skal vi nu gøre. Det er uacceptabelt, kære borgmester.

Det er ikke kun et spørgsmål om flere midler, det er også et spørgsmål om, at man laver en handleplan, og at man siger, hvordan kan vi praktisk løse det her problem. Det er et spørgsmål om, at når der ligger folk, der ikke kan komme ud af afdelingerne, så bliver der prop i den anden ende, fordi så er der folk, som ikke kan komme ind og blive behandlet på afdelingerne. Vi skal have afhjulpet det her problem, og vi skal også afgøre det med kreativitet, vi skal gøre det med styring, vi skal gøre det på den måde, at forvaltningen får et overblik over, hvor meget det drejer sig om. Så må vi rent akut få løst problemet.

Vi kan jo f.eks. se på, hvordan man gør i sundheds- og omsorgsforvaltningen, der har man lavet en handleplan, der er man fantastisk langt fremme, der har man decimeret ventetiderne helt utrolig meget. Det kunne vi godt lære af i socialforvaltningen.

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg vil sige til Peter Schlüter og de øvrige forslagsstillere, jeg synes, det er rigtig godt, at de tager den her problemstilling op, fordi det er et stort problem, og det er vigtigt og påkrævet, at vi gør noget ved det. Det er jo desværre på en måde, kan man sige, ikke sådan, så at det ikke er, fordi vi ikke har forsøgt at løse det, det har vi, og vi har faktisk også lavet en lang række nye boliger, det har bare ikke været nok, selv om vi allerede har brugt mange penge på det, og vi kommer til, og vi skal bruge mange flere penge på det i fremtiden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Men vi må også, synes jeg, når vi har den her diskussion, prøve at forholde os lidt til omstændighederne, som de her mennesker bliver boligløse under. Det er situationer, hvor de i lang stigende grad efter alt at dømmes ryger ud af deres boliger, hvor de ikke får den optimale behandling, de har brug for.

Endelig så synes jeg også, at forslagsstillerne gerne skulle forholde sig aktivt til, at vi har et serviceloft og et anlægsstop nu også, som vi skal forholde os til her i kommunen, når vi planlægger, hvorvidt vi kan udvide servicen til de her borgere. Fordi vi vil vældig gerne være med til at udvide serviceloftet og prøve at nedbringe den her venteliste for borgerne.

Frank Hedegaard (F): Nu er det De Konservative og højrefløjen, der har startet denne her debat. Men jeg kommer lige herop, fordi jeg hørte Peter Schlüter sige, at det her spørgsmål ikke handler om penge. Det undrer mig meget, da man jo har lavet beregninger på det her, Peter Schlüter, i forhold til, hvad det vil koste at lave trykplanen, og dengang det blev beregnet der var det alene 400 mio. kr., hvis man skulle kunne udbygge området, hvis man kunne omstille de gamle socialpsykiatriske store boccetre og dele dem op til mindre enheder.

Den beslutning har Socialudvalget truffet, hvor vi har sagt, at vi gerne vil arbejde hen imod enheder inden socialpsykiatrien på op til 20 pladser. Siden hen tror jeg nok, at nogle af os beregnede det noget højere, så det vil sige, hvis vi skal kunne nå målene i denne her plan, ja, så taler vi over en halv mia. kr. i 2008-kroner.

Det betyder, at det her handler altså også om penge, det handler også om koordineringen, og man må sige, der har den måske haltet. Vi kunne måske godt blive bedre til at koordinere imellem psykiatrien inden for regionerne og så vores sociale tilbud, bl.a. så der sker en koordinering imellem udskrivning og social etablering eller reetablering i kommunen.

Men indtil da så skal vi da gerne gladelig deltage i, når De Konservative nu kommer med en plan for, hvordan vi kan få skaffet de her pladser inden for socialpsykiatrien. For vi er meget enige i, at sådan som forholdene ser ud i dag, de er ikke acceptable.

Lise Helweg (V): Nu er jeg inde som suppleant, og det er måske lidt svært at blande sig i diskussionen her. Men det er faktisk et af mine områder det her, og derfor vil jeg meget gerne gøre borgmester Mikkel Warming opmærksom på, at ud over de her 38, som venter på noget, så ligger der jo på sådan noget som Sankt Hans færdigbehandlede patienter, som har været færdigbehandlet i årevis, og som mange af dem er meget, meget tunge psykiatriske patienter.

Så jeg vil gerne sige, at der skal jo ikke ligge nogen på vores hospitaler, som er færdigbehandlede, de skal jo ud i rette boliger og i rette omstændigheder. Og mange af dem overgår til kommunen.

Derfor vil jeg sige, at det er jo ikke bare om at bygge nogle boliger til psykiatriske patienter, det er faktisk om at bygge nogle boliger, der er rettet imod nogle helt specielle problemer, de kan være meget forskellig for psykiatriske patienter. Jo tungere patienterne er, des flere hjælpeforanstaltninger skal der være i nærheden af boligen.

Det har vist sig, og det ved jeg fra min tid i HS, at faktisk kan de allerfleste af Sankt Hans' patienter, som er færdigbehandlede, udskrives, men det er tunge patienter, og kommunen har så ikke fulgt op på det i masser af år, og det er faktisk på en eller anden måde umenneskeligt.

Peter Schlüter (C): Til Socialdemokratiet vil jeg da blot sige, det er jo resultatet af årtiers klokkeklare socialdemokratiske prioritering, det vi ser nu. Fordi Socialdemokraterne har jo konsekvent prioriteret de svageste grupper lavest i mange år, sådan er det jo. Det er jo ikke noget, I kan give de borgerlige partier her på Rådhuset ansvar for. Nej, jeg synes, I tørrer hænder eller prøver på det i hvert fald.

Jeg synes faktisk, at Frank Hedegaard er meget mere realistisk i sin fremstilling af sagen. Derfor vil jeg også gerne kvittere for den udstrakte hånd, som jeg dog trods alt møder fra Socialdemokratiet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

også, og derfor glæder vi os selvfølgelig til under budgetforhandlingerne at genfokusere på benhårdt at få nedbragt de ventelister, som vi simpelt hen ikke kan være bekendt.

Lad os huske hinanden på det, når vi skal til at forhandle budgetterne, Det er de svageste, det er de psykisk syge, det er de handicappede, det er dem, der skal i første række her i København.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Det sidste indlæg af Peter Schlüter bringer mig på talerstolen, fordi jeg synes, at det alligevel er for grotesk til, at jeg kan undlade at kommentere det, det at Socialdemokraterne ikke skulle have gjort noget for de dårligst stillede i samfundet.

Altså hvis man ser på, hvad der er gjort her i Københavns Kommune, så har vi, som borgmester Mikkel Warming også sagde, vedtaget Tryghedsplan I og Tryghedsplan II samt moderniseringsplanen i forhold til boligerne.

I forbindelse med budget 2008 vedtog vi at sætte penge af til en psykiatriplan, som vi netop har haft behandlet og haft til behandling videre i Socialudvalget på onsdag, som er en ambitiøs plan, som bl.a. handler om alle de mange problemer, der findes på området for psykisk syge.

Et af de helt store problemer på det område det er, at der jo er blevet lukket en masse sengepladser, og at staten konsekvent har nægtet at give ressourcer til området andet end klattet nogle satspuljemidler lidt rundt som kosmetik.

Det er sådan, så under den borgerlige regering er der blevet lukket ca. 1.000 sengepladser for psykisk syge, og så vidt jeg er orienteret, så er der ud over de her satspuljemidler, faktisk ikke givet noget som helst på det område.

Sundhedsministeren, dengang det var Lars Løkke Rasmussen, indrømmede faktisk på et tidspunkt, at pendulet var svunget for langt, men gjorde ikke yderligere ved det. Så vidt jeg husker, så er den sidste regeringsleder, der har gjort noget som helst for psykisk syge på Christiansborg, Poul Nyrup Rasmussen, som rent faktisk gjorde en kæmpeindsats, som rent faktisk sørgede for, at alle psykisk syge i dag har krav på at ligge på enestue, når de er på hospitalet. Det gjorde han, og siden da har vi haft en borgerlig regering, som ikke har gjort noget som helst.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (A): Ja, det er også Peter Schlüter, der kalder mig op. Jeg synes, det er grotesk, at Peter Schlüter kan sige, at Socialdemokraterne ikke gør noget for de psykisk syge, de sårbare, de dårligst stillede her i samfundet. Jeg tror faktisk, det er Socialdemokraterne sammen med SF, sammen med De Radikale, og der er måske også andre partier, der har været med. Men der har virkelig, når vi har talt budget – undskyld, Enhedslisten, undskyld, der virkelig har afsat penge netop på de områder.

Jeg tror faktisk, at Peter Schlüter skulle gå tilbage til regeringen og sige, serviceloftet, anlægsstop kunne man ikke gøre noget ved det. Og så prøv, Peter Schlüter, at se på, hvad er det egentlig, man har gjort i Københavns Kommune.

Man har også fundet alternative muligheder, man har bl.a. gået ind i boligforeningerne. Jeg ved, AKB i samarbejde med Københavns Kommune også har stillet nogle boliger til rådighed, så man forsøger alt, hvad man kan. Men den regering, der sidder nu, har siddet så længe og holdt så meget på pengene, når det drejer sig om de psykisk syge, når det drejer sig om hospitalsområdet, sundhedsområdet i al almindelighed, det tror jeg ikke, vi behøver at sige.

Jamen hvordan ser det ud med finansloven? Folk kan mærke det, de kan jo se det, vi kan jo se, hvordan det ser ud. Så lad være med at give Københavns Kommune, lad være med at give Socialdemokraterne skylden for det.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Winnie Berndtson (U): Jeg skal ikke give nogen skylden for noget, jeg skal blot konstatere, at senest vi havde budgetvedtagelse, budgetdebat, havde vi en diskussion om, hvorvidt det var rimeligt at bruge rigtig mange millioner kroner på klimakonferencer, når de handicappede, de udviklingshæmmede ikke kunne få toiletter. Der var et budgetflertal, der valgte, at det var mere rimeligt at bruge penge på klimakonferencer end på toiletter til de allersvageste.

Så jeg skal ikke give nogen skylden, jeg vil bare konfrontere med fakta.

Borgmester Mikkel Warming: Det var Lise Helweg, der kaldte mig op. Blot en enkelt rettelse til det. Lise Helweg sagde, at der var 38 færdigbehandlede, der ventede, plus dem på Sankt Hans. Det er ikke rigtigt. Det er rigtigt, der er 38 færdigbehandlede, der venter på at få en bolig og derfor stadig er indlagt. Af de 38 ligger de 29 på Sankt Hans, så det samlede tal er 38.

Netop dem, som jeg er meget enig i, de meget tunge omsorgskrævende patienter, der ligger på Sankt Hans, er netop den gruppe, der har været i fokus det sidste år, således at antallet, der har ligget på Sankt Hans i løbet af 2007, på det nærmeste er halveret fra 50-60 stykker til ca. 30, fordi der faktisk er sket noget i de seneste par år, der er faktisk bygget nye boliger, der er faktisk tager boliger i brug, og det er lykkedes at komme pæne skridt i retning af at få gjort noget ved ventelisterne.

Der er stadig et langt stykke vej, der er 2 ting, der kan få det til at gå stærkere, det ene har jeg nævnt, det er, at man går ud og vælger at tilføre området midler i 2009 og 2010, nej 2010 og 2011 var det, således at vi kan komme i bund med ventelisten, få bygget de 60 boliger, man estimerer, der mangler for at komme i bund med ventelisten.

Det andet, der også kan være med til at speede tingene op, det er det gode samarbejde, der er mellem socialforvaltningen og sundhedsforvaltningen, at det bliver endnu bedre, således at man endnu hurtigere kan få stillet de tomme ældreboliger, der kommer, fordi antallet af ældre falder i øjeblikket, til rådighed, så vi kan få dem ombygget og taget i brug som nye boliger til mennesker med psykiske lidelser og udviklingshæmmede for den sags skyld.

Peter Schlüter (C): Det giver rigtig fornuft, borgmester Mikkel Warming, og det er det, vi skal satse på. Så skal vi nok måske til at glemme alt om, hvorfor det står så galt til i København, hvorfor vi bruger 60.000 kr. på sengepladser på hospitalerne, 60.000 kr. om dagen, som vi, guderne skal vide, kunne bruge til mange andre, meget mere nyttige ting.

Så jeg vil bare sige til jer kære Socialdemokrater som svar på de her angreb: Hvorfor er det så galt fat? I kan ikke fjerne fokus fra fakta. Fakta er, at det står så galt til i København, fordi Socialdemokratiet gennem årene, gennem generationer har nedprioriteret de svageste. Sådan er det, også på det her område, når det gælder ventelister for de psykisk syge. I kan ikke finde andre at skyde skylden på, det kan ikke lade sig gøre.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

27) BR 173/08. Medlemsforslag om forbud mod Hizb ut-Tahrir

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger overborgmesteren at orientere Regeringen om, at Københavns Kommune anbefaler et forbud mod Hizb ut-Tahrir, hvis Rigsadvokaten i sin igangværende undersøgelse vurderer, at Grundloven tillader det.

(Stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Finn Rudaizky (løsgænger) og Majbritt Mamsen (C2))

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Finn Rudaizky (U): Det forslag, som bliver stillet her, om opbakning til forbud mod Hizb ut-Tahrir, såfremt Rigsadvokaten vurderer, at grundloven tillader det, er en måde at udtrykke en holdning på, sådan skal det her forslag forstås. Der vil givetvis også være andre gode udtryksformer, men et klart signal og klar tale kan til tider være rigtig godt.

Jeg vil gerne understrege, at der så ikke i dette oplæg er taget hensyn til det forhold, at man jo, selv om Rigsadvokaten skulle skønne, at der ikke i henhold til grundloven vil være mulighed for at forbyde Hizb ut-Tahrir, så er der jo stadig væk den mulighed for enhver, der vil det, jo selv at anlægge en sag ved domstolene.

Altså det signal, som forslagsstillerne gerne vil have, det er et klart signal til den københavnske befolkning, et klart signal til Folketinget om Borgerrepræsentationens holdning.

Jeg tror nok, man må sige, at det er noget overdrevet at påstå, at debatten her på det sidste BR-møde om Hizb ut-Tahrir, at det var en god debat. For at det skal være en god debat og en tilnærmelsesvis saglig debat også, så kan det og må det i virkeligheden også være en forudsætning, at spørgsmål, der bliver stillet fra talerstolen, de også bliver forsøgt besvaret og ikke blot bliver affejet med en eller anden form for fornærmet attitude.

Det er også svært at få en god debat, når de argumenter, som nogle har, ikke bliver fremført i selve debatten på den dag, hvor debatten foregår herinde, men først dagen efter i en Ritzau-meddelelse. Det gælder borgmester Jakob Hougaard, som først dagen efter sidste borgerrepræsentationsmøde syntes, det var vigtigt at kommunikere sit synspunkt ud, at loven først skulle laves om, før Borgerrepræsentationen kunne foretage sig noget i relation til at nægte Hizb ut-Tahrir at leje lokaler og få huslejetilskud.

Borgmester Jakob Hougaards partifæller i Høje Taastrup, vil jeg godt orientere om igen, de er uenige med borgmester Jakob Hougaard, og socialdemokraterne i Taastrup har med hjemmel i Integrationsministeriets oplysninger pure nægtet at leje ud til Hizb ut-Tahrir.

Det er mig derfor meget magtpåliggende at oplyse, at borgmester Jakob Hougaards påstand dagen efter sidste borgerrepræsentationsmøde ikke alene er urigtig, men den er også på grænsen til en uværdig håndtering, da borgmesteren altså ikke tør tage en åben debat på borgerrepræsentationsmødet, men venter til dagen efter mødet og udsender urigtige oplysninger.

Også borgmester Bo Asmus Kjeldgaard fra SF, som ikke var på talerstolen den 3. april i Hizb ut-Tahrir-debatten, han kunne først dagen efter borgerrepræsentationsmødet på linje med borgmester Jakob Hougaard oplyse til Ekstra Bladet ...

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Finn, blot for at sige, at det medlemsforslag, som vi behandler nu, handler om et forbud mod Hizb ut-Tahrir. Den sag, du snakker om nu, behandlede vi sidste gang.

Finn Rudaizky (U): Det er jeg helt med på, og derfor slutter jeg også lige om et øjeblik.

Det, jeg bare ville nævne her, er, at det var på samme måde, hvor der kom nogle urigtige oplysninger fra borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, og det vil sige, at den fortolkning var korrekt i relation til Hizb ut-Tahrir, som jo også har relation til selve dette forslag.

Det vil derfor snart være utrolig vigtigt at få klarhed over, hvad der er den egentlige årsag til, at danske kommuner tolker den samme lov og bestemmelser totalt forskelligt, men også i relation til det her konkrete forslag at få en tilkendegivelse, som sender et signal, og sådan skal det her forslag opfattes.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Og så skal jeg give ordet til borgmester Jakob Hougaard og bede om, at vi holder os til dagsordenen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Borgmester **Jakob Hougaard**: Jeg skal også gøre det meget kort. Vi har jo taget debatten på det sidste BR-møde, som jo var en timelang debat, og det var sådan set også derfor, vi ikke nåede dette forslag.

Så jeg skal sådan set bare henvise til de ordførerbemærkninger, som Socialdemokraterne havde sidste gang, hvor vi også svarede, at vi vil stemme imod det her forslag.

Og så er jeg i øvrigt altid parat til at tage debatten med Finn Rudaizky og andre om de her spørgsmål, han rejser her, som for så vidt er forslaget uvedkommende, men som vi kan tage f.eks. ved at have en debat i medierne om det.

Martin Hirsch (V): Vi glæder os da til den videre debat i aften, som jeg gerne vil complimentere borgmester Jakob Hougaard for gerne at ville tage del i.

Den debat, vi skal have i aften, det er en anden debat, end der var på det sidste BR-måde. Der talte vi om udlejning af lokaler til udemokratiske kræfter. I aften skal kommunens politikere anbefale et forbud mod organisationen Hizb ut-Tahrir, altså et forbud mod, at den organisation er en del af at være et legitimt organ i dagens Danmark.

Siden sidste BR-møde er der sket en interessant udvikling. Der er et tidligere medlem af Hizb ut-Tahrir, en afhopper, der råber vagt i gevær: Pas på, danskere! Tag jer i agt. Demokratiet er nu sat under pres, ikke bare under pres, man prøver fra Hizb ut-Tahrirs side at undergrave demokratiet.

Jeg tager sådan nogle ord fra en afhopper meget alvorligt. Vedkommende, som for ganske nylig, var ude med de her meldinger, understregede også, at målet for Hizb ut-Tahrir, og det har vi jo også hørt fra nogle af artsfællerne, der sidder i London, er at omdanne Danmark til en islamistisk stat.

Er man da slet ikke på vagt for det, vil man da herindefra stadig væk holde fast i, jamen vi skal med vores ytringsfrihed, vores demokrati kunne tie sådan nogle kræfter ihjel?

Når man så samtidig ved, at organisationen Hizb ut-Tahrir er meget målrettet, er meget systematisk i at henvende sig til svage og udsatte muslimer, som vi gerne ser i København integreret, men er svage af mange grunde og dermed et nemt mål for en ekstrem organisation, er man så slet ikke villige til at tage sig i agt og sige, at det ikke bare kun er et spørgsmål om, at man via ytringsfrihed og via de spilleregler, der gælder for debat, kan tie den her organisation ihjel.

Jeg synes stadig væk også, det er interessant, når man ser på netop i sammenhæng med den sidste tids udvikling, hvordan politikerne på Christiansborg, og det er fra den højre del af demokratiet over til venstrefløjen, der siger, der må gøres noget, eller højrefløjen og så til venstrefløjen, hvis jeg må bruge det ord.

Villy Søvndal er jo en fornuftig mand, en klog mand. "Gå ad helvede til!", var hans ord for nylig. Karen Hækkerup fra Socialdemokratiet har også i den senere tid været ude og vise stor skepsis til Hizb ut-Tahrir og vil gerne have, at der skal mere fokus på, om den her organisation er forenelig med det at spille på de demokratiske regler, som Danmark jo er bygget op om.

Jeg mener nu, at det er på tide, at vi herinde fra Københavns Borgerrepræsentation sender et klart og utvetydigt signal til Folketinget, at vi vil ikke tolerere, vi vil ikke acceptere udemokratiske kræfter, hvis mål det er at omstøde det danske demokrati.

Der er også folk fra Hizb ut-Tahrir, der direkte er dømt for at ytre sig omkring nogle ting, som ikke er foreneligt med det danske demokrati. Det er bare en start på noget, som foruroliger mig, tror jeg på, hvis vi ikke sætter kraftigt ind og stopper de kræfter.

Holland og Tyskland har taget fløjlshandskerne af for lang tid side, har stoppet og sagt nej, det her er ikke en del af det at skulle leve i fredelig sameksistens, det er simpelt hen forbudt Hizb ut-Tahrir.

Derfor synes jeg, vi bør nu, inden den her minoritet er med til yderligere at ødelægge vores by, for det er klart, vi skal selvfølgelig kun forholde os til København, at så må vi sige stop, vi vil stoppe for, at trusler ikke skal være en del af det at være dansker. Jeg tror, både muslimer og ikkemuslimer

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

mener, at nok er nok, vi må stoppe det her, der skal ikke være utryghed i København. Lad os stoppe Hizb ut-Tahrir, lad os sende signalet i aften og anbefale, at Folketinget vedtager, at Hizb ut-Tahrir er forbudt i Danmark.

Manu Sareen (B): Jeg skal gøre det lige så kort som nogle af de foregående talere.

Vi stemmer imod, jeg synes også, vi havde debatten sidste gang, vi vendte alle hjørner, alle afkroge.

Jeg vil da bare sige én ting, og det er den eneste ting, jeg siger. Jeg er faktisk meget enig med Martin Hirsch, jeg lyttede til Martin Hirsch omkring det at lytte til den afhopper fra Hizb ut-Tahrir, der advarede, det er fuldstændig korrekt. Men Martin Hirsch glemmer med vilje, jeg ved det ikke, også at fortælle, at afhopperen Mohammed Hee også sagde, at han advarer mod et forbud omkring Hizb ut-Tahrir. Jeg synes, det kunne være fint, hvis man kørte hele vejen igennem og også lyttede til den advarsel.

Ninna Thomsen (F): Jeg skal også gøre det kort og henvise til debatten på sidste møde.

I SF ser vi Hizb ut-Tahrir som en fundamentalistisk og udemokratisk organisation. For det andet så ser vi Danmark som et land, der heldigvis har ytringsfrihed og demokrati såvel for de partier, der sidder herinde, som for Jonni Hansen, for religiøse fundamentalister og almindelige dødelige.

Havde vores parti forsøgt at blive opstillet endsige fungere i Hizb ut-Tahrirs drømmestat, så var vi nok blevet forbudt. Det synes jeg er tankevækkende. Det synes jeg er tankevækkende, når man nu ser, at vi nu ønsker at forbyde dem.

I SF har vi en konklusion, der siger, at den måde, man bedst møder fundamentalister, det er med åben pande, ved at tage debatten, ved at tage argumenterne. Ved at forbyde dem tror jeg ikke, vi lukker munden på dem. Der gør vi dem til en eller anden sekt, som så kan operere i det skjulte og blive spændende måske endda for unge mennesker med hang til fundamentalisme.

Så vi vil hellere tage debatten, vi vil hellere tage ytringsfriheden, end vi vil lave et forbud.

Rikke Lauritzen (Ø): Enhedslisten stemmer også nej til det her forslag. Det er en meget, meget farlig vej, Martin Hirsch, Finn Rudaizky og kumpaner er på vej ud i. Man kan ikke forbyde tanker, det er fuldstændig naivt, et samfund i afmagt, der forsøger at forbyde tanker hos andre mennesker. Taler man om handlinger eller trusler, som Martin Hirsch var inde på, jamen så har vi tonsvis af lovgivning, man kan benytte til det. Men det hjælper ikke noget at forbyde en forening, de kan jo bare kalde sig noget andet og så fortsætte med deres trusler, deres handlinger og deres syge tanker, hvad det nu kunne være. Det er fuldstændig langt ude at skulle begynde at opfordre regeringen til at lave en lovgivning, som absolut ingen virkning vil have.

Så skal jeg i øvrigt bare minde om de erfaringer, der i forvejen er omkring den her form for at forbyde foreninger, forbyde anderledes tænkende, forbyde anderledes handlende i forhold til rockerloven, i forhold til Tvindloven. Det gik som bekendt ikke særlig godt med den til sidst.

Wallait Khan (U): Forslagsstillerne ønsker, at Københavns Kommune skal anbefale regeringen forbud mod Hizb ut-Tahrir, hvis Rigsadvokaten vurderer, at grundloven tillader det.

Jeg synes, det er klogt at vente og se, hvilke vurderinger Rigsadvokaten kommer med, fordi de har været vurderet en gang før og undersøgt, og så kom rigsadvokaten til den konklusion, at der ikke er noget grundlag for, at de skal forbydes.

Nu siger man det, at vi skal anbefale regeringen, det synes jeg ikke, vi skal gøre. Jeg er uenig med forslagsstillerne i, at når de skriver i deres motivering, at foreningen Hizb ut-Tahrir er racistisk og voldelig og en terrororganisation. Det synes jeg ikke, at de er. Men jeg er enig med forslagsstillerne i, at de er antidemokrater, der er ingen tvivl om det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Men så er det jo enhver, der har egen måde at tænke, og alle sammen har deres egne holdninger. Jeg synes, at demokrati er en gave for alle borgere, vi har ret og magt til at vælge politikere, som skal på deres vegne lovgive og føre landet og samfundet videre. Dem der ikke har den ret, det er synd for dem, og dem der ikke bruger den ret, dem er det også synd for.

Men skal vi nu, som tror på demokratiet, være med til at lovgive om andres holdninger, jeg synes ikke, det skal være sådan. Jeg synes, at det fortsat skal være åbent, hvor der er plads til alle, og så derfra synes jeg, at der også skal være plads til dem, som ikke synes så meget om demokrati.

Jeg synes ikke, at den lille organisation er til fare for demokratiet i Danmark. Jeg synes, det er vigtigt, at der er åben dialog, og det er et åbent Danmark, hvor de diskuterer og holder møder og forsamlinger, som er åbne, og vi også har lov til at kommentere og være med til at diskutere med dem. Det er meget, meget vigtigt, at det er et åbent Danmark, selv om de ikke tror på demokrati, synes jeg ikke, de skal forbydes.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg synes sådan set, det var en interessant bemærkning, Rikke Lauritzen kom med før, med hensyn til at sige, vi skal ikke, og vi kan ikke forbyde tanker. Det er sådan set heller ikke det, forslaget handler om, hele ideen med forslaget er, hvorvidt folk med udemokratiske tanker har lov til at organisere sig i vores demokrati. Det er jo ikke tanker som sådan, dem kan man, som Rikke Lauritzen meget rigtigt siger, sådan set ikke forbyde, en tanke er inde i et menneskes hoved, og der kan man altså ikke med håndhævelsesmidler komme ind og fjerne tanker.

Det hele drejer sig om, hvorvidt man i vores demokrati vil acceptere, at folk med de tanker organiserer sig, så man har en organisation, der kæmper for det her mål, at omstyrte vores demokrati. Det er det, den her diskussion handler om.

Jeg kan godt forstå, nogle vil tage en diskussion omkring, hvorvidt det er, jf. Manu Sareen, jeg kan godt forstå betragtningen, jamen er det smartest, er det mest hensigtsmæssigt at lade dem operere i det åbne terræn så at sige, så ved vi, hvor fjenden er, og så kan vi bedre ramme fjenden. Det er sådan set den betragtning.

Jamen den kan jeg godt forstå. I det hele taget synes jeg, at den diskussion da er væsentlig. Det, jeg bare nogle gange i den her debat bliver lidt trist om hjertet over, det er, at man fra venstrefløjen og fra Socialdemokratiet aldrig rigtigt, på nær Villy Søvndal. For det er vel også derfor, han har så stor medvind eller havde i meningsmålingerne, det er, fordi man aldrig rigtig hører forargelsen, man hører aldrig indædtheden fra venstrefløjen. Man fornemmer aldrig, at det her er noget, der for alvor optager venstrefløjen.

Altså når Hizb ut-Tahrir-folk udskriger: Dræb jøderne! Jamen prøv lige at høre, hvad er det for en udtalelse, at man siger, at man skal gå ud og dræbe nogle andre i vores samfund. Det er der ikke ret mange andre organisationer, der kan skrive på sin liste over handlinger, at de ligefrem opfordrer andre til at gå ud og dræbe nogle mennesker.

Hvor er venstrefløjen henne, hvor er det, vi hører venstrefløjen? Nej, de er tavse. Det er det, der bekymrer mig, det er virkelig det, der bekymrer mig. Hvorimod venstrefløjen, hvor en tidligere borgmester for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, Bo Asmus Kjeldgaard, jo var fremmeste fortaler for, at vi skulle slå hårdt ned på, hvad jeg sådan set er enig i, når diskoteker diskriminerer. Det er da også en utroligt grov, beskidt handling, at man diskriminerer over for folk med anden etnisk baggrund, så de ikke kan komme ind på et diskotek. Jeg deler fuldstændig forargelsen.

Men man hører bare aldrig fra venstrefløjen en tilsvarende forargelse, den griber ikke venstrefløjen, når det er Hizb ut-Tahrir, altså bortset fra Villy, der griber. Når Hizb ut-Tahrir siger, vi skal gå ud og dræbe jøderne, så bliver det bare et eller andet: Nå ja, det er vel bare dem, og det kan vi ikke tage hensyn til.

Det er det, der egentlig dybest set er det chokerende ved det her, den lethed, hvormed man tager den slags ting, og hvor meget man forarges, når f.eks. nogle danskere med dansk etnisk herkomst op-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

fører sig tåbeligt, racistisk, for det skal selvfølgelig fordømmes, det kan der ikke være nogen som helst tvivl om.

Jeg synes, man for alvor skulle tænke sig godt om, hvad det er for et signal, man sender til danskerne, til de unge, som er letkøbte ofre for Hizb ut-Tahrirs demagogi, at man siger, jamen sådan en organisation, og igen det er ikke tankerne, vi taler om her, sådan en organisation er altså legitim i Danmark. Det synes jeg, vi ikke kan være bekendt.

Medmindre man vælger at sige, alle organisationsformer skal være legitime, men så har man givet frit spil, så jeg synes, det vil være et rigtig godt signal, at vi her fra salen i aften besluttede at stemme for det her forslag.

Morten Kabell (Ø): Såmænd ganske kort. Venstrefløjen eller lad os bare sige Enhedslisten står hver eneste gang, at Hizb ut-Tahrir holder stormøder med moddemonstrationer med fredelige markeringer, som netop går imod deres holdninger, som viser vores modstand mod alt, hvad de står for. Jeg har faktisk aldrig set Mogens Lønborg til nogen af de arrangementer, jeg har aldrig set Mogens Lønborg til en eneste moddemonstration. Det kunne da være, at Mogens Lønborg en dag skulle tage med til en af dem og måske ikke bare have det i munden, men rent faktisk også vise, han gør noget ved det.

Vi i Enhedslisten er der, ikke hver gang, men hver eneste gang, Hizb ut-Tahrir holder stormøder, og viser vores holdning til deres udgydelser.

Finn Rudaizky (U): Jeg skal nok holde mig til punktet, formand.

Jeg vil gerne sige, at jeg betvivler på ingen måde, absolut ikke, Rikke Lauritzens eller Ninna Thomsens både demokratiske sindelag og gode holdninger til demokratiet. Men jeg vil alligevel gerne understrege, at jeg tror, de har misforstået noget, så jeg vil bede dem om at læse selve forslaget. Fordi forslaget går ikke ud på, at vi skal forbyde, der er altså den meget væsentlige ting, at det gælder i givet fald kun, såfremt Rigsadvokaten anbefaler et forbud. Det synes jeg er vigtigt, at man ikke overser det forhold, at det er altså, såfremt Rigsadvokaten anbefaler et forbud, så vil forslagsstillernes holdning være den, at så skal vi følge Rigsadvokatens anbefalinger.

Derfor bliver jeg nødt til at stille spørgsmålet til Rikke Lauritzen og Ninna Thomsen: Vil det så sige, at jeg skal udlede af deres indlæg heroppefra, at de mener, at selv om Rigsadvokaten kommer frem til at anbefale et forbud mod Hizb ut-Tahrir, så vil Rikke Lauritzen, altså Enhedslisten, og Ninna Thomsen, SF, fortsat være imod, at man forbyder Hizb ut-Tahrir?

Så var Rikke Lauritzen inde på, tror jeg nok, jeg vil sige, en lille fordrejning eller en stor fordrejning alt efter temperament, men det kunne Rikke Lauritzen måske uddybe eller forklare. Hvad vil det sige, når Rikke Lauritzen nævner, at det er en farlig vej at gå at stille det her forslag og have de her meninger om, at vi skal følge Rigsadvokaten, hvis han i givet fald ønsker at foreslå en anbefaling? Det kunne jeg godt tænke mig at få uddybet en lille bitte smule.

Martin Hirsch (V): Jeg vil kort kommentere nogle ting her.

Ninna Thomsen siger på talerstolen, at vi skal møde med åben pande. Ja, det er så SF's holdning på Rådhuset, fordi det er så sandelig ikke den holdning, som jeres formand i Folketinget giver udtryk for, når han ytrer sig: Gå ad helvede til!

Jeg synes, der er klare forskelle mellem Socialistisk Folkeparti på Københavns kommunale plan og på folketingsplan, hvor jeg nok vil sige, jeg hylder mere det, der foregår på Folketingets plan. Det er selvfølgelig ærgerligt, at der ikke er noget samstemmighed, at man ikke kan blive enig om det og vise den rigtige vej.

Wallait Khan siger her fra talerstolen, at vi først skal vurdere, hvad Rigsadvokaten siger, jamen jeg synes egentlig, at Finn Rudaizky her fra talerstolen ganske fornuftigt gav udtryk for, hvad rækkefølge vi taler om, tingene skal komme i. Så derfor er der slet, slet ikke noget problem i, at vi herfra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

sender et signal, at vi selvfølgelig gerne ser den her terror- eller antidemokratiske organisation forbudt i Danmark.

Så vil jeg i øvrigt sige, øv hvor er vi naive os københavnske politikere, hvis vi virkelig tror, at vi kan tie det her ihjel via ytringsfrihed. Hvordan vil I, kære politikere, nå de svage og de unge muslimer, som er utroligt påvirkelige af, når man bliver lovet, om jeg så må sige, guld og grønne skove. Jeg er helt fuldstændig overbevist om, at Hizb ut-Tahrir systematisk går frem og hyrer og hverver medlemmer netop blandt de svage muslimske grupper.

Det kan de jo godt gøre, for de har et eller andet sted kulturen med sig, de har nogle fælles rødder, historie, kultur, de kan måske tilbyde de unge noget omkring noget prestige og noget respekt inden for de rammer, som den her organisation fungerer. Man kan måske tilbyde de unge indflydelse, og så kan man ikke mindst, man kan dele frustrationen med de unge over Danmark og danskerne. Man kan dele frustrationen over, at et demokrati som det danske sætter mennesket i centrum, hvor vi alle sammen skal fungere på basis af fredelig sameksistens osv. osv. Netop som Wallait Khan fra talerstolen sagde, antidemokratiske principper, når man taler om Hizb ut-Tahrir, de kan ikke hylde det danske demokrati på nogen som helst måde.

Det er det, man kan dele med de her unge svage, som alligevel står og ikke rigtigt føler sig som en del af samfundet, og så kan man hyre dem den vej. Det har vi set alt for meget i historien tidligere, at svage befolkningsgrupper kan man påvirke nemt, og så eskalerer det, og så udvikler det sig.

Så derfor endnu engang, tænk jer godt om, lad være med at være naive, lad os tiltræde det her forslag i aften.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Det er sådan set ikke, fordi jeg tror, det her det hjælper, men jeg prøver alligevel. Jeg tror simpelt hen ikke, at I vil forstå, at vi synes, det her er et dybt, dybt udemokratisk og meget meget farligt forslag. Det er det, fordi ved at ekskludere nogen, man er uenige med, går man jo lige præcis imod de demokratiske principper. Derfor går vi ikke ind for det her.

Jeg ved ikke, hvor mit parti ville stå, hvis Rigsadvokaten anbefalede et forbud, jeg tror stadig væk, jeg selv ville synes, at man skulle lade være med at forbyde en forening, fordi som jeg sagde før, det er jo bare at gå ud og lave en ny forening. Det hjælper jo ikke noget, man skal da hellere bekæmpe de anderledes holdninger, de tanker, whatever det nu må være, man er imod på andre måder.

Det er også det, jeg vil sige til Martin Hirsch, jeg tør næsten vædde på, at i og med at vi bliver ved med at ævle løs om de her antidemokratiske forslag i Borgerrepræsentationen, så kan Martin Hirsch være hundrede procent sikker på, at Hizb ut-Tahrir går ud og hverver flere og flere medlemmer. Hvis du vil nå de folk eller de unge mennesker, som Martin Hirsch snakker om, og undgå, at de kommer ind blandt Hizb ut-Tahrir, så skal Martin Hirsch netop ikke gå ud og gøre Hizb ut-Tahrir til martyr.

(Kort bemærkning).

Ninna Thomsen (F): Jeg er fuldstændig enig med Rikke Lauritzen. Det det går ud på her det er netop et principielt spørgsmål, vil man begrænse demokratiet, eller vil man ikke begrænse demokratiet. Martin Hirsch og Hizb ut-Tahrir vil begrænse demokratiet, det vil SF og Enhedslisten åbenbart ikke og heldigvis ikke Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Omkring Rigsadvokaten, hvad han siger, om vi bakker op om det. Det kommer sandelig an på, hvad han siger, om vi forstår de argumenter, der ligger bag de overvejelser, han har.

SF hverken lokalt eller centralt eller min formand og andre gode folk går ind for et forbud mod Hizb ut-Tahrir. Det, Villy Søvndal har sagt, er sådan set bare, at hvis man bor i det her land og er så fuldstændig fundamentalt uenig med de helt grundlæggende principper, så bør man måske overveje at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

bo i et andet land. Det handler ikke om, at man vil have et forbud, det handler bare om, at man ikke kan forstå, hvad det er, de laver her.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så giver jeg ordet til Jesper Schou Hansen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Tak til overborgmesteren og velkommen i salen.

Nu har et demokrati jo også lov til at forsvare sig selv, og jeg ser det her forslag som et udtryk for, at demokratiet godt ved, at det er under pres, og når demokratiet er under pres, så har man altså også lov til at gribe til midler, der forsvare det demokrati.

Jeg vil til enhver tid forsvare folks ret til at mene både det ene og det andet. Det store problem med Hizb ut-Tahrir er den opildning, de skaber i samfundet, og hvis Rigsadvokaten kommer frem til, at denne forening kan forbydes, så synes jeg, det vil være brandærgerligt, hvis vi ikke i Borgerrepræsentationen havde sendt signalet om, at vi var voldsomt bekymrede ved den retorik og ved de opfordringer på bl.a. drab på folk med anden religion, som folk fra Hizb ut-Tahrir rent faktisk har fået dom for at opfordre til.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jamen jeg vil egentlig bare sige til Morten Kabell, at det er jo rigtigt, at Enhedslisten står og demonstrerer hver gang. Jeg vil godt her fra talerstolen sige, at jeg seriøst overvejer, om vi ikke også skulle gøre det næste gang.

Men i overvejelserne omkring det indgår selvfølgelig også ikke bare, at man sender et signal, for det kunne man også gøre her i dag, men hvorvidt man vurderede, at det aktionsskridt vil fremme sagen.

Jeg er meget positiv overfor at gå hånd i hånd med Enhedslisten ved det næste Hizb ut-Tahrir-møde og med bannere stå og markere vores afstandtagen, vores foragt for Hizb ut-Tahrir.

Det jeg bare tror, man skal være opmærksom på, det er, at det der er faren det er måske ikke lige dem, der lige i dag er blevet hjernevasket og har de her grundholdninger, det er, og nu håber jeg, Enhedslistens repræsentanter er opmærksomme på, hvad der bliver sagt fra talerstolen og ikke læser alle mulige andre ting på skærmen, fordi det er sådan set en seriøs diskussion, vi har, men det det handler om det er, hvorvidt en organisering af de her mennesker kan føre til, at meget sårbare letkøbte unge mennesker bliver ofre for det også. Der hjælper det nok ikke at gå i dialog med hardcore kernetropperne i Hizb ut-Tahrir. Jeg tror ingen her i denne her sal, og ikke engang Villy Søvndal ville kunne udvirke nogen som helst holdningsændringer.

Så når man siger, at vi i ytringsfrihedens navn skal tage dialogen med dem, det er nytteløst. Altså Hizb ut-Tahrir-folk dem tror jeg ikke, man kan komme i dialog med, man kan ikke ændre en tøndel i deres tankesæt. Det det handler om det er, at de ikke går ud og hjernevasker unge svage sarte sjæle. Der må vores vurdering så gå på, vil risikoen for, at de gør det, være størst, hvis vi lader dem operere åbent, eller vil der være størst chance for, at de ikke gør det, hvis vi forbyder den organisation.

Der tror jeg, at vi bliver nødt til i sådan et tilfælde her at sige, og forudsat at grundloven giver mulighed for det, jamen så er det nok det bedste værn mod de unge skrøbelige børn, som det jo oftest er, at vi så forbyder en sådan organisation som den her.

Wallait Khan (U): Jeg er enig med de talere, som er modstandere af det her forslag, jeg behøver ikke at sige meget, men jeg vil bare kommentere.

Det bliver sagt herfra flere gange, at de truer, og at de kommer med trusler, de opfordrer til at dræbe jøder. Det synes jeg ikke, de gør. Hvis de gør det, så vil det være en trussel mod hele samfundet, så står vi sammen side om side. Nogle enkelte medlemmer kan være dømt for det, og det er der-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

for, vi har politi og domstole, og det tror vi på. Hvis nogle vil gøre noget af den slags, så har vi politi, så har vi domstole.

Men jeg synes ikke, vi skal overdrive det, jeg har aldrig hørt, at de vil omdanne Danmark til en islamisk stat, det har jeg aldrig hørt, de vil gøre. De har deres holdninger, de råber og skriger, men de står frem og siger, at de tror ikke på demokratiet, men de siger aldrig, at de vil omdanne Danmark til en islamisk stat.

Jeg synes ikke, at vi skal overdrive det, men på den anden side, hvis det er trusler, så kan jeg bare sige til Martin Hirsch og Finn Rudaizky og alle andre, som er bekymrede for disse trusler, så står vi side om side med dem. Ingen vil forsvare Hizb ut-Tahrir den dag, de bliver en trussel mod jøder eller mod en eller anden gruppe i samfundet, der står vi sammen. Derfor har vi også politi og domstole, og vi har et retssamfund.

Så derfor skal vi ikke prøve at overdrive det og forbyde alle disse organisationer. Vi har også nynazister, og vi har også mange racistiske organisationer, som råber og skriger mod os indvandrere og også mod jøder og andre. Men skal vi forbyde alle sammen, så får vi en hel del organisationer, som er under jorden, som vi ikke kender noget til. Det er en farlig situation, vi skal ikke havne i den situation.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, der har været flere små misforståelser omkring det her med at forbyde noget, forbyde Hizb ut-Tahrir. Hvis man tager udgangspunkt i grundlovens § 78, stk. 2, så er det sådan, at det slet ikke er noget, man som sådan skal tage stilling til, men vi kan give politiske tilkendegivelser.

§ 78 i grundloven siger, at foreninger, der virker eller søger at opnå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbare påvirkninger af anderledes tænkende, de bliver at opløse ved dom.

Det er jo netop det, Rigsadvokaten skal tage stilling til. Det er, om vi har med en forening at gøre, som indeholder de her ting. Hvis det forholder sig sådan, jamen så hvis man vil overholde landets riges grundlov, så skal denne forening opløses ved dom. Det er simpelt hen grundlaget for hele vores grundlov, grundlaget for det demokrati, vi har valgt at have i dette land, og som vores folketingsmedlemmer har skrevet under på. Det er jo den diskussion, der er relevant, og det er den, jeg synes, vi mangler.

Men det vi har brug for, og grunden til, at det her forslag er nødvendigt, det er jo selvfølgelig, at vi ønsker at sende det politiske signal og sige, at her er altså grundlaget for at få undersøgt nogle ting, her er altså grundlag for, at Rigsadvokaten går i gang med det, og at der er den fornødne opbakning politisk til, at en sådan forening skal forbydes.

Men det er også en pligt, og det er det, vi er nødt til at forstå. Der har simpelt hen været flere medlemmer på talerstolen her i dag, som slet ikke er klar over, at det er også prisen, det er også nødvendigt, at et demokrati har muligheden for at forsvare sig imod foreninger, som ønsker med de her virkemidler at bekæmpe demokratiet. Der er det en pligt ifølge vores grundlov at gøre noget for at stoppe det.

Det er det, Rigsadvokaten nu undersøger, om de bruger de her metoder, som der står i grundlovens § 78. Hvis det er sådan, så er det vores pligt at bakke op om den beslutning og sende det klare signal.

Derfor er det indlysende, at vi bør stemme for det her forslag.

Winnie Berndtson (U): Jeg synes, det er lidt svært at forstå SF og Enhedslisten i denne her sag, fordi de i virkeligheden når frem til, at vores grundlov åbenbart skulle være udemokratisk, fordi den faktisk indeholder de her muligheder. Så det synes jeg faktisk er lidt svært at forstå, fordi det er klokkeklart, at der i vores demokrati rent faktisk er mulighed for at gribe ind over for sådan nogle organisationer. Men det siger SF og Enhedslisten her i dag, at det skal der ikke være, og det skal der ikke gøres.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Så åbenbart mener de, at de muligheder, vi har i grundloven i vores demokrati, den måde, vi har defineret vores demokrati på i Danmark, skal laves om, sådan så de muligheder for at fjerne foreninger, som arbejder voldeligt og ulovligt mod demokratiet, de ikke længere skal kunne opløses. Det er det, SF og Enhedslisten siger i dag, og det synes jeg er uforståeligt.

Jeg synes også, SF og Enhedslisten skulle overveje, hvem det er, man bakker op ved at stemme imod det her forslag. Hvis man stemmer for det her forslag, og det gør jeg, så gør jeg det, fordi jeg gerne vil give opbakning til de rigtig mange københavnere og rigtig mange københavnske indvandre-re, som er så trætte af det arbejde, Hizb ut-Tahrir laver, og som ødelægger hele indvandrergruppens mulighed for at eksistere fredeligt i denne her by. Den vil jeg rigtig gerne bakke op omkring ved at sende det her klokkeklare signal om, at der er rigtig mange, der støtter de indvandrergrupper, der vil noget andet end Hizb ut-Tahrir.

Peter Schlüter (C): Ytringsfriheden gør, at vi kan grine ad hinanden, vi kan skælde hinanden ud, vi kan synes, det er nok så himmelråbende latterligt, at nogle virkelig tror på, at en styreform, som vil kalifatet, nogen sinde skulle komme til sin ret i vores demokrati. Det er vores ret at grine af det, det er vores grundlovfæstede ret at håne det, hvis vi synes, det er hånen værd.

Det betyder ikke, at vi ikke også skal sætte nogen grænser, det siger grundloven til os, at vi kan, og det betyder så også, at den grundlov, som også gælder her i København, hvilket man måske engang imellem måske kan have svært ved at få øje på, at den grundlov fortæller os noget, den har et budskab om, hvorfor det er så vigtigt engang imellem at slå en streg i sandet.

Den grænse bør gå lige nøjagtigt, når folk siger, slå hinanden ihjel, så er grænsen overskredet, kære venstrefløj i København, så er det, at venstrefløjen i København må vågne op af sin autonomi og sige, så må vi ligesom alle andre borgere indrette os efter grundloven. Nemmere kan det ikke være, der er en grænse, den går ved, når folk truer med at slå hinanden ihjel.

Kære venstrefløj, vil I være med til at sende et utvetydigt signal om, at det kan vi ikke acceptere i København, og hvis Rigsadvokaten finder ud af, at det er der baggrund for, altså at sige, der vil vi ikke være med længere, at så støtter venstrefløjen op om det? Det vil være klædeligt.

Medlemsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 12.

For stemte: C, C2, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

28) BR 170/08. Medlemsforslag om demokratierklæring

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at udarbejde en demokratierklæring, hvoraf følger:

a. at alle foreninger og institutioner, som modtager støtte fra Københavns Kommune skal underskrive en erklæring om, at de støtter de demokratiske institutioner i Danmark,
b. at alle ansatte i Københavns Kommune skal underskrive en erklæring om, at de støtter de demokratiske institutioner og frihedsrettigheder i Danmark, samt.

2. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at henvende sig til Regering og Folke-ting, såfremt hele eller dele af dette forslag forudsætter lovændring(er).

(Stillet af Dansk Folkeparti)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Carl Christian Ebbesen (O): Selve forslaget giver jo sådan set sig selv, det er et forslag om en demokratierklæring. Grunden til, at det er stillet, det er, fordi vi har set, at enkeltpersoner og organisationer i stigende grad forsøger at undertrykke andres ret til at ytre sig.

Vi har bl.a. set Hizb ut-Tahrir har været på gaden og demonstrere imod andres ret til frit at sige og tegne, hvad de har lyst til.

Fra Dansk Folkeparti er ytringsfriheden og de øvrige grundpiller i det demokratiske samfund de er ikke til diskussion, de kan ikke gradbøjes. Dansk Folkeparti ønsker at stå vagt om de demokratiske institutioner, og det er grunden til, at vi har valgt at fremsætte det her forslag.

Det som er vores ønske det er at få en diskussion her i København om, hvad vi kan gøre for at dæmme op for de her udemokratiske, antidemokratiske personer og for den sags skyld foreninger for at finde ud af, hvad kan vi gøre for at forhindre, at de bliver større, og at de udbreder sig.

Jeg havde selvfølgelig forventet, at det var en fuldstændig selvfølge, at det omkring retten til at ytre sig, frihedsrettighederne, vores demokratiske institutioner, at det var noget, vi her i demokratiets hus, her i Københavns Kommune kunne stå sammen om at sikre, at det er noget, vi alle sammen vil arbejde for, at det er noget, vi erklærer, at det er det, vi vil.

Men jeg kan forstå af pressen at Socialdemokratiet og SF har været ude og tale imod det her forslag. Jeg håber så ikke, at det er, fordi man er imod de demokratiske institutioner eller imod frihedsrettighederne, men at det er på grund af nogle teknikaliteter i forslaget. Men det gør sådan set ikke mig noget, fordi hvis vi her kan finde en løsning, en løsning, som kan være med til at sikre, at de her antidemokratiske kræfter, at de ikke får fodfæste i København, så er jeg sådan set tilfreds.

Det er også grunden til, at jeg allerede på forhånd har snakket med både Venstre og Konservative om at prøve at finde en model, som i hvert fald kunne samle os 3 partier, og jeg håber selvfølgelig også, at der vil være flere, der vil kunne være med og bidrage. For udgangspunktet er ikke diskussionen om, om man skal erklære det med en underskrift, det er det, der er fremsat her for at fremprovokere og fremtvinge en diskussion omkring de her ting.

Men det der er afgørende det er jo, at vi gør noget i forhold til, at der er nogle, der åbenbart mener, at det skal være tilladt at have folk fra f.eks. Hizb ut-Tahrir eller folk, som ønsker at afskaffe demokratiet, der er nogle her, der åbenbart mener, at de skal være ansat i Københavns Kommune.

Jeg stiller mig bare tilbage og spørger, er det som skolelærere, er det som ungdomsvejledere, at de her antidemokrater eller Hizb ut-Tahrir-folk er det der, de skal være ansat? Er det som pædagoger i vores fritidsinstitutioner, i vores børnehaver, er det det, man ønsker, at de her folk, som ønsker at tale demokratiet væk og indføre et, ja afskaffe Folketinget, indføre et diktatur eller et kalifat, eller hvad man nu mener, et præstestyre, eller hvad man nu mener, der skal indføres som alternativ til demokratiet.

Er det vores børn, der skal passes af dem, undervises af de her mennesker eller have vejledning af de her mennesker. Det skylder nogle af de her, specielt SF og Socialdemokratiet, som har været ude, det skylder I faktisk et svar på omkring de her ting.

Men når alt er sagt omkring det, så er min sidste konklusion, det er sådan set ikke at prøve at skabe splid om den her sag, næh, det er faktisk at prøve at finde en løsning, hvor vi i Københavns Kommune kunne stå sammen om at sige, demokratiet værner vi om, og dem som ønsker at afskaffe demokratiet eller i hvert fald de demokratiske institutioner og frihedsrettighederne, at de bliver parkeret på et sidespor og får at vide, at det ikke er noget, som skal være acceptabelt i Københavns Kommune.

Borgmester Jakob Hougaard: Dansk Folkeparti har her foreslået, at alle vores mange medarbejdere i Københavns Kommune, og det er jo 45.000 personer, skal skrive under på, at de støtter de demokratiske institutioner og frihedsrettigheder i Danmark, ellers bliver de fyret.

Det er efter Socialdemokraternes opfattelse et farligt skridt i retning af sindelagskontrol, ensretning og begrænsning i menneskers ret til at tro og mene og sige, hvad de vil.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Der er nogle ting, man skal være opmærksom på, når man er ansat i Københavns Kommune, så skal man jo overholde de relevante love, f.eks. grundloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven, persondataloven og en lang række andre love, og man skal udvise god forvaltningsskik, det vil sige venlighed, hensynsfuldhed, åbenhed, hurtighed, grundighed over for alle borgere, man kommer i kontakt med.

Sidst, men ikke mindst, så skal medarbejderne arbejde efter Københavns Kommunes værdigrundlag. Det vil bl.a. sige, at man skal møde mennesker med respekt, ligeværdighed, dialog og tillid. Gode kvaliteter, som jeg også tror, der er politikere herinde, der kunne lære at prøve at repetere.

Gør de ansatte det, så skal man ikke true dem på deres brød, fordi de ikke er villige til at underskrive en fortrykt formulering fra Dansk Folkeparti. Frihed er grundstenen i vores samfund, og vi skal meget længere ud i vores samfund, hvis vi skal ligge under for trusler og lægge begrænsninger for friheden for at beskytte den. Så længe vores medarbejdere loyalt efterlever kommunens værdier, så er der ikke nogen grund til, at man skal fratage vores medarbejdere retten til at tro og mene og sige, hvad de vil.

Faktisk mener jeg, at forslaget her fra Dansk Folkeparti er endnu et udtryk for en overdramatisering, som skaber mistænkeliggørelse og skader integrationen, og forslaget vil helt givet skabe masser af irritation og besvær i kommunen. Det eneste, som jeg tror, det vil tilfredsstille, det er Dansk Folkepartis overdrevne frygt for anderledes tænkende.

Nu stiller Dansk Folkeparti også forslag om, at foreninger, som modtager støtte fra Københavns Kommune, skal underskrive den her erklæring. Naturligvis skal vi ikke støtte antidemokratiske foreninger og institutioner, som vi efterhånden har talt om ganske meget også på forrige punkt. Men det undgår man altså ikke ved at kræve formanden eller forkvinden en underskrift, det er i mine øjne et slag i luften.

Det slag i luften det undgår vi sådan set ved, at vi netop har folkevalgte politikere her i Borgerrepræsentationen og i udvalgene, som jo arbejder for demokratiet, det er jo grundlaget for vores arbejde, og som jo også i de enkelte udvalg rent faktisk beslutter at tilgive og fratage foreninger og institutioner støtte.

Så på den baggrund skal jeg på vegne af Socialdemokraterne på det kraftigste afvise det her forslag om sindelagskontrol fra Dansk Folkeparti.

Martin Hirsch (V): Ordføreren for Dansk Folkeparti, Carl Christian Ebbesen, sagde her fra talerstolen, at det her forslag ikke er ment som et forslag til at skabe splid. Det synes jeg er et rigtigt signal at sende, det er en melding, som vi i Venstre absolut ønsker, at Borgerrepræsentationen bakker op om. Vi støtter, at signalet skal være, vi skal ikke skabe splid, vi skal skabe noget, som netop har et fornuftigt indhold.

Vi kan godt forstå, at forslaget er stillet. Når man ser på, jf. også vores debat her for et øjeblik siden, når man ser på, hvad det er, der foregår på de københavnske gader, hvad der foregår i det københavnske bybillede, så kan vi godt forstå, at man er urolig for, at der også blandt de ansatte i Københavns Kommune er kræfter, som direkte er i modstrid med det arbejde i Københavns Kommune.

Man har i medierne set billeder af ansatte, der er ansatte, der har deltaget i direkte antidemokratiske demonstrationer, det synes jeg er et foruroligende signal, som nogle netop antidemokratiske kræfter sender, ikke bare til os politikere, men også til de øvrige borgere i vores kommune.

Men omvendt synes vi også i Venstre, at det er at gå for vidt direkte at skulle skrive under på en erklæring, en særskilt erklæring omkring demokrati og det, der nu ligger i det formuleringen valgte, det synes vi er for vidt, det bliver for kontroversielt, det er et ikke rigtigt signal at sende.

Men alligevel så vil vi gerne bakke op omkring det signal, det er, at man selvfølgelig som ansat understøtter det at være ansat i en demokratisk institution.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Så for at gøre en rigtig lang historie kort, så vil vi egentlig i Venstre gerne have lov til at stille, og ikke bare Venstre, men der er en række partier, løsgængere, som har valgt at bakke op omkring det her forslag, et ændringsforslag til selve medlemsforslaget. De, der bakker op om det, jeg nævner her, det er Venstre, Dansk Folkeparti, det er De Konservative, det er løsgænger Finn Rudaizky, det er løsgænger Winnie Berndtson, det er løsgænger Majbritt Mamsen. Hvis der i øvrigt er flere ... (*Afbrydelse*). Undskyld, jeg beklager, C2, Majbritt Mamsen, Konservative 2. Hvis der er flere, der i øvrigt kan understøtte det her, være med til at bakke op, så skal man være hjertelig velkommen.

Ændringsforslaget lyder således:

"Det foreslås, at der i kommunens personalepolitik indarbejdes et afsnit, der understreger, at man som ansat bakker op om kommunestyrets fundament som et demokratisk opbygget organ, hvor frihedsrettigheder og -pligter er en del af den ansattes respekt for danske demokratiske institutioner."

Så har vi sendt et rigtigt signal, vi har landet den på en sådan måde, at når man bliver ansat i Københavns Kommune, så ligger det fuldstændig naturligt, at selvfølgelig støtter man demokratiske frihedsprincipper og det at være en del af det danske samfund som demokrat og ikke mindst også være en demokrat ansat i Københavns Kommune.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Jeg vil ikke forholde mig til det stillede ændringsforslag, som vi heller ikke agter at stemme for, men det oprindeligt stillede forslag af Dansk Folkeparti.

Jeg må sige, at hele ånden, hele tonen i det her medlemsforslag er Det Radikale Venstre så inderligt imod. Når jeg alligevel vælger at bruge tid på det, så er det, fordi jeg og Det Radikale Venstre også mener, at det er vigtigt at stå frem, når demokratiet er under pres, og dette forslag sætter vitterligt om noget demokratiet under pres.

Forslagsstillerne vil imødegå et angiveligt pres på demokratiet ved loyalitetserklæringer, som indskrænker ytringsfriheden og den øvrige personlige frihed, tak for kaffe. Den har jo en mening.

At forslaget så tilmed vil være komplet umuligt at håndhæve, ja, det er altså mindre væsentligt i denne sammenhæng. I grundlovens § 27 står der, at tjenestemænd, som udnævnes af kongen, afgiver en højtidelig forsikring om at ville holde grundloven. Det gælder stadig for de få tjenestemænd, vi har tilbage i Københavns Kommune.

Men pointen er jo, at vi alle sammen naturligvis skal overholde grundloven både jeg selv, jer her i forsamlingen, de ansatte i kommunen og også dem, som ikke er tjenestemænd og i øvrigt også alle kommunens samarbejdspartnere.

Jeg må i den sammenhæng minde om, at demokratiets og grundlovens piller er en tredeling af magten mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Vi og kommunens ansatte er en, om end lille del af den udøvende magt, og hvis vi begår lovovertrædelser, hvad enten det er i arbejdstiden eller fritiden, så er det et spørgsmål for den dømmende magt, altså politi og domstole.

Lad mig lige for en god ordens skyld citere fra grundlovens § 62: Retsplejen skal stedse holdes adskilt fra forvaltningen. Der er fastsat særlige regler i forvaltningsloven m.v. for offentligt ansatte i relation til deres arbejde. Men vi skal ikke til at lave regler for vores ansattes gøren og laden i deres fritid, det ville være et indgreb i den personlige frihed, som grundloven beskytter.

Når alt det er sagt, så må jeg sige, jeg kan på ingen måde genkende billedet af, at Københavns Kommune bliver eller er ved at blive associeret med udemokratiske kræfter og tendenser i det danske samfund, sådan som det nævnes i begrundelsen for medlemsforslaget.

Så jeg synes alt i alt, og Det Radikale Venstre synes alt i alt, at dette medlemsforslag er overflødig, pinligt og udemokratisk i sin ånd, og jeg håber ikke, at det får støtte fra andre end Dansk Folkeparti.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Wallait Khan (U): Jeg vil sige, at forslagsstillerne er meget bekymrede for demokratiet. Men de blæser på andres demokratiske rettigheder.

Forslagsstillerne er meget bekymrede for ytringsfriheden, men de vil ikke give samme rettigheder til alle borgere, og jeg er uenig med forslagsstillerne af to grunde.

Først og fremmest når du nævner de foreninger og organisationer, som får støtte, at de skal være demokratisk opbygget, så vil jeg sige det mig bekendt, de foreninger og organisationer, som søger om hjælp eller støtte, de er demokratiske. Vi har lov og vedtægter, som er demokratiske, og de har også generalforsamlinger, og de sender også deres referater og det hele. Så jeg kan ikke forstå, hvorfor man alligevel har grund til at rejse spørgsmålet.

Det andet det er ansatte. Jeg synes ikke, man skal lave forskelsbehandling af dem, man skal ansætte i Københavns Kommune, fordi Københavns Kommune som arbejdsplads skal ikke forskelsbehandle folk på grund af deres religiøse eller politiske opfattelser.

Så derfor synes jeg, at forslaget skal afvises, og jeg er helt enig med Klaus Bondam.

Borgmester Mogens Lønborg: Det skurrede noget i mine ører, da jeg før hørte borgmester Klaus Bondam sige: Venstres ændringsforslag vil jeg slet ikke forholde mig til. Det var sådan en lidt mystisk formulering. Vi står her i den her demokratiske forsamling og stiller forslag, og så får man at vide fra borgmester Klaus Bondam, at sådan et forslag vil han slet ikke forholde sig til. Det var i øvrigt et ændringsforslag, som formentlig måtte forbedre det oprindelige forslag set med Bondams øjne, men det vil han ikke forholde sig til.

Det kunne i det mindste have været rart, om borgmester Bondam ville have lyttet efter det, for der fremgik jo ikke det, at nu skulle vi på den måde sidde og regelstyre medarbejderne.

Sådan set er forslaget jo fuldstændig i tråd med det, vi i Københavns Kommune har i værdigrundlaget, et værdigrundlag, som jo er tænkt som styrende for medarbejderne og deres gøren og laden. Der er mange gode ord, der er lagt ind i det værdigrundlag. Sådan set er det her bare at supplere det værdigrundlag, som medarbejdere i Københavns Kommune skal agere ud fra.

Derfor er det besynderligt, at man så massivt ikke vil forholde sig til det og gå imod det.

Må jeg minde om, at netop samme parti, som Klaus Bondam kommer fra, i øvrigt for nogle tid siden, det er efterhånden et par år siden, mente, at nu skulle medarbejderne, så kan man kalde det ikke vidensopbygning, måske ikke holdningsopbygning, men alle medarbejdere skulle på kursus, og jeg siger udtrykkelig alle medarbejdere, skulle på kursus i homokompetencer. I homokompetencer skulle alle 45.000 ansatte i København igennem sådan et kursus. Man mente det helt alvorligt fra Det Radikale Venstres side. Det ville man gennemtvinge alle medarbejdere i Københavns Kommune.

Så vil man ikke være med til, når man bliver ansat, at man bare får udleveret et stykke papir, hvor der i øvrigt står nogle værdimæssige ting, som fint kan skrives ind i forbindelse med vores værdigrundlag i København. Nej, det skal man ikke, fordi så regelstyrer man jo medarbejderne.

Prøv lige at få benene ned på jorden, kære radikale, og se misforholdet mellem De Radikales forslag om at hjernevaske alle medarbejdere gennem kurser i at kunne have de rigtige holdninger og mening og kompetencer i forhold til homoseksuelle. Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes stadig, at både Socialdemokratiet, SF og nu også Klaus Bondam skylder et svar på, hvor det er, at de her eksempelvis medlemmer af Hizb ut-Tahrir eller andre antidemokrater skal ansættes henne. Er det som skolelærere, er det som børnehavepædagoger, i vores fritidshjem, eller er det som ungdomsvejledere blandt vores unge, der skal videre ud i livet? Det skylder I et svar på, om det er der, de skal være ansat.

Forði jeg hørte Klaus Bondam henvise til flere paragraffer i grundloven, herunder § 27, som jo handler om tjenestemænd. Nu er det begrænset, hvor mange tjenestemænd vi efterhånden har i Kø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

benhavns Kommune, så alene det at man tager udgangspunkt i den paragraf, er i hvert fald ikke nogen garanti for, at det skulle være gældende.

Men når det så i øvrigt er sagt, så kan jeg tage Klaus Bondams – nu ved jeg ikke engang, om Klaus Bondam er i salen, men jeg kan i hvert fald så forstå, at det, som ...

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det kan jeg oplyse, at han er.

Carl Christian Ebbesen (O): Borgmester Klaus Bondams meninger her fra talerstolen. Det, han giver udtryk for, Klaus Bondams form for demokrati er, at hvis folkets vilje er, at demokratiet skal nedlægges, at domstolene skal nedlægges, at Folketinget og regeringen skal fjernes, og at der i stedet for skal indføres et præstestyre eller diktatur, der f.eks. har til formål at genere mindretal eller minoriteter, eksempelvis homoseksuelle, eller at der kræves kønsadskillelse, så er det folkets ret.

Hvis et flertal ønsker det her, så skal man have lov til at indføre et præstestyre, afskaffe Folketinget, hvis det er det, folkets vilje er, og der er nok, der stemmer for i forhold til de regler, der nu er inden for vores gældende grundlov.

Der er det, jeg prøver at sige, og det, som Dansk Folkeparti prøver at tage en diskussion om, det er, er det rimeligt, at demokratiet ikke har mulighed for at gøre noget for at beskytte sig selv. Det er grunden til, at det her forslag er stillet, det er nu grunden til, at vi breder et ud og siger, vi må i hvert fald forsøge at stå sammen personalepolitisk i Københavns Kommune for at prøve at sikre de her rettigheder, så vi ikke kommer i en situation, hvor der er en voksende befolkning, som ønsker at afskaffe domstolene, Folketinget, Regeringen og indføre et præstestyre. Vi må gøre, hvad vi kan for at dæmme op for det her.

Men jeg savner stadig svar fra de 3 partier, S, SF og Klaus Bondam på, hvor det er, når man nu ikke kan stemme for det her, hvor det så er, man mener, at de her mennesker skal være ansat henne.

(Kort bemærkning).

Manu Sareen (B): Jeg har sjældent oplevet en så afsporet debat på et niveau så lavt. At skamride borgmester Klaus Bondams udmærkede indlæg med, at Det Radikale Venstre ønsker kalifat, præstestyre og hvad der er værre, er fuldstændig hen i vejret.

Jeg har lyst til at gøre Carl Christian Ebbesen opmærksom på, når nu vi har fået sådan en flot tale omkring demokratiet, at demokratiet selvfølgelig også er flertalsafgørelser. I princippet så er det jo logik for burhøns, at er der et flertal for en bestemt form for politisk styre, så er det jo sådan, det er. Men det er der jo ikke.

Man bliver ved med at tale om Hizb ut-Tahrir. Ved man overhovedet, hvor mange mennesker vi taler om? Vi taler om 1.500 mennesker, og hvor mange stemmeberettigede er det, vi er i Danmark? Er det 1 mio., er det 1½ mio.? Hvordan kan demokratiet overhovedet være i fare? Jeg fatter det ikke, jeg fatter ikke, at man kan lave den kobling.

Til Mogens Lønborg, oppositionens nuværende leder, er der det samme at sige. Det er simpelt hen at misbruge den her talerstol. De ting, som Klaus Bondam sagde, blev overhovedet ikke refereret, ordentligt i hvert fald, fra Mogens Lønborgs side heroppe.

Jeg forstår virkelig ikke, at man kan blande de to ting sammen, som man gør, som vi også hører fra Carl Christian Ebbesen. Det er virkelig en, ja, jeg ved ikke, hvad jeg skal sige mere, men det er utilstedeligt det her, det må jeg sige.

Jens Kjær Christensen (Ø): Carl Christian Ebbesen sagde for kort tid siden: Hvor er vi? Jeg kan godt forstå, at han stiller sådan nogle spørgsmål efter alt det, undskyld, at jeg siger det ligeud, vås og idioti, vi andre skal tvinges til at høre på. Så enkelt er det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Så jeg skal ikke gå ind efter Manu Sareens glimrende forsvar for fornuften i det, Klaus Bondam ytrede før, det var ganske fornuftigt.

Altså det er utidigt og pinagtigt at høre voksne mennesker stå her og vrøvle fra en talerstol, hvor der ikke er sammenhæng altså hverken i logik eller synspunkter eller noget som helst. Og det entydigt er sludder og vrøvl for enhver.

Jeg vil bede dem, der er så begejstrede for disse meget rædselsfulde demokratierklæringsforslag, om i aften, når I nu kommer hjem, at så overveje, hvordan kan det være, at I ikke kan overbevise en af de andre sande demokrater, der er herinde i Borgerrepræsentationen, og det er der. Hvis det ikke er sådan, så skulle I i hvert fald tage en konsekvens. Hvordan kan det være, at I ikke kan overbevise om noget som helst, hvad angår demokrati?

Sagen er nok i sin ganske klare enkelthed, at I slet ikke har tænkt igennem, hvad det er, I vil, I kommer med et ord, og så sætter I erklæring på, det var demokrati og erklæring, og så begynder I at ekstemporere ud over det helt store overvågningssamfund. For jeg forstår ikke, hvorfor I standser ved en erklæring, som enhver ved overhovedet ingenting viser, hvorfor går I ikke videre med det samme.

Nå, nu skal I ikke få ondt i hovedet jo i aften, I skal også sove.

Overvej så samtidig, lige før I falder i søvn, om det måske var en god ide at prøve at overbevise regeringen om at stille forslag om noget sådant og ændre alle de relevante lovgivninger, herunder grundloven for at opfylde jeres behov som minoritet herinde i Københavns Borgerrepræsentation og som borgerlige demokratiforkæmpere. Det vil jeg anbefale jer at overveje.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det er faktisk ikke ret mange år siden, der er faktisk stadig personer, som lever her i Danmark, der kan huske 2. verdenskrig. Er det den ret, som borgmester Klaus Bondam var oppe og tale om, at man har et demokrati, på det tidspunkt var det et vagt demokrati, men det var dog et demokrati, som bliver af løst af en diktator, en fæl og en grim diktator, der udryddede, forsøgte at udrydde et helt folkefærd, fordi det var folkets vilje.

Nu står vi i dag og siger, ja, truslen er ikke ret stor, ja, hvad betyder det, at vi har Hizb ut-Tahrir her og nogle andre antidemokrater der og sådan noget. Men nu har vi diskussionen, fordi den er født af, at der var nogle, der gik på gaden og sagde, at man ikke måtte ytre sig. Der var nogen, og der var opbakning fra flere politiske partier under den første Muhamedkrise, hold da op, hvor kunne man ikke tillade sig at tegne en tegning til en børnebog. Det var jo det, hele Muhamedkrisen handlede om, at man ikke kunne få tegnet en tegning til en børnebog, der handlede om Muhamed. Det var jo anledningen til, at Jyllands-Posten gik på banen.

Det der er afgørende her det er, at hvad gør vi for at sikre, at vi kan bevare Folketinget, de demokratiske institutioner og de frihedsrettigheder. Der må jeg bare indrømme, at der er ikke, jo, mine gode venner, Konservative og Venstre, men der er ikke én anden, der har været ude og komme med meldinger på, hvordan vi sikrer, at Klaus Bondams model ikke bliver gennemført, at hvis det er folkets vilje, så skal de også have lov at afskaffe demokratiet. Det synes jeg ikke, og det synes Dansk Folkeparti ikke, og sådan ønsker vi ikke, det skal blive.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming:** Jeg har siddet i denne forsamling i, nogle vil sige alt, alt, alt for mange år, men jeg har aldrig nogen sinde hørt noget så utidigt som den sammenligning mellem Dansk Folkepartis demokratiindskrænkende forslag og modstandskampen.

Min bedstefar var modstandsmand, han måtte flygte fra sin nyfødte datter, min mor, fra Bornholm til Sverige. Han var medlem af Ringen, han kæmpede sammen med kommunisterne for demokratiet mod nazismen, mod undertrykkelsen, mod diktaturet, han kæmpede ikke for retten til at indskrænke andres meningsfrihed, ytringsfrihed. Og at sammenligne modstandskampen med Morgenavisen Jyl-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

lands-Postens Muhamedtegninger det er det mest utidige, jeg endnu har hørt i de alt for mange år, jeg har siddet herinde.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg går ud fra, at forsamlingen har noteret sig, at vi har været lange med hensyn til den sag, vi behandler. Det er vi også med hensyn til det ændringsforslag, som er stillet.

Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Majbritt Mamsen (C2) fremsatte følgende ændringsforslag:

”Det foreslås, at der i kommunens personalepolitik indarbejdes et afsnit, der understreger, at man som ansat bakker op om kommunens fundament som et demokratisk opbygget organ, hvor frihedsrettighederne og –pligter er en del af den ansattes respekt for danske demokratiske institutioner.”

Det af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Majbritt Mamsen (C2) fremsatte ændringsforslag blev forkastet med 31 stemmer imod 11.

For stemte: C, C2, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 36 stemmer imod 2. 4 undlod.

For stemte: O.

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

Følgende undlod at stemme: C, C2 og Finn Rudaizky (løsgænger).

=====

29) BR 172/08. Medlemsforslag om et grønt København (forslummelsesstop)

Det foreslås,

1. at Københavns Kommunes grønne og rekreative områder i fremtiden mindst skal være på samme størrelse som pr. 1. januar 2008 – målt i kvadratmeter, samt
 2. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen hvert år på kommunens hjemmeside at gøre rede for mængden af grønne og rekreative områder i kommunen med opgørelse over antal nedlagte og oprettede grønne og rekreative områder (målt i kvadratmeter).
- (Stillet af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti)

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg skal ganske kort motivere medlemsforslaget stillet på vegne af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti. Vi ønsker et grønt, et rekreativt København, vi er nervøse for, at de mange grunde, de mange grønne områder, vi i København råder over, lige så langsomt bliver fjernet. Det er kernen i det her forslag, at vi får sat et stop, sådan så vi sikrer, at vi ikke får minimeret det grønne areal i Københavns Kommune.

Mere er der i og for sig ikke at sige om den sag, motivationen tror jeg, alle er klar over, når man har set, hvordan man med boligbyggeri og planer om det ønsker at fjerne gode rekreative områder for at erstatte grønt med beton, jamen så er det, at vi må sige stop, lad os nu passe på, at vi ikke kommer til at ødelægge værdier, som er uerstattelige.

Derfor det her forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Johannes Nymark (A): Overfladisk set er det et af de forslag, som det er svært at være uenig i, men går man mere i dybden med det, så vil jeg sige, punkt 1, hvad er det for grønne områder, som er truet af byggeri? Jeg har svært ved at få øje på det.

For det andet: Hvorfor skal vi for tredje gang til at pålægge administrationen at redegøre for grønt i København. I forvejen tror jeg, vi er nogle, der har den opfattelse, at vi bruger næsten for mange kræfter på at dokumentere, hvor grøn København er.

Jeg synes, det er unødigt trætte ganske enkelt, yderligere at ville belaste forvaltningen med at redegøre for noget, som er nemt at slå op i de utallige årsberetninger, som beskriver netop de her forhold.

Camilla Burgwald (F): Jamen i SF er vi sådan set enige i intentionen i det her medlemsforslag. Vi synes måske, det er en anelse for rigtigt, sådan som det er formuleret, det er særligt det 1. "at", jeg refererer til. Og så tænker vi også, at den opgørelse, der er nævnt i 2. "at", måske med fordel kunne indgå i et grønt regnskab eller noget, som også Johannes Nymark fra Socialdemokraterne taler om.

Men altså intentionen vil vi sådan set gerne kigge nærmere på, og derfor foreslår vi også helt konkret, at medlemsforslaget bliver udvalghenvist, så kan det undergå en udvalgsbehandling, og så kan vi måske komme frem til noget, som er lidt mere sammenhængende og ja fornuftig, om man så må sige, end det der står, som er lidt for rigtigt nu.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det. Jamen når man læser det her første gang, så kan man jo godt starte med at glædes, og jeg skal da også sige, at det i starten lige fik mig til hoppe en gang.

Men så må jeg sige, at når man læser det lidt nærmere igennem, så kan man jo se, hvor uambitiøst det fremstår og desværre også ikke gennemtænkt. Et minimum antal kvadratmeter giver jo ingen garanti for kvaliteten af de rekreative områder. Og med det her i hånden så kan udviklingen sådan set sættes i stå.

Et forslag om minimum antal kvadratmeter rekreative områder vil jo kunne få helt forfærdelige konsekvenser, hvis det vedtages. I værste fald kan det sætte de rekreative områders udvikling i stå og overhales af bebyggelsens udvikling.

Et eksempel kunne være, hvis man helt efter VKO's forslag fastholder det eksisterende antal kvadratmeter i byen, så kunne man udbygge hele Nordhavnen uden at tilføre et eneste grønt område. Er det virkelig den udvikling, man ønsker for byen, jeg tvivler.

Det er desuden helt forkert kun at opføre rekreative områder i kvadratmeter, hvad med kvaliteten af dem, er det en lille græsplæne, f.eks. god nok til at blive registreret som rekreative kvadratmeter.

Det skal simpelt hen være et krav, at de rekreative områder udvikles, så de ikke bare kan sættes i bero, mens bebyggelsens udvikling bare haster af sted. Byen kan ikke udvikle sig, uden at de rekreative områder følger med i samme tempo.

Vi har omtalt miljømetropolen tidligere i aften, og jeg vil vende tilbage til den. En af visionerne, der er i den, og vi vedtog den jo i december sidste år, ja, så er den jo at danne nye rekreative områder og forbedre de eksisterende. Det skal være et krav, at de skal forbedre livet for borgerne. F.eks. kan p-pladser omdannes til rekreative områder til gavn for byens borgere, for hvilken rekreativ glæde er det lige, at borgerne har af parkeringspladser i byen.

De små pladser og grønne områder de skal selvfølgelig forbedres, de skal gøres anvendelig til rekreativt brug. Det er de såkaldte lommeparker eller pocketparks, som de hedder i New York i den tætte by, der gøres til lokale små rekreative steder, og disse forbindes med andre lommeparker og med større parker.

Dermed så kan man i de nye bydele med fordele planlægge at lave nye byparker i større skala, som I senest har set det ude i Ørestad, huske at skabe sammenhæng og lette adgang ved hjælp af grønne forbindelser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Lad mig lige nævne lidt fakta i denne sag. Københavns rekreative områder har udviklet sig fra i 1993 at omfatte 1.227 hektar til i 2008 at udgøre 1.416 hektar, en stigning på over 15 pct. og altså alt andet end blot at fastholde på samme størrelser.

Så der er altså ikke tale om, borgmester Mogens Lønborg, at de rekreative områder svinder ind, og det skal naturligvis heller ikke ske i fremtiden. Tværtimod har jeg og Det Radikale Venstre og forhåbentlig også andre partier sammen med mig og os ambitioner om, at de skal fylde endnu mere i byen.

De rekreative områders udvikling, de skal tages meget, meget mere alvorligt, når nu København skal være verdens miljømetropol og dermed et forbillede for en grøn og en blå by i resten af verden.

Lad mig så lige til slut minde om de mål for 2015, som vi har vedtaget i miljømetropolen, og som samtlige politiske partier her i forsamlingen jo har stemt for, 90 pct. af københavnernes skal kunne gå til en park, en strand eller et naturområde eller et havnebad på under 15 minutter mod 60 pct. i dag, og københavnernes skal besøge byens parker, naturområder, havnebade og strande dobbelt så ofte som i dag, og i dag er 1 time hver anden dag i gennemsnit.

Vi har allerede vist, at vi arbejder i den retning i de seneste budgetaftaler. Vi har vist, at vi arbejder i den retning i den praktiske politik, og udviklingen går i retning af flere og bedre rekreative områder i byen.

Derfor synes jeg, helt ærligt, og det er måske lidt uforskammet, men jeg synes faktisk, at det er temmelig uforskammet at stille et medlemsforslag om forslummelsesstop i København. Jeg synes, det er useriøst, og jeg vil opfordre forsamlingen til at stemme imod forslaget.

Morten Kabell (Ø): Enhedslisten ønsker et grønt København, vi ønsker at udvikle København som en grøn by med gode rekreative arealer med mange og rigtig gode grønne områder.

Vi byder forslagsstillerne, om man så må sige, velkommen i gruppen af partier, som ønsker det, det er, nå ja, stik imod den politik, vi ellers synes, vi har set fra samme side i mange år, men det er da glimrende, at man på denne måde nu, hvor man, om jeg så må sige, tilslutter sig nogle af de mere venstreorienterede partiers ønske om at udvikle København som en grøn by.

Men forslaget er rigtigt i sin ordlyd, og derfor vil vi ikke stemme for det, som det lyder. Vi vil sikre kvalitet, ikke bare mængder, men også god kvalitet i de grønne områder, vi vil sikre god kvalitet i de rekreative muligheder for København. Men vi vil også godt være med til at kigge på forslaget, selv om det er rigtigt, som det ligger nu, kan udvikles, således at det kan blive brugbart og håndterbart.

Vi vil derfor støtte SF's forslag om en henvisning til Teknik- og Miljøudvalget.

Winnie Berndtson (U): Jeg vil bare sige: Søde borgmester Klaus Bondam, vær dog lykkelig og glad for, at der nu efterhånden er ethundrede procent opbakning i Borgerrepræsentationen til det, du gerne vil med det grønne København. Det skal man ikke være ked af, det skal man være glad for.

Jeg synes også, det her forslag kan blive bedre, men det, at vi nu er nået dertil, hvor en enig Borgerrepræsentation siger, der må i hvert fald ikke blive mindre, målt på kvadratmeter, det er dog trods alt et skridt på vejen, så det synes jeg da, man skal glæde sig over.

Jeg støtter fuldt og helt en udvalgshenvisning, jeg synes også, det her forslag i sin motivering indeholder nogle ting, som man kunne gøre brug af i alle de initiativer, som borgmester Klaus Bondam og hans afdeling i øvrigt tager. F.eks. det med at synliggøre, hvordan udviklingen i de grønne arealer rent faktisk er i København, jeg synes, det er en fin ide at offentliggøre det og synliggøre det for københavnernes i langt højere grad, end vi gør i dag.

Hvis man læser det her forslag, så læser jeg i hvert fald et "mindst samlet størrelse", og jeg læser også en motivering, der ender med "og helst udvides". Så jeg tror ikke, at man er så uenig, jeg synes, borgmester Klaus skulle være rigtig glad for at få så stor opbakning til det arbejde, han så gerne vil med det grønne København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jamen helt i forlængelse af den foregående talers indlæg, så kan jeg da også undre mig over Klaus Bondams modvilje mod det her forslag, ja, næsten den vrede, man kunne gøre i Klaus Bondams indlæg her fra talerstolen.

Det er jo rigtigt, som Winnie Berndtson lige har påpeget, der står altså "mindst", det kunne man ikke høre i Bondams indlæg, der var det uambitiøst, at vi skulle fastholde osv. Nej mindst, og vi vil gerne have det udvidet. Det er sådan set bare for at få sat fokus på det. Det der er intentionen kort og godt, det er, vi skal have en rigtig grøn og lækker by.

Derfor vil jeg gerne kvittere over for SF og Enhedslisten, jeg synes faktisk, de bemærkninger, der kom fra de 2 partier, er rigtig relevante, det, I siger, er en rigtig påpegning af, at det er rigtigt, som det står her, og derfor kunne det kun blive bedre ved at få en udvalgshenvisning. Jeg kan ærgre mig over, at vi ikke tog jer med i at stille forslaget, så havde det måske fra starten været en anelse mindre rigtigt.

Det kan vi så evt., når vi nu er så enige om, at det skal være en grøn by, vi skal have i København, så kan vi måske fremover finde hinanden i nogle fælles forslag til at sikre, at vi får en grøn by.

Men jeg vil kvittere for, at SF og Enhedslisten vil bakke op om intentionen i det her, og derfor vil vi også gerne stemme for en udvalgshenvisning.

Peter Schlüter (C): Man kan da godt undre sig lidt over, hvad er det så, borgmester Klaus Bondam så egentlig vil, det ville være dejligt at få en forklaring andet end blot en kritik af et forslag, som vi ellers synes spænder meget, meget vidt og med muligheder for masser af trivsel og rekreative områder.

Lad mig lige hæfte mig et øjeblik ved en sætning, som fløj ud af borgmesterens mund, han sagde, hvilken rekreativ glæde har borgerne af p-pladser i byerne, jamen det burde da være helt fuldstændig åbenlyst for en teknik- og miljøborgmester. Hørte jeg forkert, er der tale om en fortalelse, hvilken glæde har borgerne af p-pladser i byen i rekreativ forstand? Jo, kære borgmester, det rekreative består vel i, at borgerne kan parkere der, hvor de normalt bor og rekreerer sig.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der var helt korrekt tiltaleform her hos den sidste taler, men jeg gør opmærksom på, at borgmestre tiltales med borgmester og så deres navn, også når man omtaler dem i talerne.

Så skal jeg i øvrigt sige til jer, at desværre så er vores system brændt sammen, så vi bliver nødt til at lukke det ned. Det betyder, at der er en 5 minutters pause, og bagefter skal I logge jer på igen. Så der er pause til et kvart i ni. Vi håber, vi klarer det på 5 minutter.

Mødet blev udsat kl. 20.25

Mødet blev genoptaget kl. 20.45

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så må medlemmerne gerne indtage deres pladser, og jeg gør opmærksom på, at I skal logge på igen. Vi afbrød jo lige før vi skulle have en afstemning, så derfor giver jeg lige et øjeblik til, at alle får logget sig på. Ja, jeg går ud fra, at alle er logget på, og så skal vi stemme om ændringsforslaget om at henvise til Teknik- og Miljøudvalget.

Et forslag om at henvise medlemsforslaget til Teknik- og Miljøudvalget blev godkendt med 25 stemmer imod 20.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

For stemte: C, F, C2, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A og B.

=====

30) BR 181/08. Medlemsforslag om modersmålsundervisning

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen i forbindelse med de kommende budgetforhandlinger sikrer, at der afsættes penge til fortsat gratis modersmålsundervisning i 2009 og frem.

(Stillet af Wallait Khan (løsgænger))

Forslaget blev på begæring af Wallait Khan (U) udsat til mødet den 15. maj.

=====

31) BR 225/08. Medlemsforslag om Ungdomspolitik til tiden

Det foreslås,

1. at pålægge Socialudvalget at fremlægge indstilling om at etablere et nyt værested/klubtilbud for unge på indre Nørrebro i samarbejde med Kultur- og Fritidsudvalget og Børne- og Ungeudvalget med opstart 1. oktober 2008. Værestedet etableres i samarbejde med Kulturhuset Støberiet, samt

2. at pålægge Kultur- og Fritidsudvalget at fremlægge indstilling om at etablere et nyt brugerstyret projektværksted for unge i Bavnehøj Remise (det nuværende møbelopbevaringsdepot). Projektværkstedet etableres i samarbejde med Kulturhuset Kraftværket.

(Stillet af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti)

Simon Strange (A): Jamen vi er da rigtig stolte af at kunne give københavnernes ungdomspolitik til tiden, ikke som afslutning på en lang proces, men en begyndelse på et København, der tager ungdommen alvorligt, og som sørger for tilbud til alle, også den alternative ungdomskultur.

Hvis man går ned i detaljerne, der er faktisk skrevet en ganske glimrende motivering, som jeg ikke vil stå og citere fra, men i stedet for at sige, at vi føler faktisk, at forslaget følger rigtig godt op på den progressive udvikling af et ungdomskulturelt center i Bavnehøj f.eks., som vi også med budgettet i år fik sat på dagsordenen.

Det tegner sig altså også med det her forslag, Ungdomspolitik til tiden, til et nyt København, der faktisk formår at prøve at gribe nogle af de ønsker, som vi ved, de unge har. Vi ved det bl.a. fra den Vega-høring, vi havde, men også bare fra den løbende dialog og proces, der har været omkring ungdomskulturen i byen.

Der er mange andre gode ting at glæde sig over i det her forslag. Et af dem er selvfølgelig, at der nu bliver en masse frie midler, som kan komme den mere alternative kultur, som vi ellers ikke har været alt for stærke til at gribe, men vi nu får pointeret over for ungdommen, at det er også en by for dem, det er også et sted, hvor de kan henvende sig, og kommunen er en samarbejdspartner, som de kan respektere og være stolte af. Vi respekterer i hvert fald dem og er stolte af dem.

Vi føler nu, at vi er på vej til en by, hvor unge har et tilbud, de kan være stolte af, og hvor alle har mulighed for at lave noget, de synes er fedt.

Så alt i alt er det her en god dag for København.

Medlemsforslaget blev vedtaget med 35 stemmer imod 8. 1 undlod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, C2 og V.

Følgende undlod at stemme: O.

32) BR 221/08. Medlemsforslag om anerkendelse af unges ret til nærdemokratisk indflydelse

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen retter henvendelse til Velfærdsministeren med henblik på at få skabt hjemmel i den kommunale valglov til et forsøg i Københavns Kommune med en valgret (men ikke valgbarhed) til unge 15-17-årige ved kommunevalget i 2009.

(Stillet af Socialistisk Folkeparti)

Frank Hedegaard (F): Nu taler overborgmesteren om stemmefiskeri. Sidst da SF fremsatte det her forslag, var der nogle, der talte om stemmefiskeri, og det var, fordi det lå så tæt op ad sidste kommunevalg.

Men nu fremsætter vi det rettidigt, synes vi, her midt i en valgperiode; så er der i hvert fald ikke nogen, der kan komme og sige, at vi kun fremsætter forslaget ud fra, at vi fisker efter stemmer.

Vi vil gerne have, at København bliver foregangsby, kan man sige, for at udvide demokratiet. En måde at styrke demokratiet på med reference til alle de debatter, vi har haft herinde i dag, det er jo netop meget tidligt at få unge til at tage ansvar for demokratiet og også føle et ansvar for at være en del af et demokrati.

Derfor synes vi, at København som foregangsby skulle stille forslaget om, at det blev muligt for os ved det næste kommunevalg at give de unge mulighed for at afgive deres stemme, og vi taler her om de unge 15-17-årige. Jeg ved godt, der er nogle, der har spurgt lidt forvirrende, jamen SF landspolitisk de mener jo 16 år, ja det gør vi også til folketingsvalgene. Men her synes vi, at det vil være en god afstemmelse af alderen at sige 15 år, fordi så harmoniserer man det med den kriminelle lavalder, og det harmoniserer så også med den seksuelle lavalder.

Det er der flere partier, der har talt varmt for, at når man er 15 år, er man jo et voksent menneske, fri handling og tanker, og man kan jo ikke agere amoralsk i den situation, så vi tror også meget på, at de unge vil kunne finde ud af at afgive deres stemme.

Hvis nogen skulle være bange for stemmefiskeri, så vil vi godt henvise til en artikel i Politiken i dag på side 2, hvor man netop kan se, at unge mennesker og unge førstegangsvælgere ikke er særligt trofaste. Så hvis nogen frygter med de stemmer, SF står til blandt de unge i øjeblikket, at alle stemmer skulle gå til os, så vil vi sige, så har alle mulighed for at komme ud og fiske lidt blandt de stemmer med nogle ordentlige holdninger, bl.a. at give de unge en demokratisk mulighed.

Vi tror i hvert fald, at hvis de unge havde haft en demokratisk mulighed for at stemme til kommunevalget, så havde vi sikkert heller ikke haft en situation omkring et ungdomshus, som vi har set nu, så var det sikkert blevet løst noget anderledes. Så unges indflydelse i byen er altså vigtig.

Så vi håber, at andre partier vil se positivt på, at København kan være foregangsby på dette område og støtte forslaget.

Peter Schlüter (C): Vi Konservative i København synes faktisk, at det her er et rigtig sympatisk forslag, som Frank Hedegaard hermed præsenterede for SF.

Vi ved også godt, at tager vi temperaturen på meningsmålingerne, så vil det faktisk være et forslag, som kommer De Konservative rigtig meget til gode, fordi vi har fantastisk godt fat i de unge førstegangsvælgere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Så det vil faktisk være en rigtig god handel for Det Konservative Folkeparti at slutte op om det her forslag, så hvorfor gør vi det ikke? Vi kan simpelt hen ikke forlige os med den tanke trods sympatien i forslaget, at alle skal have lov at være med. Så er der det her problem vi ikke rigtigt kan forlige os med, vi har den grundlæggende holdning, at valgretsaldern skal følge myndighedsaldern. Det synes vi, at der er mening i, at når du får ansvar, og når du har den alder, hvor du altså også kan stå til ansvar for dine handlinger, så skal der også følge en valgretsaldern med, det er naturligt.

Så kan vi jo altid diskutere, om man skal sætte myndighedsaldern ned, det er så en helt anden snak, den kan vi tage på et andet tidspunkt.

Manu Sareen (B): Jamen vi støtter det heller ikke. Peter Schlüter fra De Konservative synes jeg redegjorde udmærket for det. Vi synes, at valgretsaldern, valgbarhed og myndigheds alder skal hænge sammen. Man kunne godt forestille sig en eller anden situation, jeg tror ikke, det kan ske, men hvis nu vi ville komme til at lave så store fejl herinde, at vi faktisk skulle stilles til ansvar over for domstolene, hvad gør man så, når man er under 18 år og alligevel er valgbar og myndig og alle de ting, der ikke hænger sammen. Altså prøv at forestille jer en sag som Farumsagen også. Så vi stemmer imod det, selv om det virker meget sympatisk.

Jeg vil bare sige én ting, det er, at i stedet for at tale om alder osv., så synes jeg, vi skulle understøtte mange af de tiltag, som vi i forvejen har herinde på Rådhuset omkring Ungdoms-BR osv., det er vejen frem.

Og så tvivler jeg på, at det ville gå, sådan som Frank Hedegaard ønskede det, hvis de unge havde fået lov til at stemme omkring Ungdomshuset.

Winnie Berndtson (U): Jeg synes, det er et glimrende forslag, jeg synes bare, det er synd, at de unge så skal opleve at være sådan en del af demokratiet, men ikke rigtigt være med i demokratiet. Så jeg ville egentlig have spurgt SF, hvordan det kan være, at man ikke samtidig foreslår, at de unge rent faktisk kan vælges, fordi motivationen for forslaget er faktisk, at man skal opleve at være en aktiv del af demokratiet, og man skal tage det alvorligt. Men jeg synes ikke, man bliver taget alvorligt, hvis man bliver sådan en andenrangs vælger, der nok kan stemme, men som ikke kan blive valgt ind.

Så mit spørgsmål til SF var sådan set, hvorfor man ville lade de unge stemme, men ikke kunne lade dem blive valgt til Borgerrepræsentationen. De problematikker, der kommer op omkring, jamen hvad så med ansvar osv., jamen dem synes jeg da, vi skal prøve at finde ud af, hvordan løser vi dem, fordi hvis man gerne vil det her, og det tror jeg er fuldstændig rigtigt, at de unge i dag er udmærket i stand til at deltage i demokratiet. Jeg tror oven i købet, de kan berige vores debatter og gøre Jens Kjær Christensen lidt mindre frustreret og ked af det og højne debatniveauet, hvis vi havde nogle flere unge, som deltog i debatterne herinde.

Men det kræver jo, at de unge også rent faktisk kan vælges til Borgerrepræsentationen, ikke at de kun kan være med til at vælge, hvem over 18 år der må sidde her.

Frank Hedegaard (F): Det kunne være lidt spændende, hvis man havde kunnet køre en film, der kørte 100 år tilbage og så se debatten, da man talte om kvindernes stemmeret. Det startede jo også med, at kvinderne først fik stemmeretten til Borgerrepræsentationen og senere til landsvalgene. Så man kunne egentlig sige, at det her forslag det er meget adækvat med den historiske udvikling, hvis vi kigger bagud i tiden.

Til det vil jeg sige, der er netop tænkt på det i SF's forslag. Vi er meget enige, og det er måske også så svar til Winnie Berndtson, i, at det er dilemmafyldt. Vi foreslår derfor heller ikke, at de unge skal være valgbare. Når vi foreslår det, så er det, fordi man ikke har økonomisk ansvar, før man er 18 år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Det dilemma kommer vi ud af, kan man sige, ved at sige, at de unge får en stemmeret, men at de ikke er valgbar. Det bliver man først, når man er 18 år, så bliver man valgbar til Borgerrepræsentationen og til Folketinget. Så der ligger der altså en forskel.

Vi mener, styrken ligger i, at man begynder at give folk indflydelsesmulighed, det er en start, det her er en trinraket, der kører, der er en progression i det, vi begynder at stemme, vi begynder at sætte fokus på demokratiet, og vi gør det også i en tid, hvor man accelerer i uddannelsessystemet, og hvor de unge i stigende grad også undervises i samfundsfag og bliver mere samfundsorienterede.

Derfor er der en sammenhæng i det, derfor er der en dannelsestænkning i det, der er en demokratisk tænkning i det, og det er alt det, man har stået og talt om fra højrefløjens side tidligere i dag om, at man frygtede, at det var under pres. Vi mener, at man faktisk styrker, også styrker unge med anden etnisk baggrund og deres demokratiopfattelse ved f.eks. at give dem en stemmeret, men altså uden valgbarhed.

Mona Heiberg (A): Det at Frank Hedegaard siger noget om kvinder og mænd, siger vel mere om Frank Hedegaard, end det her forslag gør, at man skulle sammenligne det med for 100 år siden, om kvinder overhovedet skulle have stemmeret. Det synes jeg nu er en meget, meget dårlig sammenligning, hr. Frank Hedegaard. Vi holder fast i de 18 år, vi holder fast i myndighedsalderen, og vi stemmer imod det her forslag.

Carl Christian Ebbesen (O): Altså i Dansk Folkeparti er vi utroligt glade for, at vi får nogle diskussioner som dem her og tusind tak for det, SF.

Det er jo fuldstændig korrekt, at unge mennesker de kan som sagtens tage stilling til utroligt mange ting, det kan de. Derfor kunne man jo sagtens diskutere, hvor valgretsalderen skal være henne, om den skal være lavere end de 18, som der er i dag, og som er en del af grundloven, altså hvis man ønsker at ændre valgretten.

Så kan man diskutere, om det er det at være valgbar eller det at kunne stemme. Umiddelbart vil jeg mene, det er en og samme ting, men det mener jeg nu stadig, det er. Det er nu grunden til, at Dansk Folkeparti sådan set, fordi vi har også lavet meningsundersøgelse, det viste sig faktisk, at specielt i folkeskolerne er der en utrolig stor opbakning til Dansk Folkeparti, så derfor er det her forslag ekstremt sympatisk. Jeg glæder mig til, at vi sådan kunne rykke dernede fra og måske et godt stykke op her, hvis det her forslag blev vedtaget.

Men nu har vi nu engang taget den holdning, at vi værner altså om grundloven i Dansk Folkeparti, vi værner om det, der står, og vi ønsker ikke at skulle til at ændre specifikt den ene ting.

Jeg er ikke enig med SF på nuværende tidspunkt i hvert fald, at valgret kan skilles i det at have stemmeret og det at være valgbar, jeg mener, det er en og samme ting, og det er grunden til, at vi ikke umiddelbart kan støtte det her forslag.

Men jeg har stor, stor sympati for forslaget, som det ligger.

Jens Kjær Christensen (Ø): Nu er det jo sådan, at spørgsmål om, hvem der får lov til at blive valgt, og hvem der har indflydelse og magt i samfundet, det er en sag, der har ændret sig igennem hele historiens forløb, der er skam ingen faste parametre her at holde sig til.

Så derfor er det sådan set lidt underligt, når vi nu lige har haft et forslag før, der hed Ungdomspolitik til tiden, at vi absolut ønsker at fastholde de unge i institutioner af en eller anden type, fritidsklubber og alle mulige andre, uden samtidig at inspirere dem også til at forholde sig til det samfund, som de er en levende del af.

Forslaget handler om at prøve at få velfærdsministeren, det kan man så betvivle, hvad der kommer ud af det forsøg, hvis forslaget skulle blive vedtaget, men det handler om at få lov til at lave et forsøg i Københavns Kommune. Hvad i alverden ville der være galt i at få lov til at gøre det i Køben-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

havn, som gerne ønsker at være fremme allerforrest i udviklingen på alle leder og kanter, om det er miljø, klima og også demokrati, går jeg ud fra.

Så derfor synes vi i Enhedslisten, at det er et ganske udmærket forslag, og det vil vi gerne støtte.

Så skal jeg i øvrigt spørge Carl Christian Ebbesen, hvor det står i grundloven, hvad valgretsaldren er.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Som svar til Enhedslisten, det gør det i § 86 i grundloven, der står, at den valgretsaldre, som er gældende for Folketinget, at det også er den, der er gældende til kommunale erhverv, og den er fastsat til 18 år i valgloven. Og så er det sådan, at hvis man ønsker at lave den om, så kræver det, at grundloven skal ud til de i § 42 ændrede ... (*Afbrydelser*). Den er god nok, sådan er det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, vi tager en lille ordveksling mere. Jeg giver ordet til borgmester Mikkel Warming.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg skal blot spørge, hvilken grundlov er det så, Dansk Folkeparti mener, man skal holde i det her samfund. Er det de 25 år, det var i 1953, er det de 21, de 23, de 21, som man jo løbende stille og roligt siden grundlovens vedtagelse har bevæget valgretsaldren ned, indtil den i 1979 endte på 18 år. Hvad for en af versionerne af valgloven, det vil sige grundlovens § 86, er det, Dansk Folkeparti holder sig til, eller er det bare den til enhver tid gældende, for så kan man sagtens lave det om?

Medlemsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 14.

For stemte: F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og Finn Rudaizky (løsgænger).

=====

33) BR 223/08. Medlemsforslag om navngivning af veje i København

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen opfordrer Vejnavnenævnet til at udarbejde forslag til Teknik- og Miljøudvalget om at opkalde et antal veje i København efter de første kvindelige medlemmer af Københavns Borgerrepræsentation.

(Stillet af Ritt Bjerregaard (A), Anne Vang (A), Mona Heiberg (A), Anette Holst Christensen (A), Jette Bergenholz Bautrup (A), Ninna Thomsen (F), Signe Goldmann (F), Camilla Burgwald (F), Margrethe Wivel (B), Tina Bostrup (B), Katrina Feilberg (B), Monica Thon (B) og Rikke Lauritzen (Ø))

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Er der nogen, der ønsker ordet? Det er der ikke – jo Leslie Arentoft.

Leslie Arentoft (V): Ja, undskyld, jeg troede da helt automatisk, der ville være nogen fra forslagsstillerne, der ville forsvare det her forslag.

Vi har tidligere i aften taget stilling til ligestilling, ligestilling inden for parkometre, asfalt, vejbelægning, det skal vurderes ligestillingsmæssigt. Fint nok, fint nok, så tager vi stilling til, om der er noget maskulint eller feminint over et parkometeranlæg, jamen det er at gå helt ned i detaljen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Hvad er det så, man kommer med af forslag nu? Jamen det er særstilling, kvinderne ønsker en særstilling, bare fordi man er den første, og fordi man er kvinde, så skal man have et gadenavn opkaldt efter sig. Særstilling er det modsatte af ligestilling, med ligestilling forudsætter vi, at vi alle sammen er lige.

Særstilling, det at jeg har den her farve, eller at jeg har det her køn, det hedder særstilling, det er noget helt andet, det er fundamentalt anderledes. Jeg går ind for ligestilling, og jeg håber da, at der vil være nogle af de her kvinder, der går op og siger, jeg går også ind for ligestilling, jeg går ikke ind for særbehandling.

Så please, svar mig.

Monica Thon (B): Vi besluttede, at vi ville have et jazzkvarter nede ved Sluseholmen. Nu var der desværre ikke så mange kvindelige jazzmusikere, men det kvarter kom til at være fyldt med gode jazzmusikere, det er jo dejligt.

Nu har vi så dristet os til at lave et forslag, hvor vi vil fejre hundredåret for kvindernes valgret, og så føler det ærede medlem, Leslie Arentoft, sig virkelig, virkelig truet af en overvægt på så mange kvindelige navne på samme sted. Det er jeg søreme ked af.

Peter Schlüter (C): Jeg vil nødig være med til sådan at gøre Monica Thon ked af det, men det er jo ikke personligt det her. Men jeg synes altså, at det her er for meget regulering i forhold til, at vejnavnegivningen bør altså tage udgangspunkt i noget samfundsmæssigt, noget man kan forholde sig til her og nu og ikke nogle borgmestre, som engang var. Jeg mener, om 50 år vil ingen ane, hvad borgmester Klaus Bondams Alle egentlig står for, heller ikke hvis den hedder Ritt Bjerregaards, hvad ved jeg, Boulevard.

Vi lever i en tid, hvor vi hele tiden, når vi navngiver veje, skal tænke forud og sige, giver det her navn overhovedet nogen som helst relevans om 50 år?

Derfor synes jeg, vi skal prøve at holde politikken og politikerne lidt i baggrunden i forhold til vejnavnegivning og så sige, vi skal ikke plastre det her område til med reguleringer og særstilling. Fordi det er fuldstændig rigtigt, hvad Leslie Arentoft siger.

Allan Mylius Thomsen (Ø): Nu er jeg ikke så bange for, at folk glemmer betydningen af gadenavnene, for vi har jo vedtaget at sætte undertekster på, så det vil jo nok hjælpe en del hen ad vejen.

Så er det også interessant at se, at det nok er de færreste i salen, der ved, at f.eks. Knabrostræde hedder Knæk-Ryg-Stræde fra den stilling, man indtog, når man sad på byens offentlige lokum. Så på den måde kan det også godt være, at tiden måske slører, og derfor er det godt, at vi har et navn nedenunder.

Jeg skal i øvrigt lige sige, at det var under Jette Gottliebs orlov, at forslaget her blev stillet, og hun vil godt være medforslagsstiller til det.

Jeg synes, det er fantastisk, når man tænker på Marie Christensen, som jeg ved var en lidt besværlig dame set med Socialdemokratiets øjne dengang, for efter sigende havde hun kendt Lenin kødeligt under hans ophold i København, så sådan en dame så jeg meget gerne få opkaldt en gade efter sig.

Jesper Schou Hansen (V): Nogle gange er det jo svært at efterfølge sådan en taler. Jeg skal ikke forsøge at rode mig ud i de samme redegørelser for, hvorfor de enkelte veje hedder det ene eller det andet.

Jeg vil blot sige, at jeg synes, det på alle måder er overvejende glimrende vejnavneforslag, der er kommet. Men jeg bliver bare lidt ked af, at når det gøres til et kvindeforslag, at det kun er kvinder, der stiller forslagene, og at det regnes op på, at nu skal det være kvindesagen, der skal kæmpes og henvises til hundredåret for kvinders stemmeret osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

For jeg synes, det bliver meget dem og os, og det synes jeg faktisk er lidt ærgerligt. Jeg synes, vi skal prøve at se, om vi ikke kan komme ud over den der politik, hvor det er, at det er dem og os, kvinderne på den ene side og mændene på den anden side.

Jeg synes desværre, at forslaget her, i stedet for at prøve at afhjælpe nogle af de ting, i stedet for kommer med til at stigmatisere debatten lidt. Det synes jeg er ærgerligt, og det synes jeg heller ikke, forslaget fortjener.

Lise Helweg (V): Jeg synes, det er et udmærket forslag. Jeg vil lige gøre nogle af de talere, der har været oppe, opmærksomme på, at der var en, nu kan jeg ikke engang huske, hvem det var, der sagde, at så har man glemte navnene og alt det der.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at sådan som det foregår i dag, så kan man kun give vejnavne efter afdøde personer, og jeg tør vædde på, at der findes mange veje i København, som har navne efter en eller anden mand, der har været kendt i forrige århundrede, men som vi i dag og vores børn ikke aner, hvem er, og hvorfor hedder det sådan og sådan, ikke.

Jeg synes godt, at man kan være fælles om at være glade for, at kvinderne har hundredårs jubilæum i år, så det har ikke så meget med kvinder at gøre, det er mere jubilæet, der ligesom skal fejres. Hvis det havde været et mandejubilæum, så havde jeg gladelig sagt ja til det her, og det vil jeg også gøre for det her forslag, uanset hvad min gruppe har tænkt sig.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Ud over at være borgmester for det område, som sidder med det, så har jeg også det ærefulde hverv at være formand for Vejnavnenævnet, som jo er en rådgivende instans for Teknik- og Miljøudvalget.

Jeg vil sige, der er 3 ting, der skal være opfyldt for, at man kan få en vej opkaldt efter sig, man skal for det første være afdød, man skal for det andet have gjort en særlig indsats for København, og så skal man også have en tilknytning til byen under en eller anden form.

Jeg kan ikke huske tallet præcist nu, men det foresvæver mig, at det er noget i retning af, at vi har 500 veje i København, som er opkaldt efter personnavne, af dem er det kun omkring de 40, som er opkaldt efter kvinder, i hvert fald er tallet korrekt, der er 40 vejnavne i København, som har kvindena-vne.

Jeg synes, det her er et ganske glimrende forslag, som en række kvinder i forsamlingen har stillet. Jeg vil sige, at jeg tillader mig at sige, at jeg er kommet det lidt i forkøbet, fordi jeg sådan set lige i starten af min embedsperiode i Vejnavnenævnet selv gjorde opmærksom på den her problematik, ikke alene i forhold til kvindelige politikere, som jeg i øvrigt synes er fint at gøre opmærksom på, men generelt det at sikre os, at når vi navngiver efter personer, at vi også sikrer en kønsligt rimelig ligestilling. Det ses bl.a. i nogle af de nye vejnavne ude i Ørestad Syd, som er opkaldt efter danske kunstnere, og der er en ligestilling derude.

Når det er sagt, og det er jo rigtigt, som flere har været inde på, et vejnavn skal kunne holde i mange, mange år. Når det er sagt, skal vi måske generelt være opmærksomme på, i hvor høj grad vi navngiver efter personer, det er vi meget tilbøjelige til i denne her tid, det tror jeg er noget af en stil og trend i tiden.

Det korte af det lange er, jeg synes, det er et rigtig glimrende forslag, og Vejnavnenævnet har såmænd allerede diskuteret nogle af de her og set på, hvor det ville passe ind i forhold til den eksisterende vejnavnegivning og i de områder, hvor vi skal navngive nye veje. Det er nemlig sådan, at vi meget sjældent omnavngiver veje, det er ret besværligt for de mennesker, der bor der og har en adresse der.

Men lad os da endelig hædre nogle af disse stolte, gode kvinder og gamle kolleger, som jo har været en fortrop for mange andre også af dem af os, der sidder i forsamlingen i dag.

Tak.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen borgmester Klaus Bondam lægger næsten ordene i munden på mig, "stolte, gode kvinder". Jeg synes, at det her forslag burde udvides til også at omfatte gode stolte kvinder, som er partiledere på Christiansborg, herunder min egen partiformand, Pia Kjærsgaard, som var, hvis ikke den første, så blandt de første partiledere. Jeg synes da, at et sådant forslag kunne gå med som en anbefaling til Vejnavnævnet om at få opkaldt en vej efter sig. (*Munterhed*).

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg tror, munterheden, Carl Christian Ebbesen, skyldes, at Klaus Bondam lige gjorde opmærksom på, at man skulle være afdød, og det er nok ikke det, du tænker på.

Morten Kabell (Ø): Vi havde da ellers tænkt os fra Enhedslistens side at kondolere Dansk Folkeparti med deres sikkert store tab.

Men når det så er sagt, så må jeg indrømme, at altså ud over, det i virkeligheden, jeg var lige ved at sige ganske interessant, at der formodentlig ikke er en eneste af forslagsstillerne, der endnu har været oppe og sige så meget.

Men jeg synes faktisk, det er beskæmmende lidt at høre behandlingen. Jeg opfatter faktisk forslaget seriøst, dengang jeg læste det, jeg opfattede det faktisk ikke som en joke, jeg opfattede det som en måde at markere hundredårsdagen for et af de største demokratiske fremskridt, nemlig kvindernes stemmeret. Det må jeg indrømme, det synes jeg nok, at salen burde generelt tage lidt mere sådan seriøst og højtideligt end den måde, det er endt med at få.

Men måske skal jeg i virkeligheden bare tage Leslie Arentoft og Peter Schlüters kommentarer og indledende bemærkninger her som meget sigende, meget sigende for, at kvindekampen absolut ikke er overstået, og meget sigende for, at der absolut stadig væk er brug for at huske på lige præcis, hvad det er for nogle kampe, der er ført, og hvad for nogle kampe der bør føres i fremtiden.

Lige præcis derfor er det også, at Enhedslisten er ganske godt tilfreds med forslaget, selv om vi godt kan se, at nå ja, det er ikke hver dag, at vi foreslår, at man ligefrem opkalder veje efter folk, der er stillet op på en antisocialistisk liste.

Så vil vi da sige, at i modsætning til andre og i modsætning til tidligere debatter, så har vi faktisk ikke noget imod at hylde folk, der er anderledes tænkende end os. Vi har det specielt ikke, fordi de kvinder, der netop var de første, faktisk betrødte nogle stier, kæmpede nogle kampe, som var rigtig gode, som har banet vejen for rigtig mange andre senere. De kampe skal hædres, og de kampe skal også hædres af denne her forsamling.

Derfor er vi glade for forslaget, og vi stemmer absolut for det og kan jo også sagtens finde andre gode kvindelige politikere, afdøde kvindelige politikere, der også skal hædres på samme måde af forsamlingen her.

Winnie Berndtson (U): Jeg vil bare sige, at som nulevende kvinde opfatter jeg ikke det her forslag som en joke, men jeg opfatter det som, ja mindst talt inderligt ligegyldigt, hvis det, vi kan huske de her kvinder for, kun er, hvis de får et vejskilt, så husker vi dem bedre, og så hædrer vi dem ved det, så synes jeg ærlig talt ikke, vi er nået specielt langt.

Så jeg synes sådan set, det er inderlig ligegyldigt, om der er 5-6, der får kvindenavne, fordi det er 100 år siden, der blev kvindelig valgret. Og så kan man i øvrigt høre Anne Linnet på Rådhuspladsen og købe Charlotte Sparre-tørklæder.

Kasper Tingkær (B): Tak for den anledning. Jeg havde ikke forestillet mig her første gang som suppleant, at det skulle være på ligestillingsspørgsmålet, jeg skulle ytre mig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Men alligevel føler jeg mig kaldet så om ikke andet af min faglighed, jeg er historiker af uddannelse, og jeg synes, at historien har været misbrugt rigeligt i dag. Jeg synes i hvert fald, det er på sin plads at få rettet op på noget af det.

Det er jo en historisk begivenhed, at kvinder fik stemmeret, den del af begivenheden kan man ikke fjerne, man kan ikke gøre det til en ikkebegivenhed, fordi vi nu i dag kan sige, at kvinder og mænd har lige stemmeret. Det er noget værre sludder. Det, der tales om, og som søges efterstræbt, det er at gøre det mere ligeligt, men det er jo ikke et spørgsmål om at lave en kvote, der siger, og fra nu af stopper vi, indtil der er kvinder nok, så det bliver lige, og så starter vi på andre kvoter. Det er jo ikke det, der er tale om.

Se nu på det som en historisk begivenhed, og de veje kan ikke hedde De Første Kvinders Vej, vi er nødt til at sætte et enkelt navn på hver.

Mona Heiberg (A): Jesper Schou, nu skal ret jo være ret. Monica Thon har været heroppe og også motivere det her forslag som en af forslagsstillerne. Men i hvert fald, så er der nogen, der har været oppe og motivere det her forslag, som jo ganske rigtigt, som borgmester Klaus Bondam siger, det er ikke så mange kvinder, der er navngivet i vores veje og stræder her i denne her by.

Fordi det nu er dette hundredår, jeg ville faktisk ønske, I alle sammen havde været her i søndags, fordi det var en fantastisk dag, og det var en dag, som markerede ikke blot ligestilling for mænd og kvinder, men så meget andet, også nemlig et ligeværd i det hele taget. Og det var en utrolig begivenhed, og hele Rådhuspladsen, jeg tror, der var flere mennesker end sidst, da vi vandt i fodbold og håndbold og alt det der. Så det var en fantastisk dag og en god markering for dette hundredår.

Dette her ydmyge forslag, Winnie Berndtson, altså Winnie Berndtson er meget velkommen til at komme med som forslagsstiller, hvis det er det, Winnie Berndtson er lidt fornærmet over, så gerne en kvinde mere ville være godt som forslagsstiller, det er blot at markere, at det ikke kun har været mænd, der har været foregangsmænd, men også kvinder, der har været foregangskvinder på det politiske og på mange andre områder. Derfor ønsker vi at markere også i bybilledet, at de har været her, og at de skal mindes for det, de har gjort og kæmpet for det, de har gjort både politisk og på andre områder.

Så jeg kan ikke se nogen grund til ikke at skulle stemme for det her forslag, det er jo godt, og det er et ligestillingsforslag, som alle burde kunne stemme for.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg tror mange gange, vi diskuterer forslag, og så kigger vi selvfølgelig også ned på, hvem der har stillet forslaget, og så tolker vi selvfølgelig også en række ting ind i det. Det gjorde jeg selvfølgelig også i mit første indlæg. Jeg tolkede ind, at når det var en række kvinder, udelukkende kvinder, der stillede forslaget, så var det i min optik noget, der var med til at stigmatisere den her debat med dem og os.

Det synes jeg var uheldigt, og det er faktisk en af mine bevæggrunde for ikke at støtte det, fordi jeg anerkender, at der kan være masser af gode kvindenavne, der kan bruges til vejnavne.

Så vil jeg gerne yde Carl Christian Ebbesen en hjælpende hånd, fordi nok har man i København en politik om, at det skal være afdøde personer, der får vejnavne, men jeg vil da gerne nævne en fremtrædende kvindelig skuespiller, Ghita Nørby, der faktisk har fået opkaldt en hel runddel efter sig, Ghita Nørbys Runddel. Og en anden nulevende skuespiller, så vidt jeg husker, Henning Moritzens Alle, Per Arnoldi Vej. Jesper Kleins Trafikplads findes rent faktisk også. Det er Bornholms Regionskommune, der har en anden politik på området, så der kan skam sagtens skaffes vejnavne til nulevende personer.

Det kunne måske da også ligefrem være, at denne forsamling på et eller andet tidspunkt kunne enes om at opkalde en vej efter en nulevende person, vi kunne jo starte med Karen Jespersens Boule-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

vard, det burde jo kunne samle bred opbakning, eftersom der jo rundt regnet ikke er et eneste politisk parti, hun nærmest ikke har været medlem af gennem tiden.

Winnie Berndtson (U): Jamen jeg synes, det er rigtig fint, man kan få lov til at være med, jeg har præcis de samme betænkeligheder som Jesper Schou Hansen, jeg kan ikke forstå, at det kun er kvinder, der er blevet spurgt, eller hvorfor det kun er nogle kvinder, der er blevet spurgt.

Så er jeg i øvrigt ikke sur. Jeg synes, det er nogle gode navne, og I må gøre, hvad I vil. Jeg ved, at borgmester Klaus Bondam har været i gang fra valgperiodens start med at sikre, at der er en mere ligelig fordeling. Jeg synes, det går fremragende med det arbejde, borgmesteren har lavet, så jeg har bare så stor respekt for de her kvinder, der har gjort noget, der var så svært, at jeg synes, de fortjener lidt mere end et vejskilt.

Leslie Arentoft (V): Jeg synes jo ikke, det var en kvinde, der skulle have det sidste ord, derfor trykkede jeg mig lige ind her.

Men det er da rigtigt, æres skal den, som æres bør, men er det det, vi taler om her, jamen vi vil gerne ære nogle kvinder, som tilfældigvis var de første, der blev valgt ind, vi aner jo ikke, om de kvinder var gode kvinder, som virkelig fortjenstfuldt gjorde sig ret til et gadenavn, det ved vi ikke noget om.

Hvis man siger, det er begivenheden, jamen så kan man opkalde en eller anden plads, så kan man opkalde en eller anden plads efter Tolvte Marts Pladsen, det har vi jo datoer også, veje og pladser, der har navn efter en dato. Det var jo begivenheden, der trigger, at de her kvinder så skal have deres navne nævnt. Jamen de har jo ikke gjort sig andet fortjent end bare det at sige kvinder.

Så er jeg da glad for, at Jesper siger, at nulevende også kan få en chance, fordi så har jeg da et godt kompromisforslag, jeg er en mand, men jeg har et kvindenavn, så kunne det hedde Leslie Arentoft.

Jette Bergenholz Bautrup (A): Jeg synes egentlig, det er groft at sige, de kvinder, som her skal have et vejnavn, at det ikke er kvinder, der har gjort sig fortjent til det. Vi hører, der er 500 vejnavne, hvoraf kun 40 er kvinder, hvad med de øvrige 460 har de mænd gjort sig fortjent til det.

Hvor mange kender man, ja, man kender nogle, Christmas Møllers Plads, jeg hørte også, man sagde, jamen skal de kun have en vej, nej, de kvinder kan også få en plads.

Jeg synes også, man kan gå tilbage og læse i historiebøgerne, hvis man er i tvivl om, hvad de kvinder egentlig har gjort, hvad de egentlig har gjort for, at vi i dag kan sige, at det ikke kun er mandsdomineret, men der er altså kvinder, der har valgt, der er kvinder, der er valgt ind i de forskellige politiske styrelser.

Jeg synes, det er så mandschauvinistisk det, der kom frem her. Jeg vil da godt sige, jeg er en af forslagsstillerne, men alle her er da velkomne til at være med, om det er mænd eller kvinder, der er da ingen, der skal holdes udenfor, alle er også velkomne til at stemme for.

Men jeg synes faktisk, det er noget groft ligesom at antyde, at de kvinder, nå ja, det er bare kvinder, som man har fundet nogle tilfældige navne, nej, det er det ikke, det er kvinder, der har betydet noget, det er nogle, der har gjort noget netop for København.

Medlemsforslaget blev vedtaget med 36 stemmer imod 5. 3. undlod.

For stemte: A, B, F, O, Wallait Khan (løsgænger), 1 medlem af V (Lise Helweg) og Ø.

Imod stemte: C og 3 medlemmer af V (Martin Hirsch, Leslie Arentoft og Jesper Schou Hansen).

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af V (Lars Dueholm), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

34) BR 226/08. Medlemsforslag om at bevare projekt "KILDEN"

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen tilkendegiver, at man er positiv stemt for en fortsættelse af "KILDEN"
 2. at Borgerrepræsentationen pålægger Socialforvaltningen og Socialborgmester Mikkel Warming (EL) til at fremkomme med forslag til finansiering af projektet for den resterende del af året 2008, samt
 3. at Borgerrepræsentationen i forbindelse med budget forhandlingerne for 2009, inddrager muligheden for en finansiering af "KILDEN" i 2009.
- (Stillet af Finn Rudaizky (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Det Konservative Folkeparti, Venstre og Majbritt Mamsen, (C2))

Leslie Arentoft (V): Jeg skal forsøge at gøre det ganske kort og måske lidt mere seriøst end den tidligere sag, vi havde på.

KILDEN er et ganske velfungerende sted for senhjærskadede, som det hedder, dvs. mennesker, der har opnået en hjærskade fra en i øvrigt rask tilstand.

Det er rigtigt, som det sikkert vil fremgå af den diskussion, vi får her, at det var ment som et udviklingsprojekt finansieret af sats-midler, og der var en holdbarhedsdato på projektet. Den holdbarhedsdato den løber ud her nu i april måned, den 30. rent faktisk, så vi har ganske kort tid til at ændre ved den situation, vi nu står i.

Den situation, vi står i, det er, at det her ganske glimrende sted for hjærskadede det skal lukke. Det er trist, vi når ikke at få dem med på budgettet, og jeg appellerer til, at det medlemsforslag, der ligger her, finder noget finansiering, så vi kan holde det i live, indtil budgetforhandlingerne foregår for alvor.

Så i al sin enkelhed er det en appel om at redde noget, som er godt, og noget, som absolut kommer de allerallersvageste, og jeg mener virkelig de allersvageste i vores samfund, hjærskadede mennesker, til gode.

Frank Hedegaard (F): Jamen vi kan på samme måde udtrykke vores store sympati for KILDEN og er også ligesom Venstre meget enige i, at der er et meget, meget stort behov for flere pladser og flere genoptræningspladser, det er der ingen tvivl om.

Når vi alligevel så i dag er nødt til ikke at stemme for forslaget, skyldes det, at der simpelt hen ikke er penge i forvaltningen til det. Hvis man kunne anvise pengene også fremadrettet, så ville der være muligheder for det.

Men det er således, at vi tidligere har bedt om i udvalgene at være orienteret, når satspuljeprojekterne ophører. Man kunne sige, hvis vi i tide havde været orienteret om, at KILDEN ville mangle økonomi i 2008, hvis vi havde fået det at vide i 2007, så havde vi også haft muligheder for at handle. Det har ikke været muligt for udvalget at blive orienteret om det, før efter det var klart for alle, at KILDEN måtte lukke.

Vi beklager meget, at vi ikke kan finde pengene til KILDEN her, men SF vil i budgetforhandlingerne for 2009 kæmpe for, at der kommer flere penge til området til senhjærskadede og til genoptræningen af de senhjærskadede.

Borgmester **Mikkel Warming:** Jamen jeg står her som offer for modstridende følelser, fordi der er tale om et satspuljeprojekt, som, når man kigger i annalerne, ingen kan være i tvivl om har været et satspuljeprojekt, et 3-årigt projekt, som har været lavet for at indhente og indhøste erfaringer, og som skulle udfases i 2008. Det har der sådan set ikke været nogen tvivl om, som jeg kan se i annalerne på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

noget tidspunkt har været ideen med projektet, ej heller de beslutninger, vi politisk vedtog dengang, man sagde ja til at søge om pengene.

Så er der en principiel betragtning, jeg er nødt til at gøre omkring satspuljeprojekter, som er de her 3-årige midler, der gives til gode ting, helt indlysende gode ting altid, eller næsten altid. Problemet er, at så sidder man så lige præcis lige der, hvor vi står nu og diskuterer, jamen hvad gør man så, når statens midler udløber, for det er statens midler, der udløber, det er ikke kommunen, der har standset finansieringen af noget som helst, det er statens midler, der udløber.

Hvad gør man så, fordi siger man over én kam ja til alle de gode fornuftige ting, jamen de skal fortsætte på kommunens regning, så udhuler man driften, så udhuler man den normale solide drift, som sådan set er det allervigtigste i det, vi laver.

På den anden side, som jeg også tilkendegav i Socialudvalget i går, så har udvalget ikke haft mulighed for rigtigt og grundigt at tage den diskussion, om man ville søge at finansiere det her på en anden måde, om erfaringerne var så gode, at det skulle vi gøre, fordi det ikke har været fremlagt for udvalget i ordentlig tid, at projektet udløb.

Det tilkendegav jeg derfor i går i Socialudvalget, Enhedslisten var positiv over for en eller anden form for nødberedskab eller nødbudget, så udvalget kunne få diskussionen også i forbindelse med budgettet for 2009, om projektet er værd, det er jeg ikke afklaret på, om det er.

Derfor et ændringsforslag, som er stillet, om, at sagen sendes til Socialudvalget med henblik på, at forvaltningen fremlægger et forslag fra udvalget til et nødbudget for KILDEN i 2008 inden for rammerne af 400.000 kr. Forvaltningen fremkommer med forslag til finansiering heraf. Det er stillet af Enhedslisten.

Thor Buch Grønlykke (A): Vi har fra socialdemokratisk side stor sympati for det arbejde, der er blevet gjort på Kilden og megen glæde for den gode hjælp, der er blevet givet til senhjerneskadede, og vi har tydeligt kunnet registrere, hvor glade de pårørende har været for den hjælp.

Når vi alligevel ikke kan støtte forslaget, så skyldes det, at vi ikke har pengene til det, som Frank Hedegaard sagde, og det er noget, som Mikkel Warming og hans forvaltning har kunnet oplyse os om.

Vi har behandlet det her forslag 2 gange i Socialudvalget, og den sidste gang, og den eneste grund til, at vi behandlede det her anden gang, hvor Mikkel Warming så tilsyneladende pludselig har ændret mening, det var, at vi ville undersøge nogle finansieringsmuligheder, som KILDEN selv havde peget på. Det viste sig desværre ikke at kunne finansiere projektet på nogen måde, men det var den eneste bevæggrund, vi havde til at udsætte sagen i sin tid.

Derfor er det meget mærkeligt for mig nu at opleve, at Enhedslisten pludselig tilsyneladende mener, at man kan finde penge på budgettet, fordi vi har et ekstremt presset budget i år på Socialudvalget, fordi der er en masse ting i Mikkel Warmings forvaltning, som der ikke er ordentlig styr på. Derfor så har vi været nødt til at dække en masse huller ind allerede.

At man så lige pludselig fra talerstolen her kan finde nogle penge, det er jeg meget, meget uforstående overfor, og jeg synes, det er meget, meget lidt troværdigt. Hvorfor har vi ikke fået de oplysninger i Socialudvalget, hvis man kunne finde de penge. Hvor stammer de penge fra, som Mikkel Warming lige pludselig kan trække op af hatten? Det synes jeg, Mikkel Warming skylder os et godt svar på.

Peter Schlüter (C): Men, men, men Thor Buch Grønlykke, hvor der er en vilje, er der en vej, er det ikke sådan, at når overborgmesteren synes, der skal være orange måtter over hele byen, så kommer der orange måtter over hele byen til adskillige hundredtusinde kroner, er det ikke fantastisk.

Lige nøjagtigt her kommer vi tilbage til kernen i det hele, i det sociale medansvar, vi har her i Borgerrepræsentationen. Hvordan er det lige, at SF og Socialdemokratiet prioriterer her, hvem er det, der kommer først, hvem er det, der synes, at Salon Oriental, som er en bøssebar, al respekt, skal have

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

midler, offentlige kommunale midler, et sted, som ikke engang Forbundet af Bøsser og Lesbiske gider have noget med at gøre længere. Nej, men det er signalpolitik.

Hvor er ansvarligheden her, vi poster penge i alle mulige signalpolitiske projekter for millioner af kroner, klimaprojekter, hvad ved jeg, men stadig væk så er det altså byens svageste, de handicappede, som vi springer over. Undskyld, som Socialdemokratiet traditionen tro endnu en gang springer over og nedprioriterer. Det er værd at være symptomatisk, det har foregået i generationer.

KILDEN er et fantastisk velfungerende rehabiliteringstilbud til de senhjerneskedede, de har udviklet specielle kompetencer, de har vist deres værd nu igennem 3 år, alle evalueringer viser, at både dem som kommer der, som de pårørende, synes, at det her kører helt fantastisk, der er tilfredshed over hele linjen.

Derfor synes vi også, at når de har udvist sådan et engagement, og så mange mennesker er glade og tilfredse, så er vi nødt til at tage det til efterretning her i Borgerrepræsentationen, og så er vi da også, kære SF og Socialdemokrater, nødt til at sige, det her må vi da prioritere.

Hvad venter vi på? Det er bare med at finde de penge.

Finn Rudaizky (U): Man kan godt undre sig lidt over, at sådan et rehabiliteringstilbud, som har været så succesrigt som projekt KILDEN, kan få så skarp en debat på sig her i aften.

Jeg synes, at det virker temmelig hyklerisk, for at sige det meget mildt, når jeg hører Socialdemokraterne og SF tale varmt for det her forslag, og det gjorde de også i går aftes. Samtidig med de talte varmt om det her senhjerneskadetilbud, hvoraf der ikke er nogen alternativer, så vi kan sende klienterne hen nogle andre steder, så stemte I imod.

Jeg har egentlig lidt svært ved at se logikken i, at man taler varmt for et projekt, som skal lukke den 30. april, hvis ikke der bliver ført penge til, og så siger man som en ventil, fordi lidt skal man nok ud og fortælle medierne bagefter, at så vil jeg gerne under budgetforhandlingerne, som Frank Hedegaard var inde på, tale for, at der evt. kan komme nogle penge til, vel vidende at han for øjeblikket ikke kan få sine forligspartier og flertallet til at gå ind for at finansiere det her projekt.

Jeg vil gerne have lov til at sige, den hjertelighed, som Socialdemokraterne og SF viser ved at synes, at det her tilbud, som ikke kommer til at koste ret meget, men som har meget stor betydning for de mennesker, der er derude, og som, gentager, hvor de ikke har nogen alternative steder at gå hen, fordi der er for få tilbud i København. Hvor sølle kan det være politisk og flertalsmæssigt, at man ikke kan finde penge til sådan et projekt.

Jeg vil gerne have lov til at sige, at det er jo ikke alle projekter, vi har i gang, som vi naturligvis skal fortsætte, når perioden løber ud, men her er der sket en eklatant fejl ved, at der ikke har været nogen evaluering eller i det hele en bedømmelse eller vurdering af det i udvalget.

Havde man haft det til politisk behandling, det kan jeg også ligesom læse af det, som Frank Hedegaard siger, havde man haft det til politisk behandling i god tid, så ville man nok have fundet en løsning. Jamen skal de senhjerneskedede personer derude lide under, at forvaltning og borgmester og andre ikke præsenterer det for udvalget til behandling i ordentlig tid. Hvor sølle kan det være.

Jeg synes, at det er et flot skridt på vejen, når borgmesteren, som i går med sit parti stemte imod projektet, i mellemtiden har arbejdet på at kunne finde midler til det her. Jeg synes, vi skal have tillid til, at henvise det til udvalget, det er stort set identisk med det, der er det oprindelige forslag, således at de 400.000 kr., som i hvert fald skal bruges for at fortsætte projektet her og nu, at de skal skaffes, således at man efterfølgende i budgetforhandlingerne kan diskutere, om man kan skaffe yderligere midler til det.

Hvis man har holdningen til, at det skal fortsætte, så mener jeg, man skal finde en løsning. Har man holdningen til, at det ikke er noget, der er værd at fortsætte, så er det det, man skal sige. Man skal altså ikke tale for lokalbladene eller andre ting nu og en socialt dårlig samvittighed.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Manu Sareen (B): Jeg synes, der har været nogle fantastiske argumenter. Derfor så vil vi gerne foreslå, at det bliver udvalghenvist til Socialudvalget med henblik på at finde en løsning.

Jens Nielsen (A): Satspuljemidlerne er nogle tunge midler at have med at gøre, fordi de skaber forpligtelser i de kommuner, hvor de bliver anvendt. Derfor bliver man nødt til at være meget præcis, når man vedtager at anbefale, at der bliver søgt sådan nogle midler. Man bliver nødt til at være meget præcis på, om det her er noget, der skal løbe ud eller noget, der ikke skal løbe ud.

Det her projekt er meget tydeligt beskrevet som et projekt, der løber ud efter 3 år. Det handler om at prøve at udvikle nogle metoder, og det har vist fungeret udmærket, så vidt vi da ved, fordi p.t. er der ikke lavet en evaluering. Vi kan ikke på nuværende tidspunkt sige, at det er berettiget til en videreførelse, for vi har ikke den faglige evaluering, der kunne begrunde det.

Udgifter i denne sammenhæng hører til i budgetforhandlingerne, og dem har vi ikke nu, budgettet får vi op senere, og vi kan ikke tage stilling til en udgift til det her projekt på nuværende tidspunkt.

Frank Hedegaard (F): Det er klart, det er jo Finn Rudaizky, der får en til at komme herop igen, fordi det bliver en gang imellem lidt provokatorisk, Finn Rudaizky, i den forstand, at han siger, SF ikke har forståelse for det her.

Finn Rudaizky springer ud på sådan en sag her og nu, fordi den pludselig opstår som en presse-sag. Vi har ikke hørt noget som helst bagudrettet, at Finn Rudaizky går ind og kæmper for de senhjerneskadedes sag, vi har ikke set nogen forslag omkring budget i forhold til senhjerneskadedes forhold.

Når det så er sagt, fordi vi vil da godt være ved, at vi godt vil være aktive på at støtte det, og hvis borgmesteren her to minutter i tolv pludselig kan begynde at anviser penge, som vi måske kan gå ind og gøre noget overfor med projektet her, så vil vi ikke blokere for det, så vi vil meget gerne støtte det radikale forslag om, at det henvises til udvalget.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Leslie Arentoft (V): Jeg lægger mig lige i slipstrømmen på Frank Hedegaard og siger, jamen tak til De Radikale for at foreslå det henvist udvalget, hvor vi så kan kigge på tingene. Det kan ikke være rigtigt, at en stor forvaltning med et budget på 7 mia. kr. ikke er i stand til selv at finde 400.000 kr. for at holde de her erfaringer i live. Det er det, vi taler om.

Problemet er jo, at vi ikke kan implementere de her erfaringer, som vi har ved KILDEN, for vi har ikke noget at implementere det over for. Så enten hedder det, at KILDEN skal overleve, og så må vi finde de penge i 08, så vi kan få dem ind på et ordentligt budget i 09.

Så tak til De Radikale, vi støtter naturligvis henvisningen.

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg er meget overrasket over, at borgmester Mikkel Warming endnu ikke har været heroppe på talerstolen for at fortælle, hvor hans kaniner i hatten skal komme fra. Det kunne alt andet lige have beriget debatten, han har selvfølgelig haft mulighed for det også til de to gange, vi har snakket om sagen, eller 3 faktisk, i Socialudvalget, men det har han ikke fundet lejlighed til, men nu finder han så lejlighed til det, men vil overhovedet ikke uddybe det nærmere. Det synes jeg er meget beklageligt.

Jeg har svært ved at se, at det kan være rimeligt som ansvarlig borgmester at sige, man kan finde noget finansiering på den her måde uden overhovedet at ville uddybe det nærmere.

Men det er klart, at hvis borgmesteren mener, at vi i vores budget har penge, som vi ikke bruger osv., så vil vi da være villige til at lade sagen henvise til udvalget for at teste den hypotese nærmere, når det nu ikke kan lade sig gøre her i Borgerrepræsentationen, men åbenbart kan lade sig gøre for lukkede døre i Socialudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Et forslag om at henvise medlemsforslaget til Socialudvalget blev vedtaget uden afstemning.

=====

35) BR 216/08. Medlemsforslag om Skolen Sputnik

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen tilkendegiver, at man ikke vil halvere anvendelse af Skolen Sputniks dagbehandlingspladser, samt
2. at Borgerrepræsentationen sikrer at Skolen Sputnik kan opretholde et nuværende aktivitetsniveau svarende til 2007-forbruget.

(Stillet af Finn Rudaizky (løsgænger), Det Konservative Folkeparti, Venstre og Majbritt Mamsen, (C2))

Finn Rudaizky (U): Man kan godt have lyst til at sige tak i hvert fald for de tilsagn, der kom under det sidste punkt, selv om det ikke er under det her punkt, således at der trods alt kommer nogle positive ting.

Men jeg er ked af at måtte sige, at jeg er nødt til at inddrage SF og socialordfører Frank Hedegaard endnu en gang i det her projekt omkring Sputnik, fordi det er således, og jeg har det meget positive syn på Frank Hedegaards sociale holdninger, at han formentlig mener det godt. Men når vi taler om skolen Sputnik, så synes jeg, at det godt kan være således, at han i virkeligheden ikke har baglandet i orden.

Jeg kan f.eks. læse i Amager Bladet den 8. april, hvor Frank Hedegaard siger, og jeg citerer:

"Vi må ikke spare på det forebyggende arbejde i relation til problemerne omkring utilpassede unge i kølvandet på drabet på avisbudet på Amager ..." osv.

Ikke desto mindre så har Frank Hedegaard på Socialudvalgets møde den 9. april, og det står i protokollen, der har Frank Hedegaard stemt imod et forslag om at sikre mere forebyggende arbejde og dermed kunnet sikre Sputniks fortsatte aktivitetsniveau.

Hidtil har socialforvaltningen og børn- og ungeforvaltningen samarbejdet om at benytte skolen Sputniks behandlingspladser, men Sputnik vil nu blive hårdt ramt af kommunens nedskæringer på det forebyggende arbejde. Altså Frank Hedegaard og hans flertal de vil desværre ikke indse, at f.eks. beslutningen om at halvere den forebyggende indsats på Sputnik meget vel kan vise sig at være en meget dyrekøbt beslutning.

Jeg synes også, det er utrolig skuffende, at Socialdemokraterne og så SF, som jeg nævnte, Enhedslisten og De Radikale ikke vil være med til at finde de nødvendige penge til det forebyggende arbejde. Jeg må sige, at man godt kan forundres over, især efter debatten de seneste måneder, at man forsøger at bilde offentligheden ind, at man vil gøre noget effektivt på det forebyggende arbejde, samtidig med at man gang på gang i udvalgene stemmer absolut modsat af, hvad man render rundt og forsøger at bilde folk ind.

Jeg er ked af at måtte sige det med de ord, fordi jeg ved, der bliver gjort mange ting, og man er selvfølgelig tilbøjelig til altid at nævne de ting, der ikke er så positive. Men det er jo det, vi er her for at repræsentere de svage i relation til det sociale.

Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at taberne er ikke det politiske mindretal, som kan tabe en afstemning og kan tabe de ting, det er ikke nogen nederlag, som er særligt vigtige. Taberne er de stærkt marginaliserede børn og unge, og det er det budskab, som jeg gerne vil bringe, skulle man ikke prøve at overveje det engang og så tænke på, at specielt efter utrolig mange hensigtserklæringer fra alle partier i tide og i utide, at man skulle prøve at tilgodese, når der er nogle konkrete projekter, vi ger-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

ne vil have, at man på kvalificeret vis skal tage sig af de utilpassede børn og unge, at man så også følger det op med handling og stemmer for projekterne.

Thor Buch Grønlykke (A): Bare i relation til den første taler her, Finn Rudaizky, nævne, at vi fra budgetforligsparternes side har afsat 33,4 mio. kr. mere til området for udsatte børn i budget 2008, og det er vi ganske stolte af.

Frank Hedegaard (F): Ja, det er utroligt, der altid er gået 10 sekunder, når man er kommet herop. Nå til Finn Rudaizky, at jeg stadig væk, og at jeg godt stadig væk vil stå ved det, jeg sagde også i Amager Bladet, at SF støtter forebyggelsesindsatsen i København. Vi støtter også forebyggelsesindsatsen blandt de unge, og vi vil især meget gerne kæmpe for udsatte børnefamilier og udsatte unge.

Det, som Finn Rudaizky nu prøver her, det er at blande alting sammen ud fra en eller anden opfattelse af at være vidende om, at en institution Sputnik har altså et særlig godt tilbud til unge mennesker.

Derudover så siger Finn Rudaizky også, at det er Københavns Kommunes skyld, at Sputnik nu må til at føre medarbejdere og lukke ned på pladserne. Begge dele det er noget sludder, det er ikke os, der sparer på Sputnik. Grunden til, at SF ikke vil være med til at gå ind og definere, hvilke af Københavns mange andre uddannelsesstilbud, der ligger af privat karakter også til unge, altså dagskoletilbudene, at dem kunne vi lige så godt støtte med de her penge.

Så jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge Finn Rudaizky, hvor han har fra, at den her institution er særlig god til lige den her type unge mennesker, som Finn Rudaizky nu også taler om, og hvad er forskellen på det arbejde, man laver på Sputnik, som man ikke også laver på Den Gule Flyver eller i Baglandet eller i andre tilbud af lignende karakter.

Så vi kan ikke stemme for det her forslag, og vi har en protokolbemærkning, der siger, at vi ikke stemmer for det, fordi vi vil ikke fastlåses til en række pladser i en bestemt privat dagskole med tilbuddet.

Vi vil heller ikke være vælgende for socialrådgiverne. Vi synes, det er godt, som det er i dag, det er socialrådgiverne på lokalcentrene, der definerer, hvor de gode tilbud til den enkelte unge er, og det ikke er politikere på Rådhuset med manglende viden til de sociale tilbud i byen, der skal gå rundt og bestemme, hvem der skal have støtten.

Så vi vil gerne have det med i budgetforhandlingerne, og dermed mener vi også, vi er ordholdende over for det, vi går ud og siger, at vi støtter forebyggelsesindsatsen.

Borgmester Mikkel Warming: Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Enhedslisten mener, at der er behov for at styrke det forebyggende arbejde i København også økonomisk, og herunder dagskoletilbuddene, men herunder dagskoletilbuddene og ikke kun.

Det er også noget, vi vil diskutere i Borgerrepræsentationen på det kommende møde, det forebyggende arbejde og at styrke det.

For der er problemer i dag, det er der, det skal man ikke bilde sig selv andet ind. Bare som eksempel, i dag var jeg ude og tale med en række ledere for nogle af de forebyggende institutioner, vi har her i byen, som fortalte at på nogle socialcentre er man så hårdt presset i forhold til de ressourcer, der er til kontaktpersoner, de ressourcer, der er til sagsbehandling, at det er svært at få de nødvendige ressourcer afsat også til højt prioriterede projekter, som Den Korte Snor og andre. Altså de ressourcer, som centrene skal lægge ind i det, er det svært, fordi man er så hårdt presset lokalt enkelte steder i byen, som man er.

Det er bare for at understrege, der er problemer i dag i det forebyggende arbejde, og der er behov for tilførsel af midler og ikke kun de demografimidler, som Thor Grønlykke omtaler, som handler om, at man kan følge med udviklingen i antallet af børn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Forslaget her er desværre ikke løsningen på de problemer, fordi mange af de ting, som Frank Hedegaard siger, har han ret i, nemlig at man fastlåser et givent antal pladser, det bestemt antal pladser på en bestemt privat dagskoletilbud i forhold til de 6-7 andre, der er i København, og som man bruger i forhold til de kommunale pladser, som der er i København.

Dermed fratager man sagsbehandlerne det skøn over, hvad der er det rigtige tilbud, som er helt centralt i sagsbehandlingen. Derfor kan vi ikke stemme for forslaget, som det ligger her, men vi finder, at der er behov for at tilføje det forebyggende arbejde midler, og det kommer vi med forslag om i Borgerrepræsentationen på det kommende møde, for det er en vigtig diskussion.

I den forstand vil jeg godt takke forslagsstillerne for at rejse diskussionen, så jeg har mulighed for her fra talerstolen at tale om bare nogle enkelte af de problemer, der er i det forebyggende arbejde i København dags dato, og som status er nu.

Den diskussion vender vi tilbage til, og det er forslagsstillerne på dette forslag, som vi altså ikke kan støtte med den udformning det har, også velkomne til at bidrage til.

Peter Schlüter (C): Det er fuldstændig rigtigt, borgmester Mikkel Warming, der er brug for at tilføje det her område midler.

Derfor er det så mærkeligt, at et flertal i Socialudvalget har besluttet, at man altså vil halvere anvendelsen af dagbehandlingspladser på skolen Sputnik. Det er jo netop lige i brændpunktet, det er jo netop specialkompetencerne, vi snakker om her.

De Konservative finder det dybt problematisk at gennemføre besparelser på det her område. Det er alment anerkendt, at besparelser på dette område alene vil have en økonomisk effekt og ikke en pædagogisk effekt, den effekt vi har sådan en brug for. Derfor kan det vise sig at blive en meget, meget dyr beslutning på sigt.

Nu er der også lige det tilfælde, at Sputnik er et privat projekt, en selvejende institution. Skulle det mon have nogen indflydelse her, skulle det betyde noget, at man ønsker at forfordele ressourcerne til de kommunale institutioner og udsulte de private institutioner, som rent faktisk gør det helt fantastisk godt. Er der en lille smule faglig misundelse her?

Alternativet for de børn og unge, som ikke længere kan komme på Sputnik, det er ud på gaden, det er vold og kriminalitet, det er det, vi har set i den senere tid, og de meget, meget fatale konsekvenser, det kan føre med sig. I sidste ende kan det ende med, at der kommer endnu mere vold på gaden som det tilfælde, vi så for nylig på Amager, hvor en ung dreng mistede livet.

Så skal vi altså heller ikke glemme, at Sputnik fortsat stiller en række betalingsfri akutpladser til rådighed for socialforvaltningen. Det betyder faktisk, at såfremt man vedtager at fastholde de 120-130 dagbehandlingspladser på Sputnik, det vil faktisk være en yderligere besparelse på forvaltningen på over 1,6 mio. kr. om året. Det skal vi lige lægge oven i den besparelse, der faktisk ligger i at anvende skolen Sputniks billigere pladser, som vi kender dem.

Det er, kære borgmester Mikkel Warming, kære Frank Hedegaard, et spørgsmål om at ville prioritere det her område for en række marginaliserede børn og unge, og vi har alle set igennem den senere tid, at behovet det skam er der.

Lise Helweg (V): Jeg har jo fæstnet mig ved, at socialborgmesteren siger, at der findes 7 kommunale institutioner... (*Afbrydelse*). Hvad behager, er det 7 private. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, for jeg kan se, at det ser ud, som om de her belastede børn og unge ryger på gaden, hvis Sputnik bliver lukket, hvad kommunen har tænkt sig at gøre med dem. Kan de omfattes af de 7 private institutioner, eller hvad skal der ske med dem, iagttager kommunen sit ansvar over for dem? Det kunne jeg godt lige tænke mig at høre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Rikke Lauritzen (Ø): Der er åbenbart ikke grænser for de helt urimelige beskyldninger og mere eller mindre sindssyge løgne, man skal høre fra den her talerstol i aften. Men at der også kan være udtryk for dårlig hukommelse, er alligevel lidt for groft.

Så derfor vil jeg lige minde Peter Schlüter om, at det rent faktisk var et enigt udvalg, der stemte for genopretningsplanen i december på netop forebyggelsesområdet, så det er rimelig pinligt 4 måneder efter, hvis Peter Schlüter allerede har glemt det.

Derudover skal jeg også minde Peter Schlüter om, at Enhedslisten faktisk i forhold til budgettet i august-september måned var nogle af dem, der kæmpede indædt for, at der skulle flere penge til forebyggelse på det sociale område.

Nu kan det godt være, det er min hukommelse, der er røget sig en tur, men jeg mindes ikke, at Peter Schlüter snakkede om forebyggelse, som et emne dengang var højt prioriteret hos De Konservative. Jeg kan huske en masse om ældre og andet fint, men jeg husker ikke direkte, forebyggelsespuljen var noget af det, som de kæmpede for.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde, og nu vil jeg minde medlemmerne om, at det er jo ikke en udvalgsbehandling, vi er i gang med, men netop en forhandling i Borgerrepræsentationen om dette medlemsforslag.

Finn Rudaizky (U): Det er jo således, at man engang imellem føler behov for netop at gå i detaljerne, det er lidt svært engang imellem i udvalget, men det bliver forhåbentlig bedre.

Jeg vil i hvert fald starte med at sige, at denne debat i dag på det her punkt er i hvert fald væsentlig mere konstruktiv end den, jeg har hørt tidligere, når vi har diskuteret det her forebyggende arbejde også generelt.

Det gælder især, synes jeg, fra borgmester Mikkel Warming, jeg synes, det er fint, at borgmesteren nu går ind ligesom ansvarlig for udvalget og for sit parti, prøver ligesom på en helt anden måde end tidligere at konkretisere, hvad er det for nogle behov, hvad er det for nogle problemer vi har.

Så det synes jeg er positivt og skal have et skulderklap med på vejen.

Jeg synes derimod, at det er skuffende, at der ikke kommer noget mere konkret fra mine gamle partifæller, Socialdemokraterne, jeg synes godt, at man kunne forvente en lidt større konstruktiv indsats i relation til dette område.

Så vil jeg godt sige, at der svæver jo en masse referater, hvad man har stemt, og hvad man ikke har stemt, det skal jeg nok skåne jer for, men jeg vil bare gøre opmærksom på, at der har altså også været forvirring omkring, hvorvidt man nu skal bruge Sputnik eller ej, fordi der ligger modstridende nogle notater fra forvaltningen.

Men jeg vil i hvert fald gerne pege på et notat, som jo er hovedbegrundelsen for, at vi har problemet, nemlig det forhold, som man egentlig ikke helst vil snakke om, men som jo er fakta, nemlig det forhold, som forvaltningen også selv bekræfter i et brev til Margrethe Wivel af den 14. marts. Der fremgår det nemlig, at årsagen til, at man ikke vil henvise så mange til Sputnik længere, jamen det skyldes socialforvaltningens budgetoverskridelse på området for børnefamilier med særlige behov i 2007.

Så skriver man videre, der har det været nødvendigt at gennemgå budgettet for 2008 for at overveje forskellige ting, som kan medvirke til at bringe budgettet i balance.

Desuden siger man jo også, og bekræfter det, som er det korrekte, at aktivitetsniveauet sænkes, hvor der bl.a. som en konsekvens af den økonomiske situation vil ske en tilbagevenden til tidligere års niveau.

Og så nævner forvaltningen bl.a. også hele spørgsmålet, de ikke rigtigt er klar over, hvor mange afskedigelser der er på Sputnik, selv om det har stået i aviserne, og selv om alle er klar over, hvilke konsekvenser det har.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Men tilbage igen er, at det er de nedskæringer, der er årsagen, og det er den beslutning for børn- og ungeforvaltningen og socialforvaltningen, der betyder, at man ikke henviser så mange til den institution.

Til Frank Hedegaard så vil jeg sige, at det er en stor, det er den største organisation, og det er også almindeligt anerkendt, at Sputnik er et velfungerende sted. Så det er ikke godt, heller ikke i denne sag, at man undlader at henvide klienter, der har behov for hjælp og ikke har nogen reelle og ordentlige alternativer.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg tror, vi bliver nødt til at bede gruppeformændene om at træde sammen, fordi der er stadig væk nogle medlemsforslag tilbage. Klokken er et kvarter over 10, og man må finde ud af i gruppeformandsforum, hvad man vil sådan fremadrettet med det her møde, hvis vi skal afslutte det kl. 11 vel at mærke.

Borgmester **Mikkel Warming**: Lise Helweg stiller en række spørgsmål. Jeg har haft fornøjelsen af at give hende et notat, som Socialudvalget fik på et møde for ca. 14 dage siden. Blot kort opridse nogle af pointerne:

1) Sputnik lukker ikke. 2) Ingen ved, der er ingen, der har nogen særlige ambitioner om at skære ned på brugen af Sputnik. 3) Hvert barns sag gennemgås individuelt i et samarbejde mellem socialforvaltningen og børne- og ungdomsforvaltningen i forhold til de, der er indskrevet i dag på alle dagtilbuddene, alle sammen, alle dem der for alvor har behov for et sådant tilbud vil fortsat få det. I forhold til hvad for et niveau man ender på, så er der ikke tale om, at man fjerner alle børn. Man ender formentlig på et niveau, der hedder 2006-niveauet, altså i en situation, hvor brugen af private dagtilbud i 2006 og 2007 tilsammen er vokset med 50 pct.

Så der er ikke tale om, at de tal, der har floreret i pressen, er rigtige, for det er de ikke. Der er for øvrigt heller ikke taget beslutning om det.

Det er heller ikke sådan, at dem, som man måtte visitere til noget andet, ikke vil få en foranstaltning af den ene eller anden art, for det vil de selvfølgelig.

Når det er sagt, så er det her jo blot et blandt flere eksempler på, at økonomien er meget, meget hårdt presset, når det gælder det forebyggende arbejde i København, det skal man ikke være i tvivl om, og det er der heller ingen fra talerstolen, der har været.

Jeg gav et eksempel på det, og derfor kommer vi tilbage til diskussionen i Borgerrepræsentationen på næste møde, for der er behov for flere midler. Men dette forslag er ikke løsningen.

Peter Schlüter (C): Må jeg ikke foreslå Rikke Lauritzen – nu er hun ikke til stede lige i øjeblikket, men så kan I ... jo, det var godt. Rikke Lauritzen, kunne du ikke ved lejlighed tage og smutte ind forbi Det Konservative Folkepartis hjemmeside og læse lidt om, hvad vi skriver, hvordan vi forholder os til emnet forebyggelse. Det er hele omdrejningspunktet i De Konservatives holdning til de marginaliserede børn og unge, vi skal forebygge, vi skal fastholde dem i nogle gode tilbud, vi skal have dem ud af kriminalitet. Vi skal arbejde med de unge og børnene allerede i skolerne og i børneinstitutionerne, i SFO'en.

Men vi er jo også enige om, Rikke Lauritzen, at det her område skal prioriteres, fordi der skal forebygges, vi skal ikke bare lade stå til, for problemerne løser jo ikke sig selv, Rikke Lauritzen. Fakta er jo, at Enhedslisten, Socialdemokratiet, SF står for at halvere aktivitetsniveauet på Sputnik, i hvert fald det kommunale engagement. Det er uhørt uheldigt.

Fakta er, at I vil nedprioritere området forebyggelse af marginaliserede børn og unge. De Konservative mener stik modsat, at der lige nøjagtigt er her, vi skal fokusere, og vi skal blive ved med at fokusere, indtil vi kan se, at nu går det den rigtige vej med de marginaliserede børn her i København.

Der er vist et langt stykke vej.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi skal stemme om dette medlemsforslag. Jeg vil så også sige til gruppeformandsforum, som gerne vil have udsat nogle sager til næste gang, at der ligger 40 anlægs-sager til det næste møde, så enten skal man tage og lave dagsordenen færdig i aften, og så skal medlemmerne koncentrere sig om at være meget præcise i deres bemærkninger, eller også bliver det et meget, meget langt møde næste gang.

Beslutningen er selvfølgelig gruppeformandsforums, men jeg tror, man skal tage hensyn til det meget lange møde næste gang.

Medlemsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 10.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

”Enhedslisten og SF kan ikke stemme for forslaget, da dette dels vil fastlåse en række pladser til en bestemt privat dagsskole, uanset hvilket behov det enkelte barn/unge måtte have, dels vil det betyde at de mange andre private dagskoletilbud i København bliver diskrimineret.

Enhedslisten og SF finder, at der er massivt behov for tilførsel af midler til det forebyggende sociale arbejde i København (herunder dagskoletilbuddene) og vil derfor fremsætte forslag herom på det førstkommende møde i Borgerrepræsentationen.”

=====

36) BR 218/08. Medlemsforslag om uvildig undersøgelse af Socialforvaltningens rolle i drabet på Amager

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger borgmester Mikkel Warming og Socialforvaltningen at iværksætte en hurtig og uvildig ekstern undersøgelse af Socialforvaltningens rolle i drabet på det 16-årige avisbud på Amager.

(Stillet af Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Finn Rudaizky løsgænger) og Majbritt Mamsen (C2))

Peter Schlüter (C): Vi har for nylig været vidner til en meget alvorlig sag, som udspringer af socialforvaltningen. Derfor er der nogle i denne her forsamling, som ønsker at pålægge borgmester Mikkel Warming og forvaltningen at iværksætte en hurtig og uvildig ekstern undersøgelse af forvaltningens rolle i drabet på det 16-årige avisbud på Amager.

Kan der være tale om, at socialforvaltningen på nogen måde bærer et medansvar herfor? Det er der noget, der kunne tyde på, for moderen til 2 af gerningsmændene omkring drabet på det her 16-årige avisbud, som brutalt blev myrdet i Polensgade, har offentligt rettet en særdeles skarp kritik af socialforvaltningen og forvaltningens påståede mangelfulde håndtering af sagen og nogle manglende tiltag og foranstaltninger i den periode.

Siden da har Socialudvalget modtaget en redegørelse, hvori det fremgik, at der formentlig ikke har været tale om grove svigt eller lignende i sagsbehandlingen. Dog er der en lille indrømmelse, at forvaltningen nok ikke har reageret betids. Nuvel.

Men da borgmesterens og moderens forklaring er så modstridende i så alvorlig en sag, som er endt med drab, og da forvaltningen hermed selv er part i sagen, så har et enigt Socialudvalg for ganske

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

nylig anmodet Borgerrådgiveren om at undersøge den sag. Det kunne han desværre ikke, han mener, at en sådan undersøgelse ligger uden for hans kommissorium og faglige kompetencer.

Men det vil være uheldigt, det vil være nærmest et paradoks, hvis borgmester Mikkel Warming i realiteten skal undersøge sig selv og sin egen forvaltning i en sådan alvorlig sag. Derfor er forslagsstillerne overbeviste om, at Borgerrepræsentationen vil have forståelse for, at vi skal have en uvildig eksternt undersøgelse, det er ganske nødvendigt.

Vi foreslår derfor, at hele sagen med forløbet forud for drabet overdrages f.eks. til Kommunernes Landsforening eller Rambøll eller andre eksterne aktører med ekspertise, sådan at vi kan få den her undersøgelse hurtigst muligt.

Det skulle gerne være sådan, at der er tillid til ude hos borgerne, at forvaltningen ønsker at dykke ned i egne lommer og vende det hele på hovedet, når der er tale om kritik, borgernes kritik af forvaltningens indsats. Her er al mulig grund til at tro på, at moderen måske har en pointe i den her sag.

Hvem har ret, det er der ingen, der ved, derfor så er vi nødt til at have en ekstern aktør på. Lad os fortsætte i den gode ånd og den enighed, der var i Socialudvalget om en undersøgelse, lad den blive uvildig og eksternt, dersom Borgerrådgiveren har sagt, det kan han desværre ikke.

Frank Hedegaard (F): At få vished om, hvordan sagsforløbet har været, er selvfølgelig vigtigt, men direkte at give forvaltningen en rolle i sådan en ulykkelig drabssag som den, der er tale om ude i Polensgade, det er, synes vi, at overdrive, altså forvaltningen har ingen rolle i drabssagen.

Derudover vil jeg sige, at vi i Socialudvalget rigtigt nok har sagt, at vi gerne vil se på, om forvaltningen kunne have gjort mere i sine forebyggelsestiltag, og det er selvfølgelig altid rart at få mere viden om den slags ting, også om forvaltningen har levet op til det lovhjemlede.

Vi har fået en redegørelse, og jeg kunne forstå, at det her spørgsmål om uvildighed ville være rejst, hvis det var en redegørelse, som kun gik hen og roste deres egen indsats. Det har rent faktisk ikke været tilfældet, jeg har i hvert fald en følelse som socialudvalgsmedlem, at forvaltningen har orienteret mig tilstrækkeligt og tilstrækkelig loyalt og også på en meget oprigtig måde.

De data, jeg har haft brug for for at kunne vurdere, fortæller ikke noget om den ene eller den andens rolle. Rollen i forhold til drabssagen den tager domstolene sig af, den unge mand, der har brudt straffeloven, vil blive fremstillet for domstolene, de vil vurdere, hvilken rolle han havde i sagen. Det er den unge mand, der er drabsmanden, det er ikke forvaltningen.

Det ville være lidt det samme, det må man spørge, jeg skal nok passe på ikke at spørge, men man kunne forestille sig så en ung mand, der gik i gymnasiet, at han gik ud og lavede samme handling. Skulle vi bede om en uvildig undersøgelse af gymnasierne om, hvad de havde gjort i sådan en sag for at kunne forebygge?

Forvaltningen har jo ikke et ansvar for at forebygge, at de her ting kan ske, forvaltningen har et ansvar for at forebygge, at unge mennesker udvikles ordentligt.

Når vi ikke støtter den uvildige undersøgelse i aften, så er det rent faktisk, fordi det er rigtigt, som Peter Schlüter anfører, at vi har fået svaret fra Borgerrådgiveren, som ikke vil gå ind i sagen. Modsat har vi også ment, at det var tilstrækkeligt at bede task force i Københavns Kommune, som også er et uvildigt organ og ikke et forvaltningsorgan under socialforvaltningen i hvert fald, om at undersøge sagen.

Så vi afventer at høre, hvad task force har at sige i forhold til forvaltningens rolle, før vi tager videre stilling fremadrettet.

Borgmester Mikkel Warming: Når man oplever det meningsløse, prøver man at finde mening. Når tragedien rammer, prøver man at få vreden al sin harme, al sin afmagt og slå ud og prøve at finde ud af, hvad er der sket, kunne det ikke være forhindret, kunne man ikke have gjort noget, kunne nogen ikke have gjort noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

På den baggrund er det jo forståeligt, at der er en meget stor interesse i offentligheden omkring den forfærdelige drabssag fra Amager, der skete i påskeferien, en på alle måder tragisk sag.

Jeg kunne forstå ønsket om en uvildig undersøgelse, hvis den interne redegørelse, der var givet til Socialudvalget, fortrolig redegørelse, havde fortalt, at intet var galt, alt var godt, og i virkeligheden så var det med de pågældende personer alt gået godt altid. Det var ikke det, der var tale om.

Forvaltningen peger selv på en række fejl i sagsbehandlingen, f.eks. manglende insisteren på kontakt til familien, en utilstrækkelig journalføring i sagen. Undersøgelsens konklusion er, at samlet set burde indsatsen i forhold til xx fra socialforvaltningen side, især i det sidste halve år, have været mere intensiv, insisterende og opsøgende. Det er sådan set undersøgelsens konklusion, og den må man godt offentliggøre i øvrigt.

På baggrund af den konklusion har vi i socialforvaltningen diskuteret en række forslag, nogle fra direktionen/undertegnede, andre fra Socialdemokratiet og De Radikale og besluttet at sætte ting i gang for at lære af de fejl, der har været, for at lære af de fejl, der har været, for at prøve at se, om man i fremtiden kan blive bedre til f.eks. at være mere insisterende og opsøgende.

Derfor så er det svært at se, at denne uvildige, eksterne osv. undersøgelse egentlig skal føre til. Som sagt jeg kunne forstå den, hvis det var sådan, at forvaltningen havde frikendt sig selv, men det er der ikke tale om overhovedet på nogen måde, nærmest tværtimod.

Det fremgår da også af den mundtlige motivering, at Borgerrådgiveren ikke ville lave en sådan undersøgelse, fordi det ligger uden for Borgerrådgiverens kommissorium. Det er ikke fuldstændig rigtigt, det er en del af baggrunden for afslaget. En anden baggrund for afslaget er, at Borgerrådgiveren faktisk også har lagt vægt på, at socialforvaltningen har foretaget en undersøgelse og har erkendt egne fejl. Også derfor finder Borgerrådgiveren ikke grundlag for at gå ind i sagen.

Som sagt, der er på baggrund af den interne undersøgelse sat en række initiativer i gang for at lære af de fejl, man har erkendt, der er begået, eller ting, der kunne have været bedre.

Jeg er også meget tryk ved, at diskussionen om den kriminalpræventive indsats, koordinationen mellem de forskellige organer på baggrund af den konkrete sag er blevet lagt op i den task force, der er nedsat, hvor der er eksterne folk, der vurderer nytten, værdien af de ting, der foregår på den kriminalpræventive front i København.

Og så blot en sidste bemærkning i forhold til det her med, har forvaltningen en rolle i drabet? Nej, det sociale arbejde er ikke det samme som at sende folk i fængsel og aldrig nogen sinde lukke dem ud, og man kan ikke, uanset hvad man påstår, altid gardere sig mod, at der sker meningsløse tragedier. Man kan gøre meget for at minimere risikoen, meget for at prøve at forhindre det, men man kan ikke, medmindre man burer folk inde, smider nøglen væk og aldrig nogen sinde lukker dem uden for hegn, forhindre, at der sker tragedier.

Finn Rudaizky (U): Modsat socialborgmester Mikkil Warming så mener jeg, at ønsket om en uvildig undersøgelse i virkeligheden blev forstærket ved den undersøgelse, som socialforvaltningen lavede omkring sig selv, og hvori det var påpeget, at der var adskillige forhold, som burde have været anderledes.

Men det er værd at notere sig, at i Folketinget og i det hele taget i samfundet omkring os, så går man entydigt væk fra den tradition, at man skulle kunne behandle klager over sig selv. Jeg vil bare lige erindre om, hvordan Flygtningenævnet tidligere skulle behandle klager over egne afgørelser, og jeg kan godt huske, at Enhedslisten og nogle af dem, som syntes, at det var en forfærdelig ting, at man behandlede klager over sig selv. Det er selvfølgelig dybt udemokratisk og absolut ikke tidssvarende.

Men altså samtidig som udviklingen sker i samfundet, og hvor man altså afskaffer disse ikkeuvildige klageinstanser, hvad sker der så på Københavns Rådhus? Ja, så sker der det, at flertallet på Københavns Rådhus de danner en ring om en faktisk fortsættelse af en ældgammel praksis, at man skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

kunne behandle klager over sig selv. Måske ud fra devisen om, at så er man da nogenlunde sikker på konklusionen på forhånd.

Sådan må tingene for os andre og en undrende befolkning udlægges, for hvad er ellers den reelle årsag til, at der ikke ønskes en helt uvildig undersøgelse af socialforvaltningens rolle i den tragiske sag om drabet på avisbudet på Amager?

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad det er, der er den egentlige årsag, hvad er det forhold, at et politisk flertal i denne sag kæmper meget indædt for for alt i verden at undgå en uvildig ekstern undersøgelse.

Jeg kunne også godt tænke mig at få at vide, hvad der er årsagen til, at et flertal stædigt holder fast på, at den undersøgelse, som socialforvaltningen har lavet om sin egen rolle i hele forløbet, det skal være den endegyldige af sagen, altså en undersøgelse af sig selv.

Jeg undrer mig en lille smule over, hvordan det kan være, at ellers utroligt fornuftige politikere i fuldt alvor kan mene, at en undersøgelse, hvor socialforvaltningen og borgmesteren i realiteten har undersøgt sig selv, at det kan betragtes som en uvildig og neutralt gennemsyn af de faktiske forhold.

Jeg vil godt sige, at en uvildig ekstern undersøgelse skal under ingen omstændigheder laves med henblik på, at der skal rulle nogle hoveder, men den skal laves, fordi man simpelt hen ikke kan undersøge sig selv, og den uvildige undersøgelse skal også laves for, at vi kan sikre, at uheldige forløb og håndtering absolut ikke gentages.

Jeg tror, at kun ved en uvildig gennemgang, så vil vi kunne korrigere de mange ting, der formentlig skal ændres. Jeg tror også, en anden ting er, at ved at lave en uvildig undersøgelse så kan vi afslutte en tragisk sag på en værdig måde, hvis det ellers er ordet, men i hvert fald med respekt for ofret og familien og borgerne.

Samtidig vil jeg lige erindre om, at engang imellem skal man også kunne være bekendt at se sig selv i spejlet.

Jeg synes rent faktisk, at det er dybt betænkeligt, jeg synes, det er krænkende for retsbevidstheden, og jeg synes, det er forkert, at man er tilfreds med, at man bare undersøger sig selv.

Peter Schlüter (C): Den her undersøgelse skal jo ikke bruges til at lynche nogen sagsbehandlere ude på Rådhuspladsen eller institutionsledere eller andre, som måske har svigtet, måske har ladet politiets informationer ligge lidt for længe, og i nogle tilfælde måske har undladt at reagere, skal vi sige et halvt års tid for sent. Sådan kunne jeg blive ved.

Nej, den undersøgelse den skal bruges til at tænke fremad, vi skal lære af de fejl, der er begået, så det ikke sker igen. Kunne det drab være – i citationstegn – orebygget, kunne det være forhindret med rettidig indsats, hvis alt havde klappet, og alt havde fungeret? Har borgerne, har familierne, som er involveret i den her tragiske sag et krav på at få sandheden at vide, kan vi selv som kommune lære af sandheden, kunne en rettidig indsats have reddet liv og gjort et marginaliseret barn en reel chance rigere. Har forvaltningen gjort, hvad den kunne. Svaret blæser i vinden med den redegørelse, forvaltningen har lavet om sig selv.

Derfor nødvendigheden af en ekstern uvildig undersøgelse.

Rikke Lauritzen (Ø): Som i mange af denne her aftens andre sager tvivler jeg på, at det har nogen stor betydning eller nogen hjælp, at jeg går op på talerstolen og siger de her ting. Men jeg vil godt prøve én gang til, fordi både Peter Schlüter og Finn Rudaizky har fået det her at vide temmelig mange gange.

Når det er, vi ikke kan støtte eller bakke op om en uvildig undersøgelse, er det, dels fordi Borgerrådgiveren har konkluderet, at i og med at han skulle gå ind i en undersøgelse, så ville han komme frem til de samme konklusioner, som forvaltningen kom frem til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Som det er sagt her fra talerstolen, så viser den undersøgelse og redegørelse, der er kommet fra forvaltningen jo netop ikke nogen frikendelse af forvaltningens medarbejdere eller forvaltningens ansvar, tværtimod. Den påpeger, at der kunne have været foretaget mere insisterende incitamenter i forhold til kontakten til den familie, det drejer sig om.

Derudover er det jo, i og med at vi rent faktisk har tavshedspligt i den her sag, ret svært at gå ind konkret og sige nogle ting. Nu kan man sige, hele verden ved godt, hvad det er, der er foregået i den her sag, fordi den her tavshedspligt er brudt for lang tid siden, i og med at nogle fra udvalget har lækket de her fortrolige oplysninger og rapport op til flere medier. Hvis der er noget, der er uværdigt i denne sag, så er det da det, at der er nogle amatørpolitikere i denne her sal, som ikke fatter, hvornår man har tavshedspligt i sociale sager. Hvis der er noget, man skulle være ophidset over i denne her sag, så burde det være det.

Det kan jeg så se, at både de herrer Finn Rudaizky og Peter Schlüter ikke er specielt. De har udtalt til flere medier her i weekenden, at der kunne da både være forklaringer og alt muligt andet til, at der er nogen, der har lækket den her rapport. Sådan har jeg det ikke, men sådan er vi åbenbart så forskellige.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Nu skal jeg ikke gøre mig klog på, hvad den forrige taler har set og ikke har set eller ikke har oplevet, men jeg tror nok, at det vil være noget forhastet at fastslå, at det skulle være en politiker, der havde fortalt pressen, hvad det var, der foregik. Det er typisk sådan på Københavns Rådhus, der som bekendt er hullet som en schweizerost, at den type papirer kommer rigtig mange mennesker i hænde, også før politikerne rent faktisk får det.

Så der er mildest talt andre muligheder, end at det tilfældigvis skulle være Rikke Lauritzen eller en af hendes kolleger, der havde udleveret noget til pressen.

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (U): Jeg synes lige – det bliver en kort bemærkning – at jeg vil understrege endnu en gang, at jeg kan godt forstå, at man har entusiasme og ildhu, det respekterer jeg utrolig meget fra Rikke Lauritzens side, men jeg kan ikke acceptere, hvis der bliver givet urigtige oplysninger, som giver et forkert billede af de faktiske forhold.

Så jeg synes lige, at jeg vil gøre opmærksom på, at den primære årsag til, at Borgerrådgiveren ikke ville se på sagen, det var, at det ikke ligger inden for det kommissorium, som Borgerrådgiveren er ansat til, og som han har et kommissorium for, hvilke typer opgaver han skal lave. Så jeg tror, at andre ledsageforklaringer de godt kan gemmes til en anden lejlighed.

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg vil kort sige, at Socialdemokraterne er dybt bekymrede over den kriminalitet, vi har set senest i forbindelse med det uhyggelige mord i Polensgade, og vi var allerede dybt bekymrede for den kriminalitet før mordet i Polensgade. Derfor har vi også sat en række initiativer i gang i forbindelse med vores arbejde for en tryk by, bl.a. nedsættelsen af en task force, som skal se på hele samarbejdet på området, og hvordan hele det kriminalpræventive arbejde fungerer.

Det er ikke forvaltningen, der primært sidder med det, og det inkluderer folk udefra, og det er som sådan uvildigt af forvaltningen. Derfor vedtog et enigt udvalg også på udvalgmødet, at vi skulle bede denne task force om at se også på denne sag, og det var der enighed om, det blev enstemmigt vedtaget, og det bakker vi stadig væk op omkring.

Peter Schlüter (C): Lad os nu holde os til fakta, Rikke Lauritzen – som står der bag søjlen, ja, du er med endnu, det var dejligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 24. april 2008

Lad os holde os til det, vi ved, og så lad os forholde os til det, vi endnu ikke har klarhed over, der er et stort, stort ansvar her. Der er et stort, stort ansvar for forvaltningen af de ordninger, som skal virke forebyggende, og som skal forhindre børn i at komme så langt ud, at det ender med drab. Det må aldrig nogen sinde komme så langt ud. Lad os lige et øjeblik holde fokus dér.

Lad os så samtidig lige måske vende tilbage til, at socialforvaltningen tidligere har udtalt, at der formentlig ikke har været tale om grove svigt eller lign. i sagsbehandlingen. Det står i skærende kontrast til moderens beretninger, det står i skærende kontrast til den opfattelse, man får, når man læser den redegørelse, som stort set frikender socialforvaltningen i forvaltningens egen undersøgelse af sig selv. Derfor lad os få sandheden frem.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg repeterer lige igen, at tiltaleformen fra talerstolen er ikke "du".

Medlemsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 4.

For stemte: C, O og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så har vi den situation, at klokken er et kvart i 11, og derfor vil jeg foreslå, at medlemsforslag nr. 38 og 39 og forespørgslen til overborgmesteren udsættes til næste møde. Er der nogen, der har nogen indvendinger? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

37) BR 220/08. Medlemsforslag om oprettelse af en idrætspolitisk pulje

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen tilkendegiver, at man vil lade ønsket om oprettelse af en idrætspolitisk pulje på 5 mio. kr. årligt indgå i budgetforhandlingerne for 2009.

(Stillet af Finn Rudaizky (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Venstre)

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 15. maj 2008.

38) BR 228/08. Medlemsforslag om bedre cykelparkering på Rådhuset

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Kultur og Fritidsforvaltningen at udarbejde forslag til nye og tidssvarende cykelparkeringsfaciliteter på Rådhuset, herunder anviser finansiering, samt

2. at forslaget bliver fremlagt til politisk beslutning i Borgerrepræsentationen senest den 12. juni 2008.

(Stillet af Finn Rudaizky (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger))

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 15. maj 2008.

39) BR 219/08. Forespørgsel til overborgmesteren

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Overborgmesteren bedes redegøre for status på gennemførelse af Borgerrepræsentationens beslutning BR 114/06 af 23. marts 2006 om etablering af 5x5-billig boliger.
(Stillet af Socialdemokraterne)

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 15. maj 2008.

=====

40) BR 215/08. Udpegning af medlemmer til Nørrebro Lokaludvalg

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentation udpeger et medlem samt 2 suppleanter fra hver af de 7 kandidatlistes, som ved kommunalvalget i 2005 blev repræsenteret i Borgerrepræsentationen i indeværende valgperiode, til Nørrebro Lokaludvalg. Medlemmer og suppleanter skal have folkeregisteradresse i Nørrebro Bydel, samt
2. at overborgmesteren bemyndiges til at modtage navne til og med mandag den 19. maj 2008.
(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

41) BR 222/08. Borgerrepræsentationens studieture

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen anmoder de i bilag 1 nævnte medlemmer om at deltage i studieturen til Barcelona i perioden fra den 16. september 2007 til den 19. september 2007,
2. at Borgerrepræsentationen anmoder de i bilag 2 nævnte medlemmer om at deltage i studieturen til Madrid fra den 13. til den 17. april 2008,
3. at Borgerrepræsentationen anmoder de i bilag 3 nævnte medlemmer om at deltage i studieturen til Vancouver fra den 4. til den 8. maj, samt
4. at Borgerrepræsentationen forhåndsgodkender, at der kan udbetales udgiftsgodtgørelse og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, såfremt der senere kommer ændringer i deltagersammensætningen til studieturen til Vancouver.
(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

42) BR 227/08. Fritagelse af hvervet som borgerrepræsentant

Godkendelse af at Søren Pind (V) af arbejdsmæssige årsager såvel som på grund af andet borgerligt ombud fritages for sit medlemskab af Borgerrepræsentationen med virkning fra den 1. maj 2008, jf. lov om kommunale valg § 103.

1. stedfortræder Cecilia Lonning (V) er rette stedfortræder, jf. lov om kommunale valg § 104.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 24. april 2008**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

43) BR 229/08. Røking i udvalg

Godkendelse af,

1. at Ninna Thomsen (F) udtræder som medlem af Økonomiudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Camilla Burgwald (F) fra den 24. april 2008 indtræder som nyt medlem af udvalget, samt
2. at Camilla Burgwald (F) udtræder som medlem af Teknik- o Miljøudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Bjarne Fey (F) fra den 24. april 2008 indtræder som nyt af medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

44) BR 230/08. Røking i udvalg

Meddelelse om,

1. at 1. suppleant Lars Magnus Christensen er fraflyttet Vesterbro, samt godkendelse af at 2. suppleant Jan Rene Westh indtræder som ny 1. suppleant af Vesterbro Lokaludvalg,
2. at Nina Hirsch Mikkelsen udtræder som medlem af Vesterbro Lokaludvalg, samt godkendelse af at 1. suppleant Siegfried Jürgensen indtræder som nyt medlem af lokaludvalget, og at 2. suppleanten Poul Christensen indtræder som ny 1. suppleant af lokaludvalget, samt
3. at Stine Kamstrup Knudsen er fraflyttet kommunen og udtræder som 2. suppleant af Vesterbro Lokaludvalg.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

*Disse sager blev behandlet for lukkede døre:***45) BR 192/08. Valg af revisor**

=====

46) BR 224/08. Principper for udbud
